

R E V

Revoluția ta financiară

**PUTEREA ODIHNEI**

O L U

**GARY KEESEE**

T I A

Dragă frate în Hristos,

Ne rugăm ca această învățătură să fie o binecuvântare și o încurajare pentru tine! Poți împărtăși aceste materiale cu prietenii, familia și membrii bisericii tale. Intră pe [FLNFree.com](http://FLNFree.com) pentru a descărca mai multe exemplare și materiale gratuite în limba ta.

Dumnezeu te iubește și are un plan incredibil pentru viața ta! Când am învățat cum funcționează Împărăția lui Dumnezeu, viața noastră s-a schimbat în bine și cu siguranță se va întâmpla și în viața ta!

Cu iubire,

Gary și Drenda Keese



P.S. Nu uita să intri pe [FLNFree.com](http://FLNFree.com) pentru a descărca materiale gratuite în limba ta.

R E V

Revoluția ta financiară

**PUTEREA ODIHNEI**

O L U

**GARY KEESE**

T I A

**Your Financial Revolution, The Power of Rest, Romanian**

Copyright © 2023 by Gary Keesee

Originally published in English

Copyright © 2018 by Gary Keesee

ISBN: 978-606-8993-81-2

Gary Keesee Ministries

P.O. Box 779, New Albany

OH 43954, USA

GaryKeesee.com

This book is a free gift from Gary Keesee Ministries and is  
NOT FOR SALE

**Revoluția ta financiară. Puterea odihnei**

Copyright © 2023 by Gary Keesee

Publicată inițial în limba engleză

Copyright © 2018 by Gary Keesee

ISBN: 978-606-8993-81-2

Această carte este un dar din partea Gary Keesee Ministries și  
NU ESTE DE VÂNZARE

Toate drepturile rezervate. Nicio parte din această carte nu poate fi reprodusă sau difuzată electronic, mecanic, prin fotocopiere, înregistrare audio sau în orice altă formă, exceptând cazul unor scurte recenzii sau citate, fără permisiunea în scris a Editurii Succeed Publishing. Toate citatele din Biblie, cu excepția locurilor precizate, sunt din traducerea Dumitru Cornilescu.

Vreau să dedic această carte soției mele, Drenda, fiindcă încurajarea, pasiunea ei pentru cele sfinte și dragostea ei pentru familie și pentru mine m-au inspirat în toți acești ani. Împreună am dovedit că visurile chiar devin realitate!

Gary Keesee



# CUPRINS

<b>INTRODUCERE</b> .....	9
<b>CAPITOLUL 1:</b> Odihna – elemente de bază.....	13
<b>CAPITOLUL 2:</b> Drepturi legale .....	27
<b>CAPITOLUL 3:</b> Răspunsul vostru este Împărăția .....	45
<b>CAPITOLUL 4:</b> O cheie majoră a Împărăției .....	65
<b>CAPITOLUL 5:</b> Zborul e mai plăcut decât mersul pe jos! .....	79
<b>CAPITOLUL 6:</b> Viața înseamnă mai mult decât plata facturilor!.....	97
<b>CAPITOLUL 7:</b> Lucrul acesta este imposibil! .....	109
<b>CAPITOLUL 8:</b> Porția dublă.....	121
<b>CAPITOLUL 9:</b> Mai mult decât suficient.....	135
<b>CAPITOLUL 10:</b> Misterul porției duble .....	157





# INTRODUCERE

Ziua când am plecat din casa noastră de la fermă mi-a lăsat un gust dulce-amăru. Locuiserăm în acea căsuță veche și dărăpănată timp de aproape nouă ani, iar acum duceam spre camionetă ultimele două cutii cu lucruri. Ne îndreptam spre casa cea nouă pe care o construiserăm pentru noi, o locuință în stil georgian, de șapte sute de metri pătrați, așezată pe o proprietate frumoasă de cincizeci și cinci de acri din Ohio, dintre care douăzeci de acri erau acoperiți de pădure și stufăriș. Era un vis greu de închipuit cu doar câțiva ani înainte.

Deși plecam din căsuța de la fermă, mă simțeam legat de ea. Iubisem locuința aceea, cu toate geamurile ei sparte, pivnița cu pământ bătătorit pe jos și atacurile albinelor de care avuseserăm mereu parte cât ne aflaserăm acolo. M-au năpădit o sumedenie de amintiri. Doi dintre copiii noștri se născuseră în sufrageria acelei case.

Ne bucuraserăm de multe momente frumoase, dar trecuserăm și printr-o mulțime perioade de stres financiar și deznădejde. Avuseserăm de învățat atât de multe lucruri... Deși acum e greu să ne închipuim cum a fost posibil așa ceva, atunci când ne mutaserăm în casa aceea, cu nouă ani în urmă, de-abia reușeam să plătim chiria de trei sute de dolari pe lună. Amândouă mașinile noastre erau foarte vechi, cu sute de mii de mile la bord, dar încă neachitate integral. În vremea aceea, părea că datoram bani tuturor. Aveam zece carduri de credit de pe care fie scoseseam suma maximă, fie ne fuseseră blocate, aveam două împrumuturi, două rate la mașini, sechestrare puse de fisc, zeci de mii de dolari datorăți rudelor și lista continua. Trăiam la limita supraviețuirii, financiar vorbind, amanetând uneori

## **Revoluția ta financiară: Puterea odihnei**

aproape tot ce aveam doar pentru a cumpăra alimentele necesare. Lucrurile pe care le aveam erau foarte vechi sau erau stricate pentru că fuseseră vechi de când le cumpăraserăm.

Situația financiară dificilă cu care ne confruntam în vremea aceea nu lăsa să se întrevadă prea multe speranțe legate de un viitor luminos. Sincer să fiu, nu mai prea nădăjduiam că lucrurile se puteau schimba. Îmi iubeam familia și aveam o soție frumoasă, dar îi târam pe toți printr-un adevărat iad financiar!

Luam un tratament cu antidepresive, mă confruntam cu atacuri de panică și viața îmi era consumată zi după zi de teamă. Pe scurt, nu eram o persoană fericită, în preajma căreia i-ar fi făcut plăcere cuiva să stea. Vindeam asigurări de viață de pe urma cărora primeam un anumit comision, iar viața mea nu se îndrepta spre altceva decât spre o prăpastie financiară. Încetul cu încetul, ne-am înglodat în tot mai multe datorii, până când nu am mai avut de unde ne împrumuta. Acela a fost punctul în care m-am prăbușit din punct de vedere emoțional. Panica și frica au pus stăpânire pe mintea mea. Îmi era teamă și să ies din casă, stare care nu e tocmai propice pentru un om care trăiește din comisionul vânzărilor făcute.

Soției mele îi era frică să nu își piardă soțul și era bântuită de teama că va trebui să crească singură cei patru copii. Însă ea credea cu tărie în puterea rugăciunii și nu a renunțat la mine. Ne-am rugat împreună și am căutat să descoperim principiile Împărăției lui Dumnezeu. Când am început să Îl rugăm să ne arate răspunsurile și principiile Lui, în inima noastră s-a înfiripat speranța, fiindcă am văzut minune după minune, pe măsură ce aplicam ceea ce ne descoperea Dumnezeu.

Un moment definitoriu a avut loc într-o seară, când Dumnezeu mi-a spus că trebuia să înființez propria firmă în domeniul financiar, pentru a-i ajuta pe oameni să iasă din datorii și a-i învăța principiile pe care El mi le arăta. În vremea aceea, părea destul de ciudată ideea deschiderii unei firme care să le arate oamenilor cum să scape de datorii, în condițiile în care noi înșine încă aveam o mulțime de creditori. Ne-am rugat în privința aceasta, dar Domnul ne-a spus că, pe măsură ce vom păși înainte și vom începe să îi învățăm pe oameni principiile Lui, vom avea parte de propria eliberare. Înființarea

firmei a presupus niște pași prin credință, fiindcă nu aveam idee cum să procedăm, dar am perseverat. Firma s-a extins și profitul ei a ajutat familia noastră să scape de datorii în doi ani și jumătate. Voi vorbi mai mult despre firma noastră în capitolul următor, dar deocamdată e suficient să știți că viața noastră s-a schimbat dramatic! Nu pot exprima în cuvinte cât de bine era să fim liberi, cum ne simțeam mergând la reprezentanța de mașini a unei firme și plătind cu bani gheață un automobil nou, cum ne-am simțit să proiectăm, să construim și să plătim casa noastră cea nouă. Ne bucuram de lucruri care întreceau tot ce ne imaginaserăm vreodată.

Da, în casa de la fermă adunaserăm destule amintiri. Când m-am dus să iau ultima cutie cu lucruri din casă, am trecut pe lângă soția mea, care stătea în mica sufragerie. M-a privit cu ochii în lacrimi. Nu erau lacrimi de tristețe, ci unele de bucurie și de emoție, fiindcă își amintea tot ce ne învățase Dumnezeu acolo.

M-am luptat să-mi țin în frâu lacrimile în timp ce aruncam o ultimă privire prin încăperi, amintindu-mi cu un amestec de emoții tot ce se petrecuse în ele. Încheiam un capitol al vieții noastre și pășeam pe un teritoriu nou. Ce ne stătea înainte? Călătoria parcursă până atunci ne dusese de la depresie și disperare la un viitor plin de speranță. Când am ieșit afară cu ultima cutie, m-am oprit și am privit casa zâmbind. „Nu, nu îmi va fi dor de tine. Acum am un loc mai bun.”

Fără îndoială, era nemaipomenit să ne mutăm în casa cea nouă. Dar lucrul cel mai bun care însoțea călătoria noastră era acela că aveam în sfârșit odihnă! Mă puteam gândi la viitorul meu, nu doar la achitarea facturilor. De-a lungul anilor, ideea de a trăi în odihna Lui fusese un adevărat vis. Faptul că ne-am plătit integral mașinile ne aduce într-o stare de odihnă. Faptul că nu mai avem datorii ne dă odihnă, acela

**CÂND AM ÎNCEPUT SĂ ÎL RUGĂM  
PE DUMNEZEU SĂ NE ARATE  
RĂSPUNSRILE ȘI PRINCIPIILE  
LUI, ÎN INIMA NOASTRĂ S-A  
ÎNFIRIPAT SPERANȚA, FIINDCĂ AM  
VĂZUT MINUNE DUPĂ MINUNE, PE  
MĂSURĂ CE APLICAM CEEA CE NE  
DESCOPEREA EL.**

## Revoluția ta financiară: Puterea odihnei

că am ridicat casa visurilor noastre pe un teren de cincizeci și cinci de acri, plătit integral, ne oferă odihnă. Faptul că văd zâmbetul de pe chipul soției mele când merge la cumpărături și nu mai e nevoită să se îngrijoreze cu privire la bani îmi aduce odihnă. Pe lângă faptul că deținem toate cele necesare, acela că avem destui bani ca să putem da sute de mii de dolari altora și să susținem Evanghelia ne dă odihnă. Dar, probabil că schimbarea cea mai mare din viața mea este aceea că nu mă mai trezesc în fiecare zi sub presiunea și teama care m-au apăsătorit în toți

## CEEA CE AM DESCOPERIT EU ȘI DRENDA ESTE LA FEL DE DISPONIBIL PENTRU VOI CUM A FOST PENTRU NOI.

acei ani ai tinereții. Faptul că pot visa din nou la lucrurile bune, în loc să visez doar cum să supraviețuiesc încă o săptămână înseamnă odihnă.

Da, ziua în care am pus ultimele lucruri în cutii și le-am dus în mașină, înainte de a porni spre casa cea nouă, a fost dulce-amăruie.

Dar, credeți-mă, dulceața a ceea ce am descoperit eu și Drenda de atunci încolo a acoperit în așa măsură gândurile amărui ale lăsării în urmă a acelor amintiri încât ne-am simțit din nou ca doi școlari, râzând și visând împreună.

Știu la ce vă gândiți. „Mi-ar plăcea să am și eu experiența aceasta, să râd și să visez, să mă pot concentra și asupra altor lucruri decât plata facturilor.” Chiar dacă deocamdată vă vine greu să credeți, vă asigur că ceea ce am descoperit eu și Drenda este la fel de disponibil pentru voi cum a fost pentru noi. Rugăciunea mea este ca, pe măsură ce vă împărtășim povestea noastră, să fiți încurajați să aplicați legile și principiile lui Dumnezeu și în viața voastră.

Nu este complicat; trebuie doar să descoperiți puterea odihnei!

*Veniți la Mine, toți cei trudiți și împovărați, și Eu vă voi da odihnă. Luați jugul Meu asupra voastră și învățați de la Mine, căci Eu sunt blând și smerit cu inima; și veți găsi odihnă pentru sufletele voastre. Căci jugul Meu este bun și sarcina Mea este ușoară.*

— Matei 11:28-30

## CAPITOLUL 1

# ODIHNA – ELEMENTE DE BAZĂ

**A SE ODIHNI/ODIHNĂ** – a fi așezat sau susținut pentru a sta într-o poziție anume; un moment sau o perioadă de relaxare sau de încetare a angrenării într-o activitate extenuantă sau stresantă (Google).

Sunteți obosiți? Sunteți copleșiți aproape în fiecare zi și nu ajungeți să vă trageți sufletul? Nevoia de bani este cea care dictează deciziile voastre legate de locul unde munciți, de felul în care lucrați sau de numărul orelor petrecute la slujbă? Vi se pare că nu veți ieși niciodată din datorii și că sunteți angrenați într-o cursă fără sfârșit, ca un hamster care aleargă pe roată? Dacă aceasta este situația voastră, nu sunteți singuri.

Ați văzut vreodată o roată pentru hamsteri? Sunt convins că da, dar în cazul în care nu ați văzut una, este vorba despre o roată care se pune în cușca hamsterului. Acesta poate urca pe roată, unde aleargă și tot aleargă până ajunge la epuizare. Dar roata aceasta are o singură problemă. Oricât de repede sau de mult ar alerga hamsterul, când se satură și coboară de pe ea, se află în același loc de unde a pornit. Nimic nu s-a schimbat. Își poate șterge transpirația de pe fețișoara păroasă, cu un sentiment de împlinire. Dar nu a realizat nimic în ce privește schimbarea situației lui; el rămâne încuiat în cușca în care e lipsit de libertate. Situația aceasta îi descrie pe mulți oameni, dacă nu pe marea majoritate, și viața lor financiară. Ei lucrează din

## Revoluția ta financiară: Puterea odihnei

greu toată săptămâna și se prăbușesc epuizați în weekend, pentru o scurtă pauză, după care, odată cu dimineața zilei de luni, se găesc în același loc în care s-au aflat cu o săptămână în urmă. Nu au făcut decât să supraviețuiască încă o săptămână.

Aceasta a fost imaginea vieții mele timp de nouă ani lungi. Munceam câte cincisprezece-optsprezece ore pe zi, eram sârguincios, trudeam din greu, dar, după ce îmi achitam zeciuiala, facturile și taxele, nu mai rămânea nimic. De obicei, eram pe minus și încetul cu încetul am început să-mi formez obiceiul de a împrumuta pentru a putea supraviețui. Când presiunea financiară sporea, alergam și mai tare, dar în van. Când mă opream și îmi evaluam progresul, vedeam că mergeam înapoi.

Desigur, situația aceasta a fost urmată de consecințe emoționale severe. Descurajarea și teama cu care mă luptam zilnic mi-au afectat mintea și trupul. Atacurile de panică, frica intensă și paralizia au început să pună treptat stăpânire pe trupul meu. Doctorii nu își dădeau seama ce nu era în regulă cu mine. Frica îmi consuma gândurile în așa măsură încât nu știam dacă voi trăi sau voi muri. Supraviețuirea cu ajutorul amanetării bunurilor noastre și al împrumutării de bani de la rude a ținut aproape nouă ani! Spre finalul acelei perioade nu mai aveam ce amaneta și nu mai rămăsese prea mult nici din imaginea mea de sine. Eram terminat. Ați fi putut aduna într-un fâraș imaginea mea de sine, alături de puținele fărâme de bucurie pe care le mai aveam în viață.

Când creditorii stăteau la rând să mă dea în judecată, a venit și lovitura de grație. Într-o dimineață din perioada aceea în care deznădejdea îmi înfășura fiecare răsuflare, a venit următorul telefon: „Domnule Keese, după cum știți, îi datorăți clientului nostru suma cutare de bani. Când credeți că ne-o puteți vira? Ei bine, domnule Keese, la fel ați spus și ultimele trei ori când v-am sunat. Dacă nu achitați banii în trei zile, clientul meu vă va da în judecată pentru a recupera datoria pe care o aveți la el. Înțelegeți, domnule Keese? Trei zile. La revedere.”

Telefonul acela m-a lovit ca o tonă de cărămizi răsturnate peste mine. Bineînțeles că știam deja cât de dificilă era situația noastră

financiară. Nu aveam niciun ban. Toate lucrurile pe care le aveam erau stricate. Frigiderul era gol. Familia mea frumoasă dormea lângă șemineu ca să se încălzească, fiindcă nu aveam bani să punem centrala în funcțiune. Nu știam încotro să mă îndrept. Prietenii și rudele obosiseră să mă tot ajute. Cuprins de confuzie, m-am îndreptat încet spre dormitorul meu, care era la etaj, și m-am prăbușit pe pat. Am plâns și am strigat spre Domnul după ajutor.

Cred că am fost surprins văzând cât de repede mi-a vorbit. Nu a fost o voce pe care să o percep cu urechea, ci una care s-a conturat dintr-o dată cu putere în duhul meu și în mintea mea. Primul lucru pe care mi l-a spus Domnul a fost că haosul în care mă aflam nu avea nimic de-a face cu El. Presupun că a menționat lucrul acesta pentru că nu înțelegeam de ce El nu ne ajutase. Mergeam la o biserică grozavă, eram generoși atunci când puteam și dădeam zeciuială mai tot timpul. În schimb, El mi-a spus că mă aflam în situația aceea dezastruoasă pentru că nu învățasem niciodată cum funcționa Împărăția Lui. Mi-a zis că Împărăția Sa nu opera în privința banilor la fel ca târâmul pământesc și că trebuia să învăț modul în care Împărăția Sa funcționa în raport cu banii, dacă voiam să fiu liber.

Țin minte că am dat fuga la parter, am luat-o pe Drenda de mână și i-am spus că Dumnezeu tocmai îmi vorbise și că răspunsul era Împărăția Lui. Desigur, eram întrucâtva nedumeriți, fiindcă noi crezuserăm că înțelegeam ce era Împărăția lui Dumnezeu. După cum am spus, mergeam la o biserică grozavă, Îl iubeam amândoi pe Domnul și știam că ne îndreptam spre cer. Însă, așa cum urma să descoperim, în realitate știam foarte puține despre Împărăția divină și despre modul în care opera ea.

Am fost încântat de faptul că Dumnezeu îmi vorbise și că îmi descoperise răspunsul Lui la problema mea: Împărăția Sa. Încă nu știam ce însemna răspunsul acesta, dar eram încurajat. Realitatea era că nu aveam idee la ce Se referea Dumnezeu prin cuvântul *Împărăție*. Urma să aflu că, într-adevăr, în acel singur cuvânt se afla răspunsul după care tânjeam eu și Drenda și pe care îl căutam.

În ziua aceea, ne-am rugat ținându-ne de mâini. Mai întâi, ne-am pocăit înaintea lui Dumnezeu pentru că nu ne făcuserăm

## Revoluția ta financiară: Puterea odihnei

timp să cercetăm Cuvântul Lui și să aflăm cum opera Împărăția Sa în privința finanțelor. Apoi, eu m-am pocăit înaintea ei, în calitate de cap al casei noastre, fiindcă dusesem familia într-o asemenea încurcătură. Ne-am rugat amândoi și am hotărât să descoperim cum opera Împărăția și să trăim o altfel de viață decât cea pe care o duceam de nouă ani.

Cel mai bun mod în care pot descrie ce s-a întâmplat după aceea este cu ajutorul imaginii unui întrerupător. Dacă intrai într-o încăpere întunecată și apăsai întrerupătorul, dintr-o dată se face lumină și poți vedea. Așa a fost când Dumnezeu a început să ne învețe despre Împărăția Lui. Parcă cineva ar fi aprins lumina și acum vedeam lucruri pe care nu le observaserăm niciodată înainte. Am început să înțelegem că Împărăția lui Dumnezeu este o guvernare cu legi care nu se schimbă. Ne-am dat seama că puteam descoperi aceste legi, beneficiind astfel de puterea și de înțelepciunea lui Dumnezeu, pentru a crea bunăstarea de care aveam nevoie.

Am fost foarte entuziasmați, dar încă foarte confuzi. Au urmat o serie de experiențe uimitoare, care au avut loc pe măsură ce Dumnezeu a început să ne învețe cum opera Împărăția Lui. Nu le voi pomeni pe cele de la începutul acestei călătorii, fiindcă ele sunt menționate în prima carte din seria aceasta, *Revoluția ta financiară; puterea loialității*. Puteți comanda un exemplar la adresa garykeese.com sau de pe Amazon.com. Trebuie să vă procurați și cartea mea intitulată *Faith Hunt*, care vorbește despre felul în care Dumnezeu m-a învățat să îmi asigur cele necesare prin vânatul de căprioare. Dar, pentru a scurta povestea, vă voi da și aici un exemplu.

După cum v-am spus, eram înglodați până peste cap în datoriile pe care nu aveam cum să le achităm. Aveam bunuri puse sub sechestrul de fisc, zece carduri blocate sau de pe care scosesem suma maximă și trei împrumuturi cu dobândă de douăzeci și opt la sută. Eram datori dentistului, curățătoarei de haine, părinților și prietenilor. Datoram bani la toată lumea. Logic vorbind, eram într-o situație fără speranță. Vânzarea de asigurări nu mergea bine, deși munceam din greu. Dar acum, după ce am văzut Împărăția făcând niște lucruri incredibile (repet: citiți relatările din cele două cărți menționate mai



sus), am fost încurajați să credem că Împărăția era răspunsul nostru. Nu aveam idee cum anume, dar eram încrezători că ne aflam pe drumul cel bun.

Apoi, într-o noapte, Dumnezeu mi-a dat un vis în care mi-a spus să plec de la firma la care lucram de nouă ani și să-mi încep propria firmă – ascultați numai – pentru a-i ajuta pe oameni să scape de datorii! Știu că sună nebunește. Dacă aș fi știut cum să scap eu de datorii, aș fi făcut-o cu ani în urmă. Dar Dumnezeu mi-a spus să procedez așa. Am rămas puțin șocat. Nu aveam idee cum să îmi deschid o firmă și nici ce presupunea aceasta. Dar să înființez o firmă care să îi scape pe oameni de datorii? Aveam nevoie să-mi spună și mie cineva cum să scap de ele!

În timp ce mă rugam cu privire la pasul acesta, am avut o experiență remarcabilă cu Duhul Sfânt în legătură cu felul în care se putea realiza ce îmi spusese Dumnezeu. S-a întâmplat în urma telefonului primit de la unul dintre clienții mei care vroia să îi fac o asigurare. Am uitat să vă spun că lucram în domeniul asigurărilor când s-au întâmplat toate acestea. Știu, parcă aș fi fost instalatorul căruia îi picură robinetul, dar care se îngrijește de problemele tuturor celorlalți, în timp ce le ignoră pe ale lui. Deși mă îndreptam spre un eșec și la locul meu de muncă din domeniul serviciilor financiare, experiența și cunoștințele acumulate în sfera aceasta în ultimii nouă ani erau acum foarte importante pentru ceea ce Dumnezeu urma să îmi arate.

Stăteam cu clientul meu și cu soția lui la masa din bucătăria lor, parcurgând prezentarea obișnuită, în urma căreia evaluam situația lor financiară, punând diferite întrebări și completând o fișă cu răspunsurile lor. Informațiile primite erau folosite pentru a stabili ce fel de asigurare de viață li se potrivea. Pe măsură ce treceam în revistă lista datoriilor lor, au devenit tot mai necăjiți, iar soția a început să plângă în timp ce îmi spuneau cât de neajutorați se simțeau. Amândoi lucrau cu normă întreagă, dar sfârșeau fiecare lună pe minus.

Acum, după ce avusesem și eu aceeași experiență timp de nouă ani, urmată de faptul că Dumnezeu începuse să ne învețe pe mine și

## **Revoluția ta financiară: Puterea odihnei**

pe Drenda despre Împărăție, vă puteți închipui ce am simțit pentru ei. La fel ca noi, cei doi soți erau creștini, dar nu știau cum opera Împărăția lui Dumnezeu. În vremea aceea, nu eram în stare să explic prea multe despre Împărăție, cu excepția câtorva lucruri inițiale pe care ni le arătase deja Dumnezeu și pe care li le-am împărtășit. Desigur, le-am spus și câteva dintre experiențele uimitoare de care avuseserăm parte în situația noastră.

Evident, mi-am dat seama că asigurarea de viață nu era problema lor majoră. Am stat câtva timp cu ei explicându-le ce mă învăța Dumnezeu cu privire la Împărăția Lui, dar tânjeam să pot face și ceva care să le ofere și răspunsuri financiare concrete la situația lor.

În seara aceea, m-am întors la birou și, în timp ce mă gândeam la ziua care se sfârșise și sortam teancul obișnuit de dosare și mesaje la care trebuia să răspund, mi-a venit dintr-o dată un gând. Ce-ar fi fost să trec dincolo de problema asigurării de viață și să privesc cu atenție întreaga situație financiară a acelei familii? Puteam face ceva cu privire la ea? Ce ar fi fost să încep să caut bani? Adică ce ar fi fost dacă reușeam să găsesc modalități mai ieftine de a face ceea ce familia aceasta făcea deja? Scopul meu era să găsesc pur și simplu căi mai ieftine de a face lucrurile pe care cei doi le făceau deja și apoi să adaug sumele economisite la venitul lor. Părea o idee simplă, dar eu nu știam prea multe despre alte domenii ale finanțelor în afară de cel al asigurărilor de viață. Trebuie să menționez faptul că aceasta se întâmpla înainte de epoca internetului. Cercetările pe care le aveam de făcut trebuiau desfășurate după moda veche, adică prin telefon sau apelând la Pagini Aurii.

Am lucrat toată săptămâna pentru a rezolva problema aceasta, fiindcă programasem o nouă întâlnire cu clientul acela săptămâna următoare. Am rămas surprins văzând cât de mulți bani puteam economisi lunar, când mi-am făcut timp să cercetez cu atenție fiecare domeniu financiar. Când am terminat, suma se ridica la câteva sute de dolari pe lună. Am adunat toate datoriile lor și apoi am scăzut din plățile lor lunare obișnuite banii economisiți. Când am apăsat ultima oară pe buton, am rămas cu ochii ațintiți asupra ecranului: 6,2 ani. Acesta era intervalul necesar pentru ca familia amintită să

își plătească toate datoriile, inclusiv ipoteca la casă, fără a-și schimba venitul. Da, ați citit bine, fără a-și schimba venitul lunar. Am rămas șocat și am fost convins că undeva se strecurase o greșală, așa că am refăcut calculele iar și iar, până când am fost sigur că aveam răspunsul corect. Se putea să fie adevărat? Cum de nu cunoștea toată lumea soluția aceasta?

Am luat îndată dosarele altor clienți pe care le aveam la îndemână, le-am analizat în grabă și am ajuns la aceleași rezultate. Fiecare dintre ei putea scăpa de datorii într-o perioadă de 5-7 ani, inclusiv de ipoteca la casă, fără nicio modificare a venitului lor lunar. Se făcuse târziu în timp ce terminasem eu de făcut calculele, însă acum mă îndreptam spre casă plin de entuziasm. Dacă era adevărat ceea ce observasem (și toate socotelile mele arătau că așa era), atunci făcusem într-adevăr o descoperire de proporții.

Eram curios cum va primi clientul meu informația aceasta. Pentru următoarea întâlnire cu el, am hotărât să trec cifrele într-o prezentare simplă, de o pagină. Obiectivul meu era pur și simplu de a da acestei familii speranță. Eu nu aveam nimic de câștigat, fiindcă știam că era improbabil să le vând o asigurare de viață. Dar mai știam și că cei doi vor dori să afle ce descoperisem. Săptămâna următoare am verificat încă o dată calculele, să mă asigur că erau corecte.

Când am sunat la ușă, anticipam cu o oarecare nervozitate întâlnirea noastră. M-am așezat la masă și le-am spus ce făcusem toată săptămâna cu cifrele lor. Am parcurs încet cu ei sumele pe care le notasem, explicându-le cum economisiseam o parte din venitul lor și care era numele firmei și numărul de telefon la care puteau suna pentru a implementa ce le arătasem. Vedeam cum entuziasmul lor sporea pe măsură ce sumele economisite notate de mine pe foaie creșteau. Când am ajuns la concluzia că puteau scăpa cu totul de datorii în 6,2 ani, inclusiv de rata la casă, rămânând la același venit lunar, au început amândoi să plângă, de data aceasta de bucurie. Cu obrajii brăzdați de lacrimi, îmi tot spuneau cât de șocați erau de rezultate. M-au îmbrățișat și am sărbătorit împreună în seara aceea.

Să fim sinceri: vă va spune fiscul cum să plătiți mai puține taxe? Vă va spune bancherul cum să evitați plata dobânzii? Nu. Întregul

## **Revoluția ta financiară: Puterea odihnei**

sistem este conceput așa încât să vă ia banii, nu să vi-i protejeze. Știam că fiecare familie din America trebuia să afle ceea ce descoperisem! Seara aceea a avut un impact dramatic asupra mea și am vrut să fac același lucru pentru fiecare client întâlnit.

Prin urmare, înarmat cu informația descoperită și cu confirmarea visului pe care mi-l dăduse Dumnezeu, eu și Drenda am părăsit firma de asigurări de viață cu care lucram și am deschis propria companie, procedând exact așa cum făcusem cu acel client. În anii de început, am pus firmei noastre numele „Faith-Full Family Finances”. Numele spunea limpede care erau valorile noastre: cei ce înțelegeau Împărăția și credința se bucurau de resurse financiare îmbelșugate. Sunt de acord că numele nu era prea potrivit pentru o firmă (încercați să îl repetați de trei ori în șir), dar a funcționat. Mai târziu, l-am schimbat cu cel de Forward Financial Group, nume pe care firma îl păstrează și astăzi și sub care își continuă cu succes activitatea.

Sincer să fiu, latura financiară a familiei noastre nu ajunsese încă la plenitudine. Încă aveam de plătit toate acele datorii, dar știam că descoperisem calea de urmat. Când am deschis firma cea nouă, eram entuziasmați și puțin neliniștiți în același timp. Aveam multe de învățat despre înființarea și administrarea unei companii, dar obstacolul cel mai mare cu care ne-am confruntat era cum să câștigăm bani de pe urma activității noastre. Provocarea noastră a constat în aceea că simțeam că nu puteam și nu vroiam să îi taxăm pe oameni pentru a-i ajuta să scape de datorii. Piedica aceasta a fost considerabilă și am petrecut destul de mult timp rugându-ne cu privire la ea și căutând alternative. Fără să intru în detalii, Domnul mi-a arătat o strategie uimitoare pentru înființarea firmei și modul în care puteam câștiga bani fără să cer clienților să achite vreo taxă.

Pasul următor a fost acela de a găsi o cale de a realiza cu mai multă repeziciune calculele manuale pe care le făceam eu cu datele clienților. Știam că aveam nevoie de un program computerizat care să facă în locul nostru partea aceasta, dar nu mă pricepeam deloc la computere și nici nu știam cum să găsesc un om care avea abilitatea de a face lucrul acesta. Dumnezeu a lucrat din nou

într-un mod uimitor. Am primit un telefon de la o persoană aflată la mare distanță, dar care auzise de noi. Vroia să vadă ce făceam pentru clienții noștri. I-a plăcut mult inițiativa noastră și, în timp ce stăteam de vorbă, am aflat că era programator și că avea propria firmă în domeniu. Am vorbit despre nevoia noastră și ne-a spus plin de entuziasm că vrea să ne ajute în ceea ce făceam. I-am spus că eram abia la începutul activității și că nu dispuneam încă de fondurile necesare ca să-l plătim pentru munca lui, deși ne oferise o reducere uriașă pentru ea. Omul tot a vrut să se ocupe de partea aceasta și ne-a spus că îl puteam plăti atunci când ne intrau banii. Așa am făcut.

Oamenilor le-a plăcut mult afacerea noastră. La urma urmei, de ce nu le-ar fi plăcut? Oferea servicii gratuite, iar clienții erau încântați să descopere că aveau banii necesari pentru a ieși din datorii. Afacerea s-a dezvoltat cu mare avânt și noi am reușit să scăpăm de datorii în doi ani și jumătate. Curând, aveam peste trei sute de reprezentanți care prezentau planul nostru în toată țara. Pe lângă faptul că am reușit să ne plătim mașinile cu bani gheață, am construit și am achitat integral și casa visurilor noastre. Compania s-a extins și ne-a permis să dăruim de-a lungul anilor sute de mii de dolari pentru a susține Evanghelia și a ajuta oameni. „Planul pentru datorii”, cum îl numim noi, este oferit gratuit și astăzi, după treizeci de ani. Odată cu trecerea anilor, firma s-a dezvoltat în domeniul ales ca țintă.

Pasul următor a fost să ne concentrăm asupra investițiilor făcute pentru anii de pensie, după recesiunea financiară din 2001 și, desigur, după cea din 2008, când milioane de oameni au pierdut între cincizeci și optzeci la sută din economiile pe care le făcuseră pentru pensie. Am căutat opțiuni sigure pentru investiții și am lansat această latură a firmei noastre în anul 2001. Sunt mândru să spun că, din cele peste o sută de milioane de dolari pe care le administrăm în prezent pentru clienții noștri, niciunul dintre ei nu a pierdut vreun cent în investițiile făcute în cursul ultimilor șaisprezece ani de haos financiar pe care i-au străbătut țara noastră și lumea întreagă. Și, așa cum am plănuțit, nu cerem nicio taxă, nu am fixat niciun comision

## Revoluția ta financiară: Puterea odihnei

de administrare sau de brokeraj care să se achite la investiția inițială sau anual de către clienții noștri. Dacă ați obosit să jucați la ruletă banii voștri de pensie, puteți contacta pentru mai multe informații firma noastră, Forward Financial Group, la numărul 1-(800)-815-0818 sau la adresa [Forwardfinancialgroup.com](http://Forwardfinancialgroup.com).

Uimitor, nu-i așa? O idee simplă venită de la Duhul Sfânt ne-a schimbat viața pentru totdeauna! Da, a fost nevoie să acționăm pentru a o pune în practică, dar Dumnezeu ne-a arătat cum să procedăm. „Cum te-ai simțit, Gary, când ai scăpat de datorii?” Plin de pace și odihnă! Gândiți-vă numai: am trecut de la starea de disfuncționalitate financiară gravă la cea de oameni fără datorii, care plăteau cu bani gheață mașinile, casa și tot ce mai aveau nevoie. Timp de nouă ani lungi, am trăit fiecare minut al fiecărei zile sub o presiune extremă. Nu aveam odihnă, indiferent în ce zi a săptămânii eram sau dacă ne aflam în concediu. Nu aveam pace. Problemele mele financiare mă urmăreau oriunde mergeam. Mă simțeam pus continuu într-o situație stânjenitoare și umilitoare din cauza situației noastre financiare. Frica era însoțitorul meu permanent, iar atacurile de panică și antidepresivele au ajuns un mod de viață în perioada de apogeu a disperării mele.

Având în vedere toate schimbările financiare care au urmat și, desigur, faptul că toate lucrurile necesare vieții au ajuns să fie la locul lor, poate veți fi tentați să credeți că victoria în sine a constat în reglarea situației noastre financiare. Da, faptul că aveam în sfârșit toate cele necesare a fost o mare victorie, dar adevărata bucurie a fost cea de a vedea Împărăția lui Dumnezeu operând. În timp ce eu și Drenda vedeam Împărăția funcționând iar și iar, spuneam adesea: „Ai văzut ce s-a întâmplat?”

Așa cum se întâmplă când apăsați pe un întrerupător, totul devine clar la lumină; puteți vedea. Faptul că puteam vedea după ce am fost orb și am trăit fără răspunsuri era o experiență minunată. Găsirea adevăratei noastre comori, Împărăția lui Dumnezeu, era pur și simplu uimitoare. Dacă aș încerca să vă spun cum m-am simțit, aș alege un cuvânt simplu: pentru prima oară în viață, aveam parte de *odihnă!*

Drama a încetat! În trecut, dacă făceam o pană, incidentul acesta devenea o criză emoțională majoră. „De unde vom face rost de bani? Mai putem lua ceva de pe vreun card?” Dar astăzi, dacă s-ar întâmpla să ne explodeze mașina, aș întreba-o pur și simplu pe soția mea: „Ce culoare ai vrea de data asta?” Nu ar fi nicio dramă, nu ar urma nicio datorie, ci doar o stare de odihnă. Putem continua să ne îndeplinim sarcinile și să ne urmărim scopurile. Nu mai ducem o viață de supraviețuire, ci trăim viața din plin!

**O IDEE SIMPLĂ VENITĂ DE LA  
DUHUL SFÂNT NE-A SCHIMBAT  
VIAȚA PENTRU TOTDEAUNA! DA,  
A FOST NEVOIE SĂ ACȚIONĂM  
PENTRU A O PUNE ÎN PRACTICĂ,  
DAR DUMNEZEU NE-A ARĂTAT  
CUM SĂ PROCEDĂM.**

*De aceea vă spun: nu vă îngrijorați de viața voastră, gândindu-vă ce veți mânca sau ce veți bea; nici de trupul vostru, gândindu-vă cu ce vă veți îmbrăca. Oare nu este viața mai mult decât hrana și trupul, mai mult decât îmbrăcămintea? Uitați-vă la păsările cerului: ele nici nu seamănă, nici nu seceră și nici nu strâng nimic în grânare, și totuși Tatăl vostru cel ceresc le hrănește. Oare nu sunteți voi cu mult mai de preț decât ele?*

— Matei 6:25-26

În ultimii treizeci și șase de ani, am stat de vorbă cu mii de oameni, așezați la masa din bucătăria lor și abordând situația lor financiară la un nivel foarte personal. Am vorbit în fața unor mulțimi de mii de oameni în lumea întreagă și ceea ce observ pretutindeni este că toată lumea caută odihna! Toți oamenii abia așteaptă weekendul, vacanța sau pensionarea, adică momentele în care se vor opri și se vor odihni.

Câteva studii recente pe care le-am citit arată că unui procent de aproximativ 70 % dintre americani nu le place locul lor de muncă,

## Revoluția ta financiară: Puterea odihnei

iar dintre ei, 20% îl detestă de-a dreptul. De ce se duc atunci într-un loc pe care îl urăsc? Ce fel de stres îi apasă dacă sunt gata să îndure zi după zi o asemenea durere emoțională? Răspunsul direct este acela că oamenii amintiți sunt sclavi. (Cu toții suntem. Am crescut într-o lume în care singura cale de a înflori este de a dispune de suficienți

### **TRĂIREA UNEI VIEȚI DE STRES FINANCIAR NU A FOST PLANUL ÎNȚĂLĂȘIT AL LUI DUMNEZEU ȘI NU ESTE NICI ASTĂZI PLANUL LUI PENTRU VOI.**

bani încât să avem opțiuni. Însă cei mai mulți oameni nu se află în situația aceasta.) Visurile lor de a înflori pălesc încetul cu încetul, iar locul acestora este luat de o viață de supraviețuire, ajungând ca, la treizeci, patruzeci sau chiar cincizeci de ani, să aibă niște

slujbe care nu sunt decât niște drumuri înfundate.

O statistică recentă arată că 69% din populația Americii nu are economii nici măcar de o mie de dolari.<sup>1</sup> Stresul și trauma emoțională sub care trăiesc cei mai mulți oameni acoperă sentimentul identității și valorii lor de sine. Visurile sunt lăsate deoparte din pricina nevoilor urgente și astfel se instalează deziluzia mohorâtă. Bucuria dispare.

Țin minte că, într-o zi, am stat de vorbă cu un păstor despre subiectul finanțelor. Mi-a spus că iubea lucrarea și îi iubea pe oameni, dar că în fiecare zi se trezea și era plin de entuziasm până în momentul în care își aducea aminte de situația lui financiară. Mi-a mărturisit că aceasta era ca un nor mare și întunecat care acoperea toată lumina soarelui, în vreme ce în mintea lui se conturau gânduri descurajatoare care îl țineau captiv tiparului de gândire specific supraviețuirii, deznădejdiei financiare și sclaviei lipsite de viziune.

În loc să trăim cu adevărat viața, îi privim pe alții câștigând. Hollywood-ul a câștigat miliarde de dolari arătând pe ecran maselor

---

1 Niall McCarthy, "Survey: 69% of Americans Have Less Than \$1,000 in Savings," *Forbes*, 23 septembrie 2016, <https://www.forbes.com/sites/niallmccarthy/2016/09/23/survey-69-of-americans-have-less-than-1000-in-savings-infographic/#30d27351ae67>.



alți oameni care câștigă. Cei care nu se pot vedea pe ei înșiși câștigând găsesc câteva minute în care evadează din corvoada zilnică și își trăiesc visul privind la niște oameni perfecți, care trăiesc o viață perfectă pe marele ecran.

Sporturile strâng miliarde de dolari de la spectatorii din lumea întreagă. În 2017, Liga Națională de Fotbal a câștigat peste 7,8 miliarde; se estimează că Super Bowl a câștigat 15,5 miliarde la un singur meci!<sup>2 3</sup> Oamenilor le place să își ovaționeze echipa preferată în drumul ei spre victorie.

Însă trebuie să înțelegem că noi toți am fost destinați și creați să câștigăm: să luăm parte la luptă, să jucăm meciul și în cele din urmă să învingem. Însă deznădejdea financiară este norma, nu excepția pentru cei mai mulți oameni, astfel că singura scăpare este să trăim prin intermediul altora viața la care visăm cu toții. În ce constă puterea de atracție a câștigării la loterie? De ce sunt atât de populare spectacolele televizate de genul *Vrei să fi milionar?* De ce oamenii sunt tentați și astăzi de înșelătorii care promit o îmbogățire rapidă? Răspunsul este următorul: ODIHNA! Toți oamenii au obosit să alerge și să se trezească apăsăți de greutatea găsirii resurselor necesare, care le răpește visurile. Însă viața trăită sub apăsarea stresului financiar nu este ceva nou. De fapt, ea a existat de când e omul pe pământ. Cu toate acestea, nu acesta a fost planul inițial al lui Dumnezeu și nici astăzi acesta nu este planul Lui pentru voi.

---

2 Michael David Smith, "Packers' Books Show NFL teams Split \$7.8 Billion in National Revenue," NBC Sports, <http://profootballtalk.nbcsports.com/2017/07/12/packers-books-show-nfl-teams-split-7-8-billion-in-national-revenue/>.

3 Joe D'Allegro, "Super Bowl Billions: The Big Business Behind the Biggest Game of the Year," CNBC, January 22, 2017, 2 februarie 2017, <https://www.cnn.com/2017/01/20/super-bowl-billions-the-big-business-behind-the-big-game.html>.



## CAPITOLUL 2

# DREPTURI LEGALE

Deznădăjduită – așa aș fi descris viața trăită de noi înainte să înțelegem cum să ne odihnim. Nouă ani este o perioadă lungă atunci când e trăită în haos și stres financiar. Țin minte că de multe ori mă uitam la ferma de optzeci și cinci de acri pe care o închiriaserăm pentru trei sute de dolari pe lună, sumă pe care de-abia reușeam să o achităm, deși era extrem de mică, și mă întrebam dacă voi ajunge vreodată să dețin un asemenea teren.

Proprietarul avea de gând să amenajeze acolo un teren de golf și doar vroia pe cineva care să locuiască în căsuța aceea și să stea cu ochii pe proprietate până când începea proiectul pe care estima că urma să îl pornească în trei-cinci ani. Vechea casă de la fermă ne-a fost dată în folosință „așa cum era”, iar proprietarul nu se angaja să plătească nicio reparație în perioada în care o locuiam noi. Am luat-o și, după ce am trudit din greu zugrăvind-o și făcând curățenie în ea, căsuța cea veche a căpătat un farmec aparte. Planul nostru era să stăm acolo trei ani și apoi să ne mutăm, dar în al optulea an de când eram acolo nu ne apropiaserăm deloc de obiectivul de a deține ceva în proprietate.

După ce Dumnezeu mi-a vorbit despre Împărăție și am început să studiem și să aplicăm principiile și legile ei, lucrurile au început să se schimbe. În perioada următoare, când situația noastră financiară a cunoscut îmbunătățiri, eram nespus de încântați și de cele mai mici victorii. Țin minte că am cumpărat pentru casa de la fermă o mașină nouă de spălat vase, de care am fost atât de încântați amândoi, dar

## Revoluția ta financiară: Puterea odihnei

mai ales Drenda! Deși dădeam uneori și eu o mână de ajutor la spălatul vaselor, eram ocupat mereu cu afacerea. Fiindcă aveam pe atunci patru copii acasă, soția mea spăla vase întruna. Când am cumpărat mașina de spălat, țin minte că am spus: „Îți vine să crezi că am plătit cu bani gheață o mașină nouă de spălat vase?” Știu că vă întrebați: „Ce e mare lucru să cumperi o mașină de spălat vase?” Ca să înțelegeți contextul, ar trebui să fi aruncat o privire la celelalte electrocasnice pe care le aveam în bucătăria noastră de la fermă. Plita și frigiderul nostru erau niște vechituri de douăzeci și cinci de ani. Așadar, prin comparație, cumpărarea unei mașini de spălat noi era o victorie uriașă.

În ultimul capitol, am împărtășit modul în care Dumnezeu mi-a dat un vis și un plan pentru lansarea unei afaceri care urma să devină răspunsul la situația noastră financiară haotică. Poate veți zice: „Mi-aș dori ca Dumnezeu să îmi spună și mie așa ceva.” Vestea bună este că El dorește să o facă, dar trebuie să cunoașteți câteva lucruri legate de modul în care operează Împărăția, înainte să puteți beneficia de ajutorul acesta. Direcția pe care am primit-o în ziua aceea prin visul avut a survenit doar datorită lucrurilor pe care ni le arăta Dumnezeu cu privire la Împărăția Lui și era rezultatul direct al aplicării lor. Deși am vorbit în detaliu despre Împărăție în ultima mea carte, trebuie să recapitulez cele spuse acolo pentru a așeza fundamentul de la care vom porni.

Oamenii mă întrebă la ce mă refer când vorbesc despre Împărăția lui Dumnezeu. Eu nu cunoșteam nimic despre ea, deși eram creștin. Știam că voi merge în cer după moarte, dar nu înțelegeam conceptul de Împărăție a lui Dumnezeu și nici cum funcționa ea în realitate. Pentru a-l înțelege, trebuie să pricepem ce înseamnă cuvântul *împărăție*. În sens literal, el se referă la cârmuirea unui împărat. Împărăția unui împărat operează la porunca lui. Cuvintele lui devin legea care guvernează domeniul lui și viața cetățenilor săi. Alt concept de reținut când vorbim despre o subiectul acesta este că o gloată de un milion de oameni nu formează o împărăție. Împărăția implică o guvernare cu măsuri care implementează legile împăratului în viața fiecărui cetățean al acelei împărății. Acest concept conform căruia

Dumnezeu are o Împărăție cu legi instituite, care sunt la îndemâna fiecărui cetățean al ei, pare să fie lipsit de conținut în cea mai mare parte a creștinătății. Majoritatea creștinilor cred că Dumnezeu decide la ce rugăciuni va răspunde sau cine va beneficia de favoarea Lui. Ei cred că, dacă vor posti vreme îndelungată sau dacă vor lucra mai mult în sfera spirituală, pentru Domnul, atunci vor avea favoare înaintea Lui. Prieteni, voi aveți deja favoarea înaintea lui Dumnezeu.

*Așadar, voi nu mai sunteți nici străini, nici oaspeți ai casei, ci sunteți împreună cetățeni cu sfinții, oameni din casa lui Dumnezeu.*

— Efeseni 2:19

Voi nu sunteți doar cetățeni ai Împărăției Lui, ci și membri ai casei Sale, fi și fiice ale Împăratului. Galateni 4 arată foarte clar ce înseamnă aceasta pentru voi și pentru mine:

*Câtă vreme moștenitorul este nevârstnic, eu spun că nu se deosebește cu nimic de un rob, măcar că este stăpân pe tot. Ci este sub epitropi și îngrijitori până la vremea rânduită de tatăl său. Tot așa și noi, când eram nevârstnici, eram sub robia învățăturilor începătoare ale lumii. Dar când a venit împlinirea vremii, Dumnezeu a trimis pe Fiul Său, născut din femeie, născut sub Lege, ca să răscumpere pe cei ce erau sub Lege, pentru ca să câpătăm înfierea. Și pentru că sunteți fi, Dumnezeu ne-a trimis în inimă Duhul Fiului Său, care strigă: „Ava!”, adică „Tată!” Așa că nu mai ești rob, ci fiu; și dacă ești fiu, ești și moștenitor prin Dumnezeu.*

— Galateni 4:1-7

Voi sunteți moștenitori ai întregului domeniu, în calitate de fi și fiice, și aveți drepturi legale ca cetățeni ai Împărăției Lui! Lăsați adevărul acesta să se imprime în mintea voastră: voi aveți deja totul. Nu există niciun lucru de care să aveți nevoie și pe care să nu îl aveți

## Revoluția ta financiară: Puterea odihnei

deja. De aceea, încetați să mai cerșiți și să plângeți. Nu puteți cerși ceva ce aveți deja. Dumnezeu nu ia fiecare caz în parte, pentru a

**SENTIMENTELE SUNT PLĂCUTE  
ȘI ÎMI PLACE SĂ SIMT PREZENȚA  
LUI DUMNEZEU, DAR ÎN CELE  
JURIDICE, NU TREBUIE SĂ MĂ SIMT  
MÂNTUIT CA SĂ FIU MÂNTUIT. EU  
SUNT MÂNTUIT DE DREPT.**

decide pe cine va ajuta și pe cine nu. Oricine este fiul sau fiica Lui beneficiază deja de ajutorul Său.

Dați-mi voie să compar starea aceasta cu statutul de cetățean al Statelor Unite. Dacă sunteți cetățeni, deja vă bucurați de susținerea autorităților țării în ce

privește aplicarea prevederilor legii. Beneficiul acesta a fost inclus în cetățenia voastră. Așadar, nu puteți posti și nu vă puteți ruga îndeajuns pentru a câștiga ajutorul acesta; Dumnezeu vi l-a dat deja fără plată prin ceea ce a făcut Isus. De aceea, bucurați-vă de el. Este al vostru!

*El ne-a înviat împreună și ne-a pus să ședem împreună în locurile cerești, în Hristos Isus, ca să arate în veacurile viitoare nemărginita bogăție a harului Său, în bunătatea Lui față de noi în Hristos Isus.*

— Efeseni 2:6-7

Expresia „ne-a pus să ședem împreună în locurile cerești” vorbește despre poziția pe care o avem de drept în Împărăția lui Dumnezeu. Isus șade la dreapta Tatălui și același lucru se poate spune despre voi, din moment ce sunteți trupul lui Cristos. Prin urmare, voi sunteți comoștenitori cu Isus a tot ce are Dumnezeu. Știu că este incredibil dacă stați să vă gândiți, dar este adevărat. Voi aveți totul; voi faceți parte din familie și Împărăția este afacerea familiei! Dar, pentru că Diavolul a încercat să ascundă ceea ce sunteți și ce aveți, cei mai mulți oameni, chiar și creștinii, trăiesc aidoma celor ce sunt încă legați de sistemul pământesc blestemat al supraviețuirii!

Cheia care mi-a schimbat viața a fost înțelegerea faptului că Împărăția este o guvernare cu legi și că eu, în calitate de cetățean, am drepturi și beneficii garantate de lege în această Împărăție. Sentimentele sunt plăcute și mie îmi place să simt prezența lui Dumnezeu, dar atunci când vine vorba despre chestiuni care țin de lege, nu am nevoie să simt că sunt mântuit. Eu sunt mântuit de drept. Pentru a fi cetățean al Statelor Unite, nu e nevoie să simt că am cetățenia. Eu știu deja că aceasta îmi este garantată prin lege, în urma faptului că m-am născut pe teritoriul acestei țări. Atunci când sunteți într-o relație corectă cu Dumnezeu și când viața voastră se bazează pe lege, nu pe ceea ce simțiți, lucrurile se schimbă!

*Îndrăzneala pe care o avem la El este că, dacă cerem ceva după voia Lui, ne ascultă. Și, dacă știm că ne ascultă, orice I-am cere, știm că suntem stăpâni pe lucrurile pe care I le-am cerut.*

— 1 Ioan 5:14-15

Gândiți-vă o clipă la versetele acestea, care sunt unele dintre preferatele mele. Dacă eu cer ceva după voia Lui, știu că Dumnezeu îmi aude cererea! Nu mă refer aici la undele sonore pe care le percepem cu urechea. Afirmăția făcută mai sus este una care are drept temei legea. Gândiți-vă la un judecător și la sala lui de judecată. Dacă un judecător hotărăște să audieze un caz, aceasta înseamnă că urmează să decidă cu privire la el potrivit cu ceea ce spune legea. În cazul nostru, din moment ce am cerut în conformitate cu legile Împăratului, știm deja că El Își va pune în aplicare legea. Prin urmare, suntem încrezători cu privire la rezultat; nu ne întrebăm care va fi acesta. De exemplu, Statele Unite nu sunt un regat, pentru că nu sunt conduse de un rege, însă operează pe baza unor legi care se aplică tuturor cetățenilor țării. În mod similar, Împărăția lui Dumnezeu este guvernată de legi care se aplică fără părtinire tuturor cetățenilor ei. Relatările pe care le citim în Biblie nu sunt scrise pe paginile ei doar pentru a ne încânta, ci pentru a ilustra

## Revoluția ta financiară: Puterea odihnei

aceste legi, așa încât să le descoperim și să le folosim. Isus a spus de multe ori cuvintele: „Împărăția lui Dumnezeu seamănă cu...”, în timp ce explica oamenilor cum funcționa ea. Când spunea pilde, Cristos făcea referire la legile Împărăției, punând înaintea celor ce-L ascultau o imagine vizuală a felului în care funcționau aceste legi sau arătând de ce se întâmpla ceva anume. Repet: din anumite pricini, oameni nu și-au însușit conceptul potrivit căruia Împărăția lui Dumnezeu are legi care guvernează modul ei de operare. Mulți cred că Dumnezeu poate face orice vrea, când vrea, pentru că El este Dumnezeu. Sunt de acord că Dumnezeu are puterea de a face orice vrea; cu toate acestea, El este limitat de propriile legi. Știu că afirmația aceasta s-ar putea să vi se pară ciudată, dar pentru a sublinia ceea ce vreau să spun, haideți să aruncăm o privire la un pasaj din Marcu 6.

*Dar Isus le-a zis: „Un proroc nu este disprețuit decât în patria Lui, între rudele Lui și în casa Lui.” N-a putut să facă nicio minune acolo, ci doar Și-a pus mâinile peste câțiva bolnavi și i-a vindecat. Și Se mira de necredința lor.*

— Marcu 6:4-6

Citind pasajul acesta din Scriptură, v-au sărit probabil în ochi câteva lucruri care v-au făcut să înțelegeți ceva mai bine modul în care operează Împărăția lui Dumnezeu.

### **N-a putut să facă nicio minune acolo...**

În primul rând, mulți creștini nu au remarcat versetul acesta și v-ar combate cu înverșunare dacă le-ați spune că au existat în Biblie situații în care Isus nu a putut vindeca. Însă, după cum puteți vedea, sunt consemnate asemenea împrejurări. Odată ce înțelegeți că Împărăția operează în conformitate cu un set de legi, vă puteți adânci mai mult în pasajul citat. Modul standard de înțelegere al celor mai mulți creștini este acela că Isus a ales să nu îi vindece.



El are logică dacă nu înțelegeți faptul că Împărăția funcționează potrivit legilor ei. În lipsa unei înțelegeri a conceptului jurisdicției legale, atunci când știți că Isus avea puterea de a vindeca, dar nu a tămăduit, veți trage în mod firesc concluzia că El a ales să nu vindece în acea împrejurare. Ce altă explicație ar putea exista?

Poate că i-ați auzit pe oameni spunând: „Dumnezeu a îngăduit să se întâmple așa”, „Dumnezeu știe cel mai bine”, „Dumnezeu are toate lucrurile sub control” sau altceva de felul acesta, atunci când se referă la o problemă sau la o greutate pe care au întâmpinat-o ei sau prietenii lor. În general, creștinii se opresc aici. Dacă nu cunoaștem legile Împărăției și ceea ce L-a împiedicat pe Isus, singura concluzie pe care o putem trage este aceea că nu a fost voia lui Dumnezeu să vindece în contextul amintit. Priteni, Biblia nu spune lucrul acesta, ci declară că Isus nu i-a putut vindeca din pricina lipsei lor de credință. Vom vedea că piedica în calea vindecării nu a fost lipsa dorinței lui Dumnezeu de a tămădui, ci că legile spirituale ale jurisdicției au oprit puterea lui Dumnezeu.

Veți observa că în alte relatări au existat motive legale pentru care puterea lui Dumnezeu a avut jurisdicția necesară pentru a împlini sau nu voia și dorința Domnului într-o situație dată. Prin urmare, este important să aflați cât mai repede cum funcționează aceste legi ale Împărăției. Într-o zi, când s-ar putea să aveți nevoie de o atingere a cerului, nu veți vrea ca puterea divină să fie scurtcircuitată, ci să aibă libertatea de a îndeplini voia lui Dumnezeu în viața voastră. Acesta este motivul pentru care am scris cartea de față.

Pentru a începe călătoria voastră, vă recomand să porniți la drum cu o pagină nouă în minte și să înțelegeți că trebuie să dați la o parte vechile răspunsuri religioase pe care le-ați auzit toată viața legate de motivul pentru care Dumnezeu face sau nu un lucru anume. Sper că știți acum că trebuie să respingeți explicația obișnuită care este dată de regulă cu privire la moartea la o vârstă fragedă a micuțului Johnny: „Dumnezeu știe mai bine; El deține controlul.” Nu, voi trebuie SĂ ȘTIȚI de ce Isus nu a putut vindeca și ce legi guvernează revărsarea puterii lui Dumnezeu pe tărâmul pământesc. Trebuie să cunoașteți răspunsul la întrebarea: „De ce Isus nu a putut vindeca?” Cei mai

## Revoluția ta financiară: Puterea odihnei

mulți oameni sunt ofențați și de simpla mea afirmație că există un răspuns la această întrebare. Dar eu vă spun doar ce afirmă Biblia și dați-mi voie să subliniez faptul că TREBUIE neapărat să cunoașteți răspunsul la această întrebare.

### **PROMISIUNILE LUI NE FĂGĂDUIESC VINDECAREA, RESTAURAREA, PROPĂȘIREA FINANCIARĂ ȘI MULTE ALTELE, NU DOAR ABILITATEA DE A TRECE PRIN GREUTĂȚI SAU DEZASTRU.**

Răspunsul simplu și scurt care explică de ce Isus nu a putut vindeca în situația aceea este că cerul nu a avut jurisdicția legală pentru a o face. Această jurisdicție este acordată prin credință de către un om de pe tărâmul pământesc care este pe deplin convins de ceea ce spune cerul. Deși suntem cu toții de acord că Isus avea puterea și dorința de a vindeca oamenii, El nu a putut să

o facă. Isus Însuși a spus că eșecul în ce privește vindecarea nu ținea de o slăbiciune a Lui, ci de faptul că oamenii nu au avut credință. Notați lucrul acesta! Iată care este elementul major: credința!

În cartea mea anterioară, am petrecut mult timp explicând ce este credința, cum operează ea, de ce avem nevoie de credință, de ce Dumnezeu cere credință, cum obținem credința și cum știm dacă avem sau nu credință. A spune că înțelegerea acestei legi elementare a Împărăției este importantă e prea puțin. Ea este o chestiune de viață și de moarte!

Am primit de curând o scrisoare de informare de la o lucrare creștină bine cunoscută. Conținutul ei oglindea ceea ce cred, din păcate, cei mai mulți dintre creștini. Dați-mi voie să vă împărtășesc un fragment din ea.

Scrisoarea începea cu un verset minunat, cel din Deuteronom 31:6:

*Întăriți-vă și îmbărbătați-vă! Nu vă temeți și nu vă înspăimântați de ei, căci Domnul Dumnezeuul tău va merge El Însuși cu tine, nu te va părăsi și nu te va lăsa.*

Apoi continua spunând:

„De ce Dumnezeu nu oprește terorismul și suferința? De ce îngăduie ca oamenii să moară? Întrebările abundă, iar adevărul este că pur și simplu nu cunoaștem toate răspunsurile. Nu știm de ce Dumnezeu îngăduie să se întâmple anumite lucruri. Ceea ce știm este că dragostea Lui e desăvârșită. Căile Lui sunt mai presus de căile noastre. Noi trebuie să ne încredem în promisiunile Sale care nu ne spun că voia Lui ne va da mai mult decât putem duce, ci că, indiferent ce ne-ar da, El va fi cu noi la fiecare pas.”

GREȘIT, GREȘIT, GREȘIT! De fapt, Biblia ne spune tocmai opusul.

*Nu v-a ajuns nicio ispită care să nu fi fost potrivită cu puterea omenească. Și Dumnezeu, care este credincios, nu va îngădui să fiți ispitiți peste puterile voastre, ci, împreună cu ispita, a pregătit și mijlocul să ieșiți din ea, ca s-o puteți răbda.*

— 1 Corinteni 10:13

Promisiunile Lui ne ffăgăduiesc vindecarea, restaurarea, propășirea financiară și multe altele, nu doar abilitatea de a trece prin greutăți sau prin dezastru. Dragostea desăvârșită oferă soluții. Aș putea continua dar, din nefericire, aceasta este convingerea majorității oamenilor cu privire la Dumnezeu. Este mai presus de puterea mea de înțelegere cum ar putea crede cineva că Dumnezeu, a cărui dragoste este desăvârșită, ar da unui om cancer sau ar refuza să îl vindece, deși are puterea de a-l tămădui. Când se ridică întrebarea aceasta, răspunsul obișnuit este următorul: căile Lui nu sunt căile noastre. Trebuie că e o glumă, nu-i așa? Noi nu avem o dragoste desăvârșită, dar nu ne-am purta așa cu copilul nostru. Din contră, Dumnezeu arată foarte clar în Cuvântul Său care sunt căile Lui.

Scrisoarea de informare lăsa să se înțeleagă că, indiferent ce ne dă Dumnezeu, El va fi cu noi la fiecare pas, în timp ce răbdăm încercarea. Ne va da Dumnezeu ceva ce este rău? Nu. Când Biblia ne spune că El este cu noi și că nu ne va părăsi niciodată, înseamnă

## Revoluția ta financiară: Puterea odihnei

că Dumnezeu este alături de noi pentru a-Și susține promisiunile! Prieteni, doctrina aceasta potrivit căreia Dumnezeu este dușmanul nostru nu vine de la El. Ea nu Îl înfățișează pe Dumnezeu pe care eu Îl slujesc și sper că nu o veți accepta. Dacă învățătura bisericii voastre include asemenea gunoaie, ar trebui să plecați numaidecât de acolo!

Dumnezeu este dragoste și Cuvântul spune că dragostea nu poate fi oprită niciodată. Ceea ce poate fi oprită, însă, este jurisdicția lui Dumnezeu, abilitatea Lui de a interveni pe tărâmul pământesc, abilitate care este produsă de credința noastră. Repet: aceasta este o chestiune care ține de aplicarea legilor Împărăției, nu una determinată de ceea ce simțim noi sau de orice altceva. Este o chestiune legală, pe care trebuie să o cunoașteți. Întrucât omul are jurisdicție asupra tărâmului pământesc, Dumnezeu nu poate face ceea ce dorește, după cum am arătat. Este necesar acordul vostru cu cerul, credința voastră, pentru a da cerului jurisdicția necesară ca să manifeste puterea divină în acea situație și să dea naștere neprihănirii. Prieteni, trebuie să știți ce este credința și de ce ea este necesară pentru a primi ceva din partea lui Dumnezeu.

În cazul în care nu ați citit cartea mea anterioară (*Revoluția ta financiară: puterea loialității*), dați-mi voie să rezum pe scurt ce este credința. Dacă presupunem că aproape orice creștin care folosește cuvântul *credință* știe ce înseamnă el, ne înșelăm. Avem nevoie de o scurtă lecție de istorie pentru a înțelege un concept vital al Împărăției privitor la jurisdicția legală.

Să aruncăm o privire la textul din Romani 4:18-21:

*Nădăduind împotriva oricărei nădejdi, el a crezut și astfel a ajuns tatăl multor neamuri, după cum i se spuse: „Așa va fi sămânța ta.” Și, fiindcă n-a fost slab în credință, el nu s-a uitat la trupul său, care era îmbătrânit – avea aproape o sută de ani – nici la faptul că Sara nu mai putea să aibă copii. El nu s-a îndoit de făgăduința lui Dumnezeu, prin necredință, ci, întărit prin credința lui, a dat slavă lui Dumnezeu, deplin incredințat că El ce făgăduiește poate să și împlinească.*

Avraam este cunoscut ca părintele credinței noastre. El a fost pe deplin convins că Dumnezeu are puterea de a îndeplini ce i-a promis. Credința este convingerea deplină, care ne pune în acord cu Dumnezeu. În absența acestui acord, Dumnezeu nu poate acționa pe pământ. Poate că veți întreba: „De ce ar avea Dumnezeu nevoie ca cineva să acționeze într-un mod anume pentru a-I permite Lui să facă ceva sau cum L-ar putea împiedica să acționeze oricum dorește? El este Dumnezeu.” Pentru a răspunde la această întrebare, trebuie să ne întoarcem în timp, la vremea în care a trăit Adam.

*L-ai făcut pentru puțină vreme mai prejos de îngeri, l-ai încununat cu slavă și cu cinste, l-ai pus peste lucrările mâinilor Tale, toate le-ai supus sub picioarele lui. În adevăr, dacă i-a supus toate, nu i-a lăsat nimic nesupus. Totuși, acum, încă nu vedem că toate îi sunt supuse.*

— Evrei 2:7-8

Pasajul acesta se referă la Adam și la Eva, în momentul creației. Observați, vă rog, că nimic din ce exista pe Pământ nu se afla în afara jurisdicției legale a omului. Adam a fost așezat pe Pământ ca să îl stăpânească în baza autorității care îi fusese delegată de Împărăția lui Dumnezeu. El cârmuia întregul Pământ.

*Apoi Dumnezeu a zis: „Să facem om după chipul nostru, după asemănarea Noastră; el să stăpânească peste peștii mării, peste păsările cerului, peste vite, peste tot pământul și peste toate târătoarele care se mișcă pe pământ.”*

— Geneza 1:26

Vedem iarăși că Adam a condus pământul pe baza autorității delegate lui și că a fost încununat cu glorie (ungere sau putere) și cinste (poziția de autoritate). Nu exista nimic care să nu se fi aflat sub cârmuirea lui. De fapt, dacă citiți relatarea creației, Adam a dat nume animalelor, fiindcă întreaga planetă era sub autoritatea

## Revoluția ta financiară: Puterea odihnei

lui. După cum știm cu toții, Adam și-a pierdut autoritatea în favoarea Satanei, care a amăgit-o pe Eva și l-a ispitit pe Adam să se facă vinovat de trădare față de cârmuirea lui Dumnezeu. Pavel consemnează în 2 Corinteni 4:4 că Satana, prin trădarea lui Adam, a devenit dumnezeul acestei lumi. Apostolul nu spune că Diavolul era un dumnezeu, ci că a devenit dumnezeul acestei lumi, ceea ce însemna că avea autoritate spirituală legală asupra pământului. Deși omul continua să trăiască pe pământ, din punct de vedere spiritual el era mort față de Dumnezeu. Duhul omului, care a fost creat să trăiască în uniune cu Duhul lui Dumnezeu, era acum separat de El. Omul a început să trăiască potrivit simțurilor, gândurilor, voinței și emoțiilor lui.

*Diavolul L-a suit pe un munte înalt, I-a arătat într-o clipă toate împărățiile pământului și I-a zis: „Ție Îți voi da toată stăpânirea și slava acestor împărății; căci mie îmi este dată și o dau oricui voiesc. Dacă, dar, Te vei închina înaintea mea, toată va fi a Ta.”*

— Luca 4:5-7

Satana spune, după cum observați, că poziția pe care o are în raport cu tărâmul pământesc i-a fost „dată”. Desigur, știm că cel ce i-a dat-o a fost Adam, adică cel care a avut-o de drept la început. Lucrul acesta este important. De fapt, dacă Satana ar fi încercat să pătrundă ilegal pe tărâmul pământesc, ar fi fost azvârlit pe dată și cu forța afară. Dacă vă gândiți la un ofițer de poliție care cheamă întăriri, veți înțelege de ce spun că Satana ar fi fost scos cu forța afară. Insigna unui ofițer de poliție arată că toată forța și puterea autorităților Statelor Unite susțin cuvintele rostite de el.

Coroana pe care a purtat-o Adam (poziția deținută de el) în numele guvernării divine făcea ca toată puterea lui Dumnezeu să îl susțină. Dată fiind poziția lui Adam pe pământ, Satana nu avea aici nicio jurisdicție. El se afla sub autoritatea lui Adam și a Evei. Singurul lui mijloc de a dobândi jurisdicția asupra pământului era

de a-l face pe Adam să-și dea jos singur coroana pe care o purta. Satana nu avea autoritatea de a-l sili pe om să facă lucrul acesta. Satana știa că singura persoană care putea da jos coroana de pe capul lui Adam era Adam însuși. De aceea a trebuit ca Diavolul să recurgă la planul amăgirii. În ce a constatat el? Satana a dat omului de înțeles că Dumnezeu nu era într-un totuș vrednic de încredere și că nu urmărirea ce era mai bun pentru om. A convins-o pe Eva că ea avea de câștigat prin neascultarea de Dumnezeu și că legile Lui îi împiedicau pe ea și pe Adam să se bucure de ceva benefic.

### **Satana trebuia să îi facă pe Adam și pe Eva să îl creadă pe el sau să se alinieze lui, nu lui Dumnezeu.**

În termeni simpli, aceasta este credința. Ea poate fi definită ca fiind „convingerea deplină” cu privire la ce spune Dumnezeu. Adam și Eva nu au mai privit Cuvântul lui Dumnezeu ca fiind vrednic de încredere și s-au pus de acord în schimb cu ceea ce le-a spus Satana. Apoi au acționat în concordanță cu convingerea lor, fapt care a anulat poziția pe care o aveau în Împărăția lui Dumnezeu și i-a dat Satanei un drept legal asupra lumii oamenilor. Care a fost rezultatul? Adam, care avea autoritate asupra țărâmului pământesc, L-a dat pe Dumnezeu la o parte, spiritual vorbind, când s-a aliniat celui rău! Adam a abandonat coroana lui, locul său de autoritate, pentru a-l urma pe Satana. Procedând astfel, L-a dat efectiv afară pe Dumnezeu din viața lui. Mulți oameni ar spune: „Nu, așa ceva nu avea cum să se întâmple. Adam nu Îl putea scoate pe Dumnezeu afară de pe țărâmul pământesc!” Însă așa s-a întâmplat în ce privește lumea omului. Dați-mi voie să vă dovedesc acest lucru. Să privim din nou la Geneza 3:17-19. După ce Adam a păcătuit, Dumnezeu S-a dus la el și i-a zis:

*Fiindcă ai ascultat de glasul nevestei tale și ai mâncat din pomul despre care îți poruncisem :„Să nu mănânci deloc din el”, blestemat este acum pământul din pricina ta. Cu multă trudă să-ți scoți hrana din el în toate zilele vieții tale; spini și*

## Revoluția ta financiară: Puterea odihnei

*pălămidă să-ți dea și să mănânce iarba de pe câmp. În sudoarea feței tale să-ți mănânce pâinea până te vei întoarce în pământ, căci din el ai fost luat; căci țărână ești și în țărână te vei întoarce.*

Observați că pasajul spune: „*blestemat este acum pământul din pricina ta*”.

Blestemul însemna pur și simplu absența prezenței și a binecuvântării lui Dumnezeu. Adam, care avusese autoritate asupra pământului, a pus capăt jurisdicției legale a lui Dumnezeu asupra pământului. În esență, Dumnezeu spune: „Adam, din cauza ta, acum sunt cu mâinile legate. Nu te pot ajuta.” Apoi îi spune omului că supraviețuirea lui depindea acum doar de el însuși și că va rămâne în viață trudind din greu și asudând din răputeri. Iată ce numesc eu „sistemul pământesc blestemat al supraviețuirii”. În acest context am crescut cu toții: într-o împărăție a supraviețuirii și a fricii. Am învățat să ne îngrijorăm, iar teama a dominat gândurile noastre încă de când ne-am născut. Mă voi întoarce puțin mai târziu la pasajul acesta din Scriptură pentru a explica mai detaliat sistemul pământesc supus blestemului, dar deocamdată vreau să mă asigur că înțelegeți cum a dobândit Satana acces pe pământ. El a trebuit să găsească aici un bărbat sau o femeie care dețineau legal jurisdicția dată de Dumnezeu asupra pământului, pentru a-i deschide lui ușa. Adam avea cheia aceasta, iar Satana a reușit să-l amăgească să îi deschidă ușa. Să ne întoarcem la Evrei 2:7-8:

*L-ai făcut pentru puțină vreme mai prejos de îngeri, l-ai încununat cu slavă și cu cinste, l-ai pus peste lucrările mâinilor Tale, toate le-ai supus sub picioarele lui. În adevăr, dacă i-a supus toate, nu i-a lăsat nimic nesupus [Dumnezeu nu a lăsat nimic care nu îi este supus]. Totuși, acum, încă nu vedem că toate îi sunt supuse.*

— Evrei 2:7-8



Observați că, potrivit acestui pasaj, Dumnezeu nu a lăsat vreun lucru care să nu fi fost supus omului. Deși aceste versete se referă la un eveniment petrecut cu mult timp în urmă, ele folosesc timpul prezent al verbului *a fi* pentru a descrie situația prezentă a omului pe pământ. Deși, prin păcatul lui Adam, omul și-a pierdut autoritatea spirituală asupra pământului însuși, el nu a pierdut dreptul legal de a ocupa pământul, motiv pentru care verbul *a fi* apare la prezent. Dat fiind statutul legal pe care omul îl are pe pământ și din pricina întăririi spirituale legale pe care Satana o are asupra oamenilor, Dumnezeu nu poate da buzna pur și simplu pe pământ, încalcându-Și Cuvântul; altminteri, Diavolul L-ar acuza că nu lucrează cinstit.

Dumnezeu trebuie să găsească pe pământ un bărbat sau o femeie care să se pună de acord cu El, fapt care deschide ușa spirituală pentru ca Împărăția lui Dumnezeu să aibă aici jurisdicție legală. Așa cum Satana a trebuit să acționeze prin intermediul paznicului ușii, Adam, la fel și Dumnezeu trebuie să acționeze acum prin bărbați și femei, păzitorii pământului, pentru a conferi Împărăției Lui jurisdicție aici. Credința există atunci când inima și mintea noastră sunt pe deplin convinse de ceea ce spune cerul. Credința trebuie să fie prezentă pentru ca Împărăția lui Dumnezeu să aibă jurisdicție aici. Nu voi sta acum să explic cum să dobândiți credința și cum să vă dați seama dacă trăiți în credință. Am acoperit acest subiect în prima mea carte din seria aceasta. Pentru a atinge scopul discuției de față, vreau doar să mă asigur că știți ce este credința și de ce este necesară pentru ca cerul să acționeze aici, pe pământ.

Sper că acum înțelegeți mai bine de ce Isus „nu a putut” să facă multe minuni în orașul Lui natal: oamenii de acolo nu au avut credință. Prin urmare, cerul nu a avut jurisdicția legală pentru a se manifesta. Dați-mi voie să închei această discuție cu un verset minunat din Scriptură care va ilustra spusele mele.

Ați auzit cu toții pasajul din Romani 10:10 (NIV):

*Căci cu inima credeți și sunteți îndreptățiți, iar cu gura mărturișiți și sunteți mântuiți.*

## Revoluția ta financiară: Puterea odihnei

Acest verset face parte din ceea ce creștinii numesc domul roman, fiind unul dintre cele patru versete care ne arată cum să fim mântuiți. Dar ați stat vreodată să vă gândiți cu adevărat la procesul pe care vi-l arată Romani 10:10? Cu inima credeți sau vă puneți de acord cu cerul. Prin faptul că inima voastră se pune de acord cu cerul, acesta din urmă are dreptul legal de a invada pământul. Textul de mai sus spune că, atunci când credeți cerul, sunteți îndreptățiți. Îndreptățirea are loc prin aplicarea legii. Prin faptul că voi credeți în inima voastră, aveți dreptul legal înaintea cerului și a pământului de a avea ceea ce spune cerul, pentru că poziția voastră conferă legalitate cerului pe pământ. Dar observați că nu se întâmplă nimic încă. Există o a doua parte a acestui verset: „...cu gura mărturișiți și sunteți mântuiți.” Vedeți voi, deși inima voastră poate fi în acord cu cerul, ceea ce îi conferă acestuia din urmă dreptul de a invada pământul, lucrul acesta nu are loc până când voi, bărbați sau femei de pe pământ care aveți jurisdicție asupra acestui tărâm, eliberați manifestarea cerului pe pământ. De ce? Fiindcă voi aveți jurisdicție aici; cerul nu o are fără voi!

*Adevărat vă spun că orice veți lega pe pământ va fi legat în cer și orice veți dezlega pe pământ va fi dezlegat în cer.*

— Matei 18:18

Versetul acesta spune, în esență, exact ce am explicat înainte. Orice legați pe pământ se va bucura de susținerea cerului și orice dezlegați pe pământ va avea susținerea cerului. Cerul nu poate acționa fără voi. Cerul așteaptă să faceți pasul și nu poate interveni decât atunci când un bărbat sau o femeie care pășește prin credință sau care se pune în acord cu cerul face loc autorității lui pe pământ.

Este esențial să înțelegeți cum să deschideți ușa manifestării autorității și puterii cerului pe pământ. Am văzut lucrul acesta în viața mea, precum și în următorul email pe care l-am primit.

„Bună! Eu și soțul meu vrem să vă împărtășim povestea noastră vânătoarească uimitoare! În anul 2011, locuiam în «casa visurilor»

noastre, dar trăiam de la o lună la alta și, uneori, apelam la cărțile de credit ca să plătim cumpărăturile de la supermarket sau factura la încălzire. Supraviețuiam, dar nu înfloream. Eu eram lider de închinare în biserica noastră, dar credința noastră nu era conectată la aspectele financiare ale vieții. Am văzut programul *Fixing the Money Thing* pe Daystar și mi-a atras atenția. Am comandat cartea cu același titlu, împreună cu CD-urile intitulate *Revoluția financiară*. Am ascultat tot timpul aceste CD-uri și ne-am citit unul altuia cartea.

Nici nu știam că noi nu trăiam în credință. Ne-am dat seama că, pentru a păstra casa visurilor noastre, aveam nevoie de răspunsuri legate de modul în care operau banii în Împărăție. Am semănat o sămânță de două sute de dolari în organizația Faith Life Ministries (sumă care valora pentru noi în vremea aceea cât două mii de dolari) și ne-am pus de acord cu Dumnezeu să ne arate un domeniu în care eu puteam lucra de acasă.

Dumnezeu ne-a dat ideea să creștem acasă pui din rasa Goldenhoodle. Am cumpărat două cățelușe Goldenhoodle, pe Bella și Gracie, pe care le-am crescut pe a le duce mai apoi la împerechere, și am intrat în parteneriat cu Dumnezeu. Știam că nu le puteam face noi să aibă pui! În 2014, cele două cățelușe au avut treisprezece pui, pe care i-am vândut cu o mie două sute de dolari bucata. Anul acesta, în 2015, am avut șaiszeci și trei de pui, TOȚI sănătoși. În urma vânzării puilor, am reușit să scăpăm de toate datoriile, cu excepția ratei la casă. Ne-am făcut în același timp și un fond de urgență.

Spre surpriza noastră, mama mea ne-a întrebat dacă îi voiam pentru împerechere pe cei doi Goldenhoodle ai ei, fiindcă ea ieșea la pensie. Dumnezeu ne-a binecuvântat astfel gratuit cu încă două exemplare din rasa Goldenhoodle! Iar în luna iulie, soțul meu a fost promovat pe postul de manager al liceului din orașul nostru! Într-un singur an, venitul nostru s-a dublat, ajungând la o sumă anuală de șase cifre! **VÂNĂTOAREA PRIN CREDINȚĂ FUNCȚIONEAZĂ!** Am început să punem în aplicare legile Împărăției lui Dumnezeu. Acum, semănăm în tot felul de lucrări ale Împărăției și urmărim online biserica dumneavoastră în fiecare duminică dimineața, înainte

## Revoluția ta financiară: Puterea odihnei

să conducem închinarea în biserica noastră locală! Vă mulțumim că ne-ați învățat cum operează Împărăția!”

Karla

Aceeași familie mi-a trimis un alt email săptămâna aceasta.

„Paște fericit! Cristos a înviat! Am vrut să împărtășim noutățile cu păstorul nostru online, Gary! Spuneți-i, vă rugăm, că anul acesta am sărbătorit nașterea lui Isus în Ierusalim (excursie plătită cu bani gheață). Am fost binecuvântați, de asemenea, să îl vedem pe fiul nostru adolescent, Carter, botezându-se în Iordan și să ne închinăm împreună cu Hillsong Australia pe Marea Galileii! Oau! Suntem atât de recunoscători că am rezolvat problema banilor!”

De data aceasta am avut o sută douăzeci și unu de cățeluși. A trebuit să ridicăm prețul unui pui la două mii trei sute de dolari, pentru că lista de așteptare era prea lungă! Slavă Domnului.”

Karla

Acesta este un exemplu perfect a ceea ce va face Împărăția în viața voastră. Am sunat-o pe Karla săptămâna aceasta, după ce am primit emailul ei, și a fost FOARTE încântată! Mi-a spus că anul acesta își vor achita casa în întregime. Dacă vă uitați la primul email pe care mi l-a trimis, veți vedea că îl el spunea: „Trăiam de la o lună la alta și, uneori, apelam la cărțile de credit ca să plătim cumpărăturile de la supermarket sau factura la încălzire. Supraviețuiam, dar nu înfloream.”

Acum, după doar doi ani, au reușit să achite tot? Aceasta este Împărăția!

## CAPITOLUL 3

# RĂSPUNSUL VOSTRU ESTE ÎMPĂRĂȚIA

Acum, când ați dobândit o înțelegere de bază a modului în care operează Împărăția, potrivit unor legi și principii care nu se schimbă niciodată, vreau să încep să mă concentrez asupra legilor care chiar au impact asupra laturii financiare a vieții voastre și, în cele din urmă, asupra odihnei voastre.

Dar, înainte să ajungem acolo, vreau să lămuresc de ce am numit această carte *Puterea odihnei* și la ce mă refer când folosesc termenul *odihnă* în contextul finanțelor și al Împărăției. În mod surprinzător, nu eu am venit cu conceptul acesta al odihnei legate de resursele financiare, ci Dumnezeu a făcut-o.

*Astfel au fost sfârșite cerurile și pământul și toată oștirea lor. În ziua a șaptea, Dumnezeu și-a sfârșit lucrarea pe care o făcuse și în ziua a șaptea S-a odihnit de toată lucrarea Lui pe care o făcuse. Dumnezeu a binecuvântat ziua a șaptea și a sfințit-o, pentru că în ziua aceasta S-a odihnit de toată lucrarea Lui pe care o zidise și o făcuse.*

— Geneza 2:1-3

Mai întâi, dați-mi voie să clarific ceva: Dumnezeu nu S-a odihnit în ziua a șaptea pentru că era obosit. Dumnezeu nu obosește. El S-a odihnit

## Revoluția ta financiară: Puterea odihnei

pentru că, după cum spune textul, totul era încheiat și El Își sfârșise lucrarea. L-a creat pe om la finalul celei de-a șasea zile a creației, pentru ca el să trăiască în ziua a șaptea. Ziua a șaptea nu era umbrită de niciun gând de frică, de gândirea care poartă amprenta supraviețuirii, de boală sau de truda istovitoare și de sudoarea menite să câștige pâinea de toate zilele. Gândurile lui Adam aveau să se îndrepte doar spre Dumnezeu, spre soția lui, spre însărcinarea și scopul pe care le primise. Tot ce avea nevoie pentru a susține îndeplinirea sarcinii lui și pentru a-i asigura cele necesare vieții erau pregătite și puse la dispoziția lui; planul lui Dumnezeu era complet. Oamenii visează astăzi să aibă ce a avut Adam, o existență lipsită de griji, abilitatea de a se concentra asupra pasiunilor lor și a relațiilor, fără a se preocupa de asigurarea celor necesare traiului. Din nefericire, când Adam s-a răzvrătit, el a pierdut purtarea divină de grijă și omul a ajuns nevoit să alerge (truda istovitoare și sudoarea) de atunci încoace după cele necesare vieții.

*Fiindcă toate aceste lucruri neamurile le caută [căci păgânii aleargă după toate aceste lucruri]. Tatăl vostru cel ceresc știe că aveți trebuință de ele. Căutați mai întâi Împărăția lui Dumnezeu și neprihănirea Lui, și toate aceste lucruri vi se vor da pe deasupra.*

— Matei 6:32-33

Greutatea asigurării celor necesare este o povară grea, care întunecă modul în care omul percepe viața. Oamenii sunt atrași de bogăție

**TOATE RĂSPUNSURILE  
NECESARE PENTRU A ÎNFLORI  
ȘI A VĂ ÎNDEPLINI SARCINILE,  
ÎNGĂDUINDU-VĂ SĂ VĂ  
DESCOPERIȚI SCOPUL, SE AFLĂ  
ÎN ÎMPĂRĂȚIE.**

și visează să scape de truda și sudoarea pe care le pretinde supraviețuirea. Dorința de a deveni milionari se explică prin faptul că avuția aduce cu sine posibilitatea îndepărtării stresului și a poverii asigurării resurselor, precum și cea a concentrării asupra scopurilor și a sarcinilor încredințate.

## RĂSPUNSUL VOSTRU ESTE ÎMPĂRĂȚIA

Loteria se bucură de foarte mare popularitate tocmai pentru oferă resurse fără trudă și scăparea din sistemul financiar blestemat al pământului. Escrocheriile care promit îmbogățirea rapidă abundă în toate formele și ne bombardează neconținut prin email și pe Facebook. Astfel, în contextul finanțelor, trebuie să răspundem la întrebarea: există o cale de a ne întoarce în ziua a șaptea, unde totul este complet, intact și disponibil? Răspunsul este un mare DA! Scopul cărții de față este să ne arate cum se întâmplă aceasta și să ne ajute să înțelegem legile Împărăției care vor aduce astfel de rezultate. Știu că s-ar putea ca experiențele voastre de viață sau chiar Biserica și creștinii să contrazică spusele mele, fiindcă atât de mulți credincioși au îmbrățișat teologia care afirmă: „sărăcia înseamnă sfințenie”. Însă vă sigur că toate răspunsurile de care aveți nevoie pentru a înflori și a vă îndeplini sarcinile încredințate, îngăduindu-vă să descoperiți care este scopul vostru, se află în Împărăție.

*Ferice de voi, care sunteți săraci, pentru că Împărăția lui Dumnezeu este a voastră!*

— Luca 6:20

Răspunsul pentru cei săraci este Împărăția! Aceste este primul verset spre care m-a condus Dumnezeu când a început să mă învețe legea financiară a Împărăției.

Desigur, pentru a înțelege acest concept, trebuie să știți la ce se referă cel de Împărăție, pe care l-am menționat deja. Și cred că e nevoie să pricepeți limpede ce s-a întâmplat de fapt în grădina Eden, când Adam a păcătuit. Dați-mi voie să fac o scurtă recapitulare.

La început, Adam și Eva nu s-au îngrijorat de nimic; gândurile lor nu erau apăsate în fiecare zi de preocuparea asigurării celor necesare sau de teama bolii. Tot ce aveau de făcut zilnic era să se gândească la însărcinarea primită, care era de a-L iubi pe Dumnezeu, de a se iubi unul pe altul și de a avea grijă de pământ și de grădina pe care le-o dăduse Dumnezeu. Frica lipsea cu totul din viața lor. Însă, atunci când Adam s-a făcut vinovat de trădare, totul și-a schimbat cursul.

## Revoluția ta financiară: Puterea odihnei

După cum am spus, Satan a devenit dumnezeul acestei lumi, omul a fost despărțit de Dumnezeu, iar Dumnezeu Și-a pierdut jurisdicția legală asupra omului. Adam a fost șocat descoperind noua realitate a cursului vieții. Iată din nou cuvintele pe care i le-a spus Dumnezeu lui Adam după ce omul a păcătuit:

*Blestemat este acum pământul din pricina ta. Cu multă trudă să-ți scoți hrana din el în toate zilele vieții tale; spini și pălămidă să-ți dea și să mănânci iarba de pe câmp. În sudoarea feței tale să-ți mănânci pâinea până te vei întoarce în pământ, căci din el ai fost luat; căci țărână ești și în țărână te vei întoarce.*

— Geneza 3:17-19

Truda istovitoare, sudoarea, frica, îngrijorarea și mentalitatea supraviețuirii consumau acum gândurile lui Adam și ale Evei. Scopul lor, reprezentat de planul pe care îl avea Dumnezeu pentru ei, era acum pierdut în cursa și în lupta lor pentru supraviețuire. Însărcinarea minunată primită de Adam, scopul lui erau acum înăbușite de grijiile vieții și de nevoia asigurării celor necesare. Omul nu mai vedea cine era. Singurul lui obiectiv era de a supraviețui, ceea ce presupunea neconținută trudă și sudoare. Nu s-au schimbat prea multe de atunci până astăzi.

Astăzi, ca păstor, întrebarea cea mai importantă pe care mi-o pun oamenii este: „Ce ar trebui să fac cu viața mea?” Motivul pentru care mi-o adresează este acela că pe pământ, de la Adam încoace, căutarea resurselor necesare a devenit scopul în funcție de care se măsoară toate celelalte lucruri. Deciziile se iau, de obicei, având în vedere banii, nu scopul. Banii și nevoia de a-i obține îi pot sili pe oameni să accepte locuri de muncă pe care le urăsc. În realitate, cei mai mulți oameni nu au nici cea mai vagă idee cine sunt ei de fapt. Notați și țineți bine minte: cât timp nu Îl cunoașteți pe Dumnezeu, nu veți ști niciodată care este designul Lui pentru viața voastră. El este Cel care v-a creat.



## RĂSPUNSUL VOSTRU ESTE ÎMPĂRĂȚIA

Oamenii sunt atât de însetați să afle cine sunt. În lume, ei par a fi simple numere în mulțime, dar în ochii lui Dumnezeu ei sunt o creație foarte specială și unică, având o serie de abilități și un potențial ca nimeni altcineva. Dar, pentru că nu Îl cunosc pe Dumnezeu și, astfel, nu știu nici cine sunt ei înșiși, își caută valoare în tot soiul de locuri greșite. Permite culturii să le dicteze valoarea, acceptând ce spune cultura. Dar imaginea pe care o promovează media și oglinda culturii nu sunt decât niște umbre schimbătoare. Până să reușiți să pășiți în ritm cu ceea ce ele consideră acceptabil, veți vedea că standardul deja s-a schimbat și că ați rămas în urmă.

Îmi aduc aminte că eram la un moment dat în Paris și mă plimbam pe stradă cu Drenda. Parisul este cunoscut, desigur, drept capitală a modei, iar culorile anului erau griul și negrul. Fiecare vitrină era plină de haine gri și negre. Când m-am uitat pe stradă, în ambele direcții, am văzut sute de oameni mergând într-o parte și în alta. Am rămas șocat văzând că nu am dat cu ochii de niciun strop de culoare. Fiecare om, fără excepție, era îmbrăcat în negru sau în nuanțe de gri. Sute și sute de oameni arătau cu toții la fel. Când a fost ultima dată când v-a spus cineva că griul este culoarea voastră preferată? În ziua aceea, mulțimea era convinsă că griul sau negrul era culoarea ei favorită.

Fiindcă presiunea de a asigura cele necesare este atât de intensă și pentru că ea denaturează identitatea noastră, făcându-se să ne îndreptăm spre orice credem că ne va ajuta să găsim ce căutăm și să fim acceptați, Drenda și eu am formulat o zicală pe care o predicăm de ani de zile: „Dacă nu rezolvați problema banilor, nu vă veți descoperi niciodată destinul!” Când sunteți sclavi ai supraviețuirii, vă rămâne prea puțin timp să căutați sau să creați mai multe opțiuni. Adevărul este că, așa cum v-am împărtășit, de obicei oamenii iau decizii determinate de scopul găsirii sau acumulării resurselor. Ei abandonează pasiunea lor de dragul cecului lunar și viziunea lor de dragul asigurării celor necesare. Adevărul este că am fost atât de presați de mentalitatea supraviețuirii, caracteristică trudei istovitoare și sudorii, încât am încetat să mai visăm. Frica ține visurile noastre captive și lipsa celor necesare le închide în temnița imposibilului.

## Revoluția ta financiară: Puterea odihnei

Îmi aduc aminte de vremea când visul meu era doar să am destui bani de benzină cât să ajung acasă; nici pomeneală de vreo aspirație de natură să îmi schimbe viața. În perioada aceea, pe radarul meu nu existau viziuni mărețe. Achitarea chiriei lunare absorbea toată imaginația de care eram în stare. Recunosc faptul că este greu să vedem dincolo de supraviețuire, atunci când suntem presați de nevoia urgentă a cumpărării hranei și de alte griji financiare apăsătoare.

Când Adam a renunțat la Împărăție, viața lui a fost înghițită de o lume cu totul nouă, dominată de moarte, frică, supraviețuire și panică. Sunt sigur că toți cunoașteți sentimentul fricii. Îmi amintesc nenumărate situații din viața mea în care am avut de-a face cu panica, rușinea și frica, în timpul celor nouă ani lungi de haos financiar, care m-au dus în cele din urmă la atacuri de panică și la tratamentul cu antidepressive. Traiul în sistemul pământesc supus blestemului ne-a învățat pe toți să ne însușim o perspectivă negativă asupra vieții. Unii s-au adaptat situației mai bine decât alții, dar fără Cristos, această mentalitate negativă ne spune continuu că nu suntem suficient de buni.

Ați auzit vreodată pe cineva spunând: „Nu-ți face speranțe mari”? Când eram copil, dacă mă entuziasmam cu privire la un lucru pe care tatăl meu îl considera absurd, îmi spunea: „Vei crește într-o zi.” Din cauza cuvintelor lui, de obicei nu-mi îngăduiam să visez la nimic altceva decât la lucrurile pe care tatăl meu le considera necesare. Cred că el fusese rănit crescând într-o casă în care existau probleme cu alcoolul, astfel că aceasta fusese mentalitatea pe care și-o însușise în drum spre maturitate.

Dacă e să fim sinceri, de la naștere suntem cu toții profesioniști în a ne îngrijora. Frica este caracteristica pământului. Dacă stați să vă gândiți puțin, cuvântul *nu* a fost atât de adânc întipărit în mintea noastră de când ne-am născut. „Nu, nu poți avea lucrul acela.” „Nu, pune înapoi obiectul celălalt.” „Nu, nu poți merge acolo.” „Nu, nu îți poți permite acest lucru.” În cele din urmă, încetăm să mai spunem *da* la orice, cu excepția evadării ocazionale într-o activitate care ne amorțește mintea (cum ar fi mâncatul în exces al gustărilor noastre preferate), încât să nu mai vedem circumstanțele prezente.

## RĂSPUNSUL VOSTRU ESTE ÎMPĂRĂȚIA

Un studiu estimează că, în medie, un copil aude cuvântul *nu* de peste 148.000 de ori, în raport cu doar câteva mii de *da*.<sup>4</sup>

Am organizat de curând conferința noastră anuală Provision și am pus pe scenă un Ferrari din 2017, un model demn de toată admirația, cu siguranță. Proprietarul mașinii frecventează biserica noastră și a plătit cu bani gheață automobilul care a costat aproape patru sute de mii de dolari. Când oamenii au început să intre în sală, au admirat mașina și s-au uitat lung la ea, privind-o de la cap la coadă și dorindu-și să o vadă mai de aproape. Însă, deși toți au admirat automobilul, ideea pe care am vrut să o subliniez aducându-l pe scenă nu a fost de a inspira un stil de viață condus de scopuri materialiste, ci de a-i învăța o lecție. Oamenii s-au strâns cu toții în jurul mașinii, spunând că le-ar fi plăcut să o conducă.

Știam că modul în care fuseseră formați de sistemul pământesc blestemat al trudei și sudorii striga în subconștientul lor: „NU, nu vei avea niciodată o astfel de mașină! Nu, nu ți-o vei permite niciodată; nici măcar nu te gândești la așa ceva.” Din cauza „școlii” sistemului care le spusese „Nu!”, cei mai mulți dintre ei nici măcar nu luaseră în calcul ideea că ar putea deține un Ferrari, fiindcă mentalitatea lor nu putea nici să îl vadă, nici să-l primească. Însă, dacă schimbam mașinile din oră în oră, de la cele scumpe până la cele mai ieftine, aș fi ajuns să am la un moment dat pe platformă una în fața căreia să spună: „Îmi place mașina aceea; ar trebui să-mi cumpăr una.”

În ce consta diferența? În modul în care oamenii se priveau pe ei înșiși, potențialul lor și costul mașinii. Da, poate că erau acolo câțiva care își spuneau: „Voi avea o astfel de mașină într-o zi” sau unii oameni cu bani, care priveau diferit mașina. Dar sunt sigur că, pentru marea majoritate, cumpărarea unei asemenea mașini nici nu putea fi cuprinsă în orizontul lor de gândire. Milionarul care cumpărase cu bani gheață acea mașină avea o jumătate de duzină de mașini Ferrari. Din punctul lui de vedere, aceasta era doar o mașină grozavă. Când a văzut-o, s-a gândit

---

4 “Becoming a Yes Mom,” <http://www.babyzone.com>

## **Revoluția ta financiară: Puterea odihnei**

cum ar fi să o aibă și a trecut la pasul următor, comandând-o din Italia, de unde i-a fost trimisă acasă, în Statele Unite. Pentru el, nu era greu să acționeze potrivit viziunii lui, fiindcă avea și resursele necesare. Iată care este o cheie importantă a odihnei: resursele susțin viziunea.

## **Cheie importantă:**

### **Resursele susțin viziunea**

În absența resurselor, nu există viziune, ci doar supraviețuire. Sistemul pământesc supus blestemului sărăciei ne-a furat visurile și viitorul. Știu că ilustrația cu acel Ferrari a fost una extremă, însă ea a subliniat ideea pe care vreau să o transmit. Oamenii prezenți nici măcar nu își îngăduiau lor înșiși să viseze la o astfel de mașină, fiindcă o priveau ca pe ceva de neatins. Dacă și-ar fi permis pentru o clipă să viseze la cumpărarea ei, mentalitatea lor formată de sistemul pământesc blestemat ar fi strigat în urechile lor: „Ce risipă de bani!” Dar dacă ați avea în cont douăzeci și cinci de miliarde de dolari (doar de dragul sublinierii ideii)? Atunci mașina aceea vi s-ar părea atât de ieftină încât ați cumpăra una să o folosiți doar în weekenduri. E o chestiune care ține strict de perspectivă și, din moment ce Cuvântul lui Dumnezeu spune că fiecare promisiune a Domnului este „Da” și „Amin (așa să fie)”, perspectiva voastră trebuie să se schimbe, așa încât să gândiți la fel ca Dumnezeu.

*În adevăr, făgăduințele lui Dumnezeu, oricâte ar fi ele, toate în El sunt „Da”; de aceea, și „Amin” pe care-l spunem noi, prin El, este spre slava lui Dumnezeu.*

— 2 Corinteni 1:20

Potrivit dicționarului, definiția perspectivei sună astfel: o atitudine anume față de ceva sau un mod de a privi ceva; un punct de

vedere, atitudine, cadru de referință sau de interpretare. În esență, perspectiva este modul în care gândiți cu privire la ceva.

Iată un concept la care aș vrea să meditați. Adam a fost un prinț înainte să cedeze în fața Satanei. Dacă l-ați fi privit după cădere, ați fi văzut un om sărăcit, cu o familie nenorocită (Cain, fiul lui, și-a ucis fratele, pe Abel) și nu i-ați mai fi dat o șansă să devină cineva. Însă ce nu ați fi observat era faptul că prin vinele lui curgea sânge regesc. Deși nu l-ați fi văzut în postura aceasta, el fusese creat pentru a cârmui și a domni în viață. Același adevăr este valabil și pentru voi. Nu puteți să vă priviți pe voi înșivă ținând cont doar de locul unde trăiți, de ceea ce aveți, de circumstanțele în care vă găsiți și să evaluați pe baza acestor elemente potențialul vostru. Pentru o analiză corespunzătoare, va trebui să vă uitați la potențialul cu care ați fost creați.

Îmi aduc aminte când am trecut printr-o serie de circumstanțe dificile și mă confruntam cu niște probleme care păreau mai mari decât mine. Îmi stăteau în față niște decizii care implicau mult mai mulți bani decât cei de care dispuneam. Simțeam că știu ce îmi spunea Dumnezeu să fac, dar ezitam să mă avânt înainte. Domnul mi-a dat un vis în noaptea aceea. Stăteam călare pe un cal, pe vârful unui deal. Aveam o sabie în mână. Jos, la poalele dealului, erau sute, dacă nu mii de soldați dușmani, călare și ei pe cai, cu săbiile îndreptate spre mine. Eram singur pe coama dealului și, evident, copleșit cu mult numeric. În vis, o voce mi-a spus cuvintele următoare: „Nu te subestima, Gary!” La auzul lor, mi-am ridicat sabia și m-am avântat în galop spre dușmanii care, văzând că am pornit la atac, goneau și ei în susul dealului, spre mine, cu săbiile ridicate. În timp ce galopam spre ei, am strigat din răspuțeri: „THOR!”

Când m-am trezit, am știut că Domnul îmi vorbise și mă încurajase, dar nu știam ce însemna cuvântul *Thor*. În biserica mea

**PERSPECTIVA VOASTRĂ  
TREBUIE SĂ SE SCHIMBE, CA  
SĂ AJUNGEȚI SĂ GÂNDIȚI LA  
FEL CA DUMNEZEU.**

## **Revoluția ta financiară: Puterea odihnei**

este un frate care a păstorit timp de treizeci de ani și a studiat multe limbi. L-am întrebat dacă știa care era semnificația lui și mi-a spus că se va documenta. M-a sunat a doua zi și mi-a zis că Thor însemna „ful tunetului”. I-am mulțumit și am rămas uimit de ceea ce îmi spunea Domnul. Pentru dușmani, eu sunam ca tunetul! Dacă nu îmi spun Diavolului cât de slab sunt, glasul meu sună pentru el ca tunetul atunci când vorbesc.

La prima noastră conferință Provision, din 2010, am predicat și am menționat experiența aceasta. Am încheiat povestea cu ceea ce îmi spusese Domnul în visul acela: „Când dușmanul te vede înaintând, Gary, venirea ta sună ca tunetul.” În clipa în care am spus: „Sună ca tunetul”, s-a auzit bubuitul puternic al unui tunet. Afară nu ploua, nici nu mai tunase până atunci, iar acela a fost singurul tunet care s-a auzit toată seara. Cei prezenți au rămas șocați. Însă nimeni nu s-a bucurat mai mult decât mine, fiindcă eu știam că acesta era modul în care Dumnezeu spunea: „Amin!” după cuvintele mele care erau valabile pentru toți copiii Lui. Apropo, evenimentul a fost filmat în seara aceea și, dacă doriți să îl vedeți, căutați-l aici: <https://youtu.be/rtx1XYJGIg>.

Iată un concept pe care trebuie să-l înțelegeți:

### **Sclavii nu au visuri mari!**

La ce visează sclavii? Visează să se oprească. Visează la ora 17:00, în timp ce își îndreaptă mereu privirea spre ceas în a doua parte a zilei, dorindu-și să se oprească din muncă și să plece de la serviciu. Visează la vacanță, la pensionare, visează să aibă bani, ca să se poată opri. Sclavii visează să se oprească, nu să găsească mai mult de lucru! O mentalitate sau o perspectivă de sclav nu inventează sau nu creează munca; ea caută un mod de a scăpa de muncă. Un sclav este deja copleșit și nu vede cum potențialul trece pe lângă el zi după zi.

Ca să fiți cap, nu coadă, mentalitatea voastră trebuie să se schimbe de la una de sclav la cea de proprietar și creator. Trebuie să începeți să visați din nou. Trebuie să vedeți dincolo de ceea ce credeți că sunteți, căci, deși vi se pare că sunteți slabi, pentru cel rău

voi sunați ca tunetul. Voi aveți sânge regesc în vene și trebuie doar să gândiți și să acționați în consecință.

Am un prieten care este multimilionar. Are multe case frumoase, toate la ocean sau pe malul unui lac. Într-o zi, când i-am făcut o vizită, ne plimbam pe faleză, printre bărci. În timp ce treceam pe lângă ele, el îmi spunea cum se numea proprietarul fiecăreia. Vă voi spune cum a decurs discuția, însă numele sunt fictive, fiindcă nu mi le amintesc pe cele rostite de el. Spusele prietenului meu sunau cam așa: „Barca aceasta e a lui Billy Smith, proprietarul firmei Ohio Medical Services. Următoarea este a lui John Rogers, care are firma de avocatură Rogers & Rogers. Ambarcațiunea aceasta îi aparține lui Ralph Tidewell, care are magazinul acela frumos de încălțăminte de pe High Street.”

În timp ce ne continuam plimbarea, după ce am trecut pe lângă vreo douăzeci de bărci, mi-am dat seama că fiecare dintre ele aparținea unui om care avea o afacere. Niciuna nu era a lui Joe, omul de rând care muncește de la nouă la cinci, vânzând înghețată la chioșc. Nu am nimic împotriva vânzătorilor de la chioșcurile de înghețată și nici împotriva statutului de angajat, cel puțin de obicei. Voiam doar ca exemplul meu să vă arate ce fel de oameni sunt cei înstăriți.

Vă rog să ascultați cu atenție ce vă spun. Eu nu vorbesc despre banii pe care îi au, ci despre mentalitatea lor. Să nu punem carul înaintea boilor. Cei mai mulți oameni ar spune: „Mi-aș dori să am și eu atâția bani.” Ar trebui să spună, însă: „Mi-aș dori să gândesc la fel ca ei!” Cei înstăriți au o perspectivă diferită cu privire la viață și la propria persoană.

Majoritatea familiilor nu ajung niciodată să aibă un venit care să fie considerat îmbelșugat. Un studiu recent arată că 51% dintre muncitorii americani câștigă mai puțin de treizeci de mii de dolari pe an.<sup>5</sup> Peste jumătate din populația țării noastre câștigă mai puțin

---

5 Michael Snyder, “Goodbye Middle Class: 51 Percent of all American Workers Make Less Than 30,000 Dollars A Year,” “End of the American Dream,” *Washington’s Blog*, October 21, 2015, <http://www.washingtonsblog.com/2015/10/goodbye-middle-class-51-percent-of-all-american-workers-make-less-than-30000-dollars-a-year.html/>.

## Revoluția ta financiară: Puterea odihnei

de treizeci de mii de dolari pe an? Dacă aveți douăzeci și un pic de ani și de-abia ați început să munciți sau dacă lucrați pe un post pentru că vă doriți cu adevărat să fiți acolo, iar banii nu sunt o prioritate pe lista voastră, foarte bine, dar știu că lucrurile nu stau așa pentru mai bine de jumătate din populația Americii. Știu că oamenii aceștia au nevoie de mai mulți bani. Credeți-mă că am idee despre ce vorbesc; am fost în mii și mii de familii în cei peste treizeci și șase de ani de muncă în domeniul serviciilor financiare și am văzut cu ochii mei cum stă situația.

Atunci de ce oamenii nu au un venit mai mare? Înainte să începeți să vă plângeți că viața este nedreaptă, că sunteți o victimă sau cine știe ce alte aiureli, vă voi spune că răspunsul constă în două motive. Primul este acela că oamenii sunt prinși în capcana sistemului pământesc blestemat al sărăciei și că nu cunosc Împărăția lui Dumnezeu și principiile purtării Lui de grijă. În al doilea rând, oamenii au o atitudine negativă groaznică, tot din cauza modului în care au fost formați de sistemul pământesc supus blestemului și a faptului că nu văd nicio cale de ieșire, deși s-ar putea ca una să le stea chiar în față. În esență, sclavii au o mentalitate a sclaviei, așa cum v-am spus. Ei nu văd oportunitățile în timp ce caută odihna. Adevărul este că, în lipsa unor răspunsuri reale, oamenii se descurajează.

Vă voi da un exemplu pe care îl folosesc în prezentările mele. Să spunem că v-aș zice că pot rezolva toate problemele voastre financiare într-o singură propoziție. Pregătiți-vă pixul și hârtia, fiindcă vă garantez că acesta va fi răspunsul de care aveți nevoie. Sunteți gata? Ok, iată-l: câștigați anul acesta un venit net de cinci milioane de dolari. Când spun cuvintele acestea de pe scenă, toată lumea începe să râdă. De ce oare? Pentru că oamenii nu se pot vedea câștigând atât de mulți bani și nici nu cred că este posibil ca ei să ajungă la un asemenea venit anual.

Apoi le spun că nu vor avea niciodată ceea ce nu pot vedea. După aceea, repet exercițiul, însă de data aceasta cobor mereu suma: două sute de mii de dolari, o sută de mii, șaptezeci de mii sau patruzeci de



## RĂSPUNSUL VOSTRU ESTE ÎMPĂRĂȚIA

mii pe an. În cele din urmă, le spun: „Voi ajunge la o sumă despre care veți zice: «Ok, e ușor de atins. O pot realiza.»”

După aceea, le spun altă poveste. Să zicem că sunt un om de afaceri bogat, care lucrează în domeniul exporturilor. Vreau să trimit mingi în China și am nevoie de cineva care să le împacheteze pentru a fi expediate. Le spun celor interesați că îi voi plăti cu cinci sute de dolari pentru fiecare minge împachetată. Presupunând că un om poate împacheta două sute de mingi pe zi, aceasta ar însuma o sută de mii de dolari pe zi. Le-aș oferi, de asemenea, un contract pe un an pentru împachetarea mingilor, cu aceeași sumă. Acum, dacă le-am spune că răspunsul la problema lor este să câștige cinci milioane de dolari în doisprezece luni, care ar fi reacția lor? „Nicio problemă, în ritmul ăsta e ușor de ajuns la cinci milioane pe an.”

În ce ar consta diferența? Într-un plan; atât. Planul face diferența. Dumnezeu care v-a creat știe care este planul și nu mai trebuie decât ca voi să îl auziți. Așa funcționează lucrurile în Împărăția lui Dumnezeu. Când Domnul mi-a dat visul de a începe acea afacere și mi-a arătat cum să procedez, venitul meu nu se schimbase încă, dar deja strigam în sinea mea: „E atât de ușor! Problema banilor e rezolvată; am un plan!”

*Căci Eu cunosc planurile pe care le am pentru voi, declară Domnul, planuri de a vă vedea propășind, nu de a vă vătăma, planuri de a vă da o speranță și un viitor.*

— Ieremia 29:11, NIV

Dumnezeu are planuri care urmăresc propășirea voastră! Odată ce descoperiți faptul că Dumnezeu are un plan pentru prosperitatea voastră, lupta e pe jumătate terminată! Ascultați: rezolvarea problemei banilor nu este atât de complicată. Resursele pe care vi le oferă Dumnezeu vă susțin viziunea. Răspunsul la problema lipsei alimentelor este cumpărarea lor. Răspunsul la nevoia de a avea o casă mai mare este o casă mai mare. Răspunsul la nevoia de a deține o mașină în stare bună este o mașină în stare bună.

## Revoluția ta financiară: Puterea odihnei

Poate vi se va părea că vorbesc fără noimă, dar știu cum e să conduci ani de zile o vechitură de mașină. Mă puteați vedea de la un kilometru venind, fiindcă lăsam tot timpul un nor de fum în urma mea. Știu cât de stresante pot fi problemele cu mașina când aveți de mers undeva. Știu și cum e să intrați la o reprezentanță de mașini și să plătiți cu bani gheață pentru o mașină nouă. Acum sunt în postura în care stresul și îngrijorarea s-au dus. De ce? Pentru

## **CA CETĂȚENI AI ÎMPĂRĂȚIEI, VOI AVEȚI DREPTURI LEGALE, IAR LEGILE ȘI PRINCIPIILE EI SUNT LA DISPOZIȚIA VOASTRĂ.**

că nevoia mea este împlinită și am pace. Mă pot concentra asupra lucrurilor pe care sunt chemat să le fac, în loc să mă ocup de rezolvarea problemelor mașinii.

Adevărul este că majoritatea oamenilor se confruntă cu probleme serioase legate de bani, ajungând să trăiască toată viața în stres. Lucrează atât de multe ore pe zi doar pentru a-și acoperi nevoile,

astfel că nu mai au viață. Prieteni, nu aceasta este voia lui Dumnezeu pentru viața voastră.

După cum spuneam mai devreme, oamenii își abandonează visurile și pasiunile pentru cecul primit de la un loc de muncă pe care îl disprețuiesc. De obicei, sclavii nu sunt oameni prea fericiți! Din păcate, aceasta este starea în care se află cei mai mulți oameni: nemulțumiți de locul unde sunt în viață, dezgustați și deznădăjduiți. Dar, în realitate, distanța dintre ei și libertate (sau deținerea unui plan, după cum spuneam) constă doar într-o schimbare a perspectivei.

Îngăduiți-mi să vă dau un exemplu personal. Mulți dintre voi știu că îmi place să vânez și să pescuiesc, să merg cu bicicleta și pe trasee de munte. De fapt, îmi plac toate activitățile în aer liber. Am crescut în Ohio, într-o comunitate mică de fermieri, în regiunea numită Plain Township. Relieful ei este unul plat, adică potrivit pentru agricultură, dar care nu oferă un peisaj foarte îmbietor. M-am abonat la toate revistele despre vânătoare și pescuit la care am putut, cum ar fi *Outdoor Life*, *Sports Afield*, *Field & Stream* și altele. Citeam

## RĂSPUNSUL VOSTRU ESTE ÎMPĂRĂȚIA

poveștile minunate despre pescuitul și vânătoarea în munții frumoși și sălbatici din vest și din văile verzi ale Munților Apalași, aflați la doar o oră spre răsărit. Cu toate acestea, nu vizitasem niciodată locurile acelea. Abia la patruzeci de ani am văzut primul munte.

De ce? Aveam banii necesari pentru a călători, aveam mașina mea, iar autostrada I-70 trece chiar prin orașul meu natal, după care cotește spre vest, străbătând Munții Stâncoși. Însă adevărul este că nu mă gândisem niciodată să merg acolo și nici nu îmi îngăduisem să-mi spun: „Voi merge într-o zi acolo.” Admiram locurile acelea în imaginile de pe paginile lucioase ale revistelor, dar nu mă gândisem niciodată să merg eu însumi să le văd. Puteau la fel de bine să se afle pe lună; în mintea mea, nu încăpea posibilitatea de a le vizita. La patruzeci de ani, când am mers în sfârșit cu mașina spre vest, nu mi-a venit să cred ce pierdusem până atunci. Acum am nevoie de o doză de munte cel puțin o dată pe an. Prieteni, este mai mult în lumea aceasta decât ce vedeți acum. Voi sunteți mai mult decât ce vedeți în prezent! Există o perspectivă diferită asupra vieții, pe care trebuie să o vedeți și să o trăiți.

**Când începeți să înțelegeți și să descoperiți cum operează Împărăția lui Dumnezeu și ce spune ea că aveți deja, perspectiva voastră se va schimba!**

*Așadar, voi nu mai sunteți nici străini, nici oaspeți ai casei, ci sunteți împreună cetățeni cu sfinții, oameni din casa lui Dumnezeu.*

— Efeseni 2:19

În calitate de cetățeni ai Împărăției, voi aveți drepturi legale și acum beneficiați de fiecare lege și principiu. Aceasta a fost problema mea și a Drendei. Deși eram creștini și Îl iubeam pe Dumnezeu, eram totodată cetățeni ai Împărăției lui Dumnezeu care nu cunoșteau legile și principiile acesteia. Din cauza perspectivei limitate pe care

## **Revoluția ta financiară: Puterea odihnei**

ne-o imprimase sistemul pământesc supus blestemului, nu aveam visuri. Însă cunoașterea înseamnă putere.

De exemplu, în fața curții de judecată, un acord semnat privitor la închirierea unei locuințe vă dă dreptul legal să stați într-o casă. Cunoașterea faptului că există un document semnat și că accesul la justiție vă conferă dreptul legal de a locui în casa aceea vă face să aveți pace și liniște. Tot astfel, cunoașterea a ceea ce spune Dumnezeu și a ce are Împărăția pentru voi vă oferă încrederea necesară pentru a vă însuși ceea ce vă aparține de drept. De exemplu, în ce constă prosperitatea unui fermier? În bani? Nu. În sămânța pe care o seamănă? Nu, ci în cunoașterea legilor semănatului și culesului. Oricât de sărac ar fi el, știe cum să devină bogat. El exploatează legile țărâmului pământesc pe care le-a instituit Dumnezeu. Procesul semănatului la vreme și al culesului poate produce pentru el recoltă după recoltă.

El înțelege legile culesului și are încredere deplină în ele. Seamănă în pământ semințe în valoare de mii de dolari, dar nu se teme. Nu veți găsi un fermier care să stea lângă tractorul lui după însămânțare, plângând după banii pe care i-a împrăștiat în pământ. Nu, el nu va plânge din pricina costului semințelor, ci va avea încredere în legile care guvernează țărâmul pământesc. Vă poate spune el cum crește o sămânță? Mă îndoiesc, însă el vă poate spune că e în căutarea unor ogoare noi pe care să le cultive. La fel stau lucrurile în cazul vostru și al meu. Dacă nu cunoaștem legile Împărăției și dacă nu avem încredere în ele, nu ne putem bucura de viața pe care ne-a destinat Dumnezeu să o trăim. Una dintre experiențele cele mai entuziasmante de care am avut parte în acele zile de la început a fost când am primit un telefon de la un om căruia îi voi spune „Don” și care se confrunța cu o serie de probleme financiare grave. Auzise că eu ajutam oamenii în domeniul acesta.

Când l-am întâlnit prima oară pe Don, a venit la mine la birou foarte descurajat, fiind înglodat în datorii. Nimic nu părea să meargă bine în viața lui în perioada aceea. Când am început să discutăm, am aflat că era în urma că vreo trei-patru luni la plata chiriei și a tuturor celorlalte facturi. Și căsnicia lui avea probleme, fiindcă soția

## RĂSPUNSUL VOSTRU ESTE ÎMPĂRĂȚIA

lui Don era sătulă de situația lor financiară și începuse să își piardă respectul față de el, fiindcă nu reușea să se îngrijească de nevoile ei și ale celor cinci copii pe care îi aveau. Adevărul era că Don își pierduse respectul față de sine și mintea lui era plină de întrebări.

În perioada aceea, Don vindea asigurări de sănătate în statul Ohio, însă lipsa succesului îl făcea să se îndrepte cu repeziciune spre o situație financiară dezastruoasă.

Deși toate păreau a-i fi împotriva, eu am văzut potențial în omul acesta. Era dispus să învețe și să depună eforturi. Această combinație plină de putere m-a intrigat îndeajuns încât să îl angajez și să investesc în bunăstarea viitorului lui. În final, pasul acesta a adus mult rod pentru amândoi.

Compania mea aflată la început de drum câștigase o excursie în Hawai de la unul dintre furnizorii noștri și am simțit că aceasta era o ocazie grozavă pentru a-i împărtăși lui Don mai multe despre Împărăția lui Dumnezeu. Deși el era creștin, nu înțelegea lucrurile la fel ca mine și, cu toate că încercasem de câteva ori să îi împărtășesc principiile divine din domeniul acesta, nu părea să creadă ce îi spuneam.

Căutam un mod în care să îl ajut să înțeleagă că și el putea avea succes dacă învăța cum funcționa Împărăția lui Dumnezeu. Însă Don era atât de descurajat încât îi era greu să creadă în sine și să creadă că schimbarea chiar putea avea loc. Știam că această excursie în Hawai era șansa mea.

În săptămânile dinaintea plecării, am povestit despre ceea ce urma să vedem și să facem acolo. Don era interesat mai mult decât de orice altceva de prinderea unui marlin albastru în apele Oceanului Pacific. „În Hawai e capitala pescuitului acestei specii, mi-a spus el cu entuziasm. Întotdeauna mi-am dorit să prind un marlin albastru. E un vis pe care îl am de multă vreme.” Era prima oară când vedeam o licărire în ochii lui Don. În sfârșit ceva îi stârnise entuziasmul și știam că situația aceasta urma să deschidă ușa pentru o lecție eficientă.

„Don, i-am spus, tu poți nu doar să speri, ci să știi că vei prinde un marlin albastru în Hawai, apelând la legile Împărăției

## Revoluția ta financiară: Puterea odihnei

lui Dumnezeu.” Confuz, dar intrigat, Don a vrut să afle mai multe și am continuat să-i vorbesc despre Împărăție. Am citat pasajul din Marcu 11:24, care spune: „De aceea vă spun că, orice lucru veți cere, când vă rugați, să credeți că l-ați și primit, și-l veți avea.” Pentru Don, versetul părea prea frumos ca să fie adevărat. Am petrecut câtva timp ajutându-l să înțeleagă Împărăția și cum să își exercite credința. Astfel, înainte să plecăm în excursie, el și soția lui s-au pus de acord și s-au rugat crezând că au primit peștele dorit. De asemenea, au semănat o sămânță financiară în Împărăția lui Dumnezeu în vederea recoltei lor. Duhul Sfânt mă învățase să procedez așa când îmi exercitam credința pentru un lucru de care aveam nevoie.

Între timp, Don a făcut tot ce ținea de el pentru a avea parte de captura dorită. A căutat o barcă de închiriat și s-a interesat de prețuri, după care a ales un căpitan care i-a inspirat încredere. Totul era stabilit și toți eram foarte entuziași la gândul că vom merge să pescuim în apele albastre din Hawaii.

A sosit și ziua așteptată; în timp ce urcam în ambarcațiune, i-am spus jubilând căpitanului că vom prinde un marlin albastru. Omul se aștepta să reușim să prindem doar alte tipuri de pești și ne-a spus că nu aveam prea multe șanse să punem mâna în ziua aceea pe un marlin albastru. În ultimele patru luni, echipajele de pe cele două bărci al lui nu reușiseră să prindă decât un asemenea exemplar, deși ieșiseră zilnic în larg. Aceasta se întâmpla fiindcă nu era sezonul acestui tip de pește, care era o specie migratoare. Am refuzat să ne lăsăm descurajați și, în timp ce ne pregăteam undițele, i-am spus respectuos că noi vom primi un marlin.

După șase ore de pescuit în care nu s-a prins nimic în cârlig, începeam să mă îngrijorez puțin că lipsa acțiunii ar putea slăbi credința lui Don, așa că i-am zis:

– Don, dă-mi voie să-ți pun o întrebare. Când ai primit peștele? Când se prinde în undiță sau când ne-am rugat?

Don mi-a răspuns încrezător:

Gary, răspunsul e simplu. L-am primit când m-am rugat.

## RĂSPUNSUL VOSTRU ESTE ÎMPĂRĂȚIA

Am fost încântat și încrezător când am auzit replica lui. Atunci am știut că Don îmi luase în serios cuvintele și că era hotărât și pună mâna pe acel pește.

După câteva minute, firul lui Don a început se întindă și echipajul a strigat:

– Pește în cârlig!

– Nu vă entuziasmați prea tare, ne-a avertizat căpitanul. E un pește mare, într-adevăr, dar nu e un marlin albastru. Marlinul urcă până la suprafață și face salturi mari deasupra apei, pe când peștele ăsta stă la adâncime.

Minutele treceau în timp ce Don continua să se lupte cu peștele pe care nu reușise să îl tragă încă suficient de sus cât să îl putem vedea. Oricât de obosit era Don, peștele era și mai stors de puteri, așa că a renunțat curând la luptă. Eu și Don nu am fost surprinși când a scos din apă un marlin albastru mare și frumos, însă toți ceilalți de pe barcă au rămas uluiți.

Poza cu Don și cu peștele se află și astăzi în biroul meu, ca mărturie pentru alții și pentru a-mi aminti mie realitatea Împărăției. Privit din exterior, era doar un pește. Dar pentru Don, marlinul însemna mult mai mult. Dacă Împărăția lui Dumnezeu funcționa în privința peștelui, cu siguranță că funcționa cu privire la orice altceva Don avea nevoie. Pentru el, acesta a fost doar începutul înțelegerii impactului pe care Împărăția lui Dumnezeu îl putea avea asupra vieții lui.

Îmi place povestea aceasta și îmi place să văd oamenii având experiențe reale cu Împărăția lui Dumnezeu. Asta îmi doresc și pentru voi!





## CAPITOLUL 4

# O CHEIE MAJORĂ A ÎMPĂRĂȚIEI

Cu toții avem chei de diferite tipuri pentru casele sau mașinile noastre și pentru tot ce dorim să protejăm. Cheia ne dă acces la ceea ce este protejat înăuntru sau autoritatea de a folosi un obiect, cum este cazul mașinii. După cei nouă ani lungi în care, deși eram creștin, trăisem într-un haos financiar și apăsător de deznădejde, știam că ceva lipsea, că ceva nu era în ordine. Nu era nevoie să-mi spună nimeni lucrul acesta. Ceea ce aveam nevoie să știu era ce greșeam și cum puteam îndrepta lucrurile.

Când Domnul mi-a vorbit după ce am strigat spre El după ajutor, în timp ce zăceam pe patul din căsuța noastră dărăpănată de la fermă, El mi-a spus că problema mea era aceea că nu învățasem niciodată cum funcționa Împărăția Lui. Propoziția aceea conținea cheia sau sursa cheii sau a cheilor Împărăției. Dumnezeu îmi spunea că răspunsul meu era reprezentat de Împărăția Lui. Nu îmi făcusem niciodată timp să descopăr cum opera Împărăția Sa, însă, dacă o făceam, aveam să găsec răspunsul căutat. Când Domnul mi-a vorbit în ziua aceea cu privire la lipsa mea de înțelegere pe tema Împărăției, nu aveam nici cea mai vagă idee la ce Se referea prin termenul de Împărăție. Însă L-am auzit clar și răspicat spunându-mi că, dacă aflam cum opera Împărăția Lui, urma să găsec răspunsurile pe care le căutam. Așadar, pentru mine, o cheie majoră se afla în declarația

lui Dumnezeu: „Nu ți-ai făcut niciodată timp să descoperi cum operează Împărăția Mea!” Desigur, această declarație în sine spunea multe și era prima cheie majoră pentru transformarea vieții mele.

*Căci un Copil ni S-a născut, un Fiu ni s-a dat și domnia va fi pe umărul Lui; Îl vor numi minunat sfetnic, Dumnezeu tare, Părintele veșnicilor, Domn al păcii. El va face ca domnia Lui să crească și o pace fără sfârșit va da scaunului de domnie al lui David și împărăției lui, o va întări și o va sprijini prin judecată și neprihănire, de acum și până-n veci: iată ce va face râvna Domnului oștirilor.*

— Isaia 9:6-7

Înțelegerea faptului că Împărăția lui Dumnezeu este una care funcționează pe baza legilor guvernării mi-a deschis ochii să privesc Împărăția așa cum nu o mai făcusem niciodată înainte. Cunoașterea faptului că Împărăția lui Dumnezeu a fost instituită și este păstrată prin dreptate (administrarea legii) și prin neprihănirea lui Dumnezeu (legile Lui) mi-a arătat că tot ce se întâmplă în Împărăție este rezultatul unei legi sau al unui principiu al ei. Poate că nu eram eu cel mai ager dintre oameni, dar eram destul de isteț încât să înțeleg că, dacă Împărăția funcționa pe baza unor legi, atunci eu le puteam învăța și aplica în viața mea. Pe măsură ce Dumnezeu a început să ne reveleze și să ne învețe aceste legi pe mine și pe Drenda, mi-am dat seama că fiecare istorisire din Biblie conținea chei pe care trebuia să le cunosc, legate de modul în care opera Împărăția. Am început să citesc altfel fiecare relatare din Scriptură: „De ce s-a întâmplat lucrul acesta? De ce nu s-a întâmplat altfel?” Citeam fiecare poveste întrebându-mă: „Ce principii sunt revelate în ea? Cum s-a petrecut acest lucru?”

Am început să mă consider un cercetător în domeniul spiritual și eram încântat văzând că Duhul Sfânt îmi descoperea lege după lege. Am fost și mai entuziasmat remarcând că legile pe care le-am descoperit operau în viața mea la fel ca în Biblie. Oamenii

mă întrebau: „Gary, la ce te referi când vorbești despre legile Împărăției?” De obicei, le amintesc de toate legile pe care le folosesc ei aici, pe tărâmul fizic: gravitația, legile fizicii și toate celelalte legi care guvernează natura.

Un fermier folosește aceste legi oricând dorește; nu trebuie să se roage ca ele să funcționeze. Ele operează ori de câte ori omul alege să le folosească. Sunt la îndemâna tuturor celor care doresc să le folosească. Tot astfel, Împărăția lui Dumnezeu operează cu legi care pot fi descoperite. Întrucât vorbim despre niște legi, ele nu se schimbă niciodată și pot fi însușite sau aplicate vieții în Împărăție.

Apropo, odată ce veniți la Cristos, deveniți cetățeni ai Împărăției Lui și toată Împărăția este a voastră.

Legile ei pot fi descoperite și folosite și de voi.

„Bine, îmi spun oamenii, am înțeles partea aceasta, dar dă-mi un exemplu de lege a Împărăției.” Sunt multe, multe legi. De fapt, am scris deja despre câteva dintre ele, cum ar fi legea jurisdicției, legea credinței, legea acordului, deși nu le-am prezentat sub aceste nume în capitolele anterioare. Repet: sunt multe legi și toate pot fi analizate sub aspectul funcției și aplicației lor, care sunt părți asupra cărora vrem să ne concentrăm. Dați-mi voie să vă relatez o poveste care va ilustra ceea ce spun.

Eu am un avion modelul Piper Mirage cu care călătoresc pentru diferite programări, întâlniri cu clienții sau în interes de afaceri. Aveam planificat un drum până în Colorado, ca să particip la o conferință, și plănuisem cu grijă ca inspecția tehnică anuală cerută de lege să aibă loc în apropierea acelei date. În cazul în care nu știați, fiecare avion care zboară pe teritoriul Statelor Unite trebuie să treacă o dată pe an printr-o asemenea inspecție. Pilotul meu urma să ia

**CÂND DUMNEZEU A ÎNCEPUT  
SĂ NE REVELEZE ȘI SĂ NE  
ÎNVEȚE LEGILE LUI, AM  
ÎNȚELES CĂ FIECARE POVESTE  
DIN BIBLIE CONȚINEA CHEI  
ALE MODULUI ÎN CARE OPERA  
ÎMPĂRĂȚIA.**

## **Revoluția ta financiară: Puterea odihnei**

avionul și să ne ducă la întâlnirea respectivă. Însă, cu o zi înainte, am fost sunați de la atelierul de întreținere și am fost anunțați că, din greșeală, spărseseră geamul de la cabina copilotului. Urma să fie înlocuit gratuit, însă procesul presupunea că avionul putea fi folosit doar peste alte trei zile. Aceasta însemna că eu și Drenda trebuia să zburăm cu un avion de pasageri spre Colorado. Nu ne-am plâns, deși preferam să mergem cu micul nostru avion acolo unde se putea. Am fost puțin dezamăgiți, dar ne-am dus la conferință. Planul era ca pilotul să vină să ne ducă înapoi spre Ohio.

După două zile de la începutul conferinței, zona a fost lovită de furtună și grindină. Boabele de gheață erau atât de mari încât au afectat toată regiunea. În unele părți, bucățile mari de gheață au trecut prin acoperișuri. Sute de mașini au fost atât de avariate încât nu au mai putut fi reparate. Multe acoperișuri și clădiri au fost afectate. Când pilotul a venit să ne ia, a parcat în același loc unde ar fi lăsat avionul dacă ne-ar fi adus el la conferință. Privirea mi-a fost izbită de o imagine uimitoare: fiecare aeronavă parcată acolo era distrusă. Prin harul lui Dumnezeu, avionul meu nu fusese acolo și, prin urmare, nu era avariata. Povestea este nemaipomenită, într-adevăr, dar cum s-au petrecut lucrurile? Era vorba doar despre o coincidență sau faptul că avionul nu fusese acolo era rezultatul unei legi spirituale de care mă folosisem?

Ei bine, eu am certitudinea că acesta era rezultatul unei legi spirituale puse în aplicare și pe care v-o voi împărtăși imediat. Când înțelegeți o lege, puteți duplica rezultatele ei ori de câte ori este nevoie. În cazul acesta, eu am folosit o lege pe care Dumnezeu mi-o descoperise cu ceva timp în urmă, când începuse să mă învețe cum operau legile Împărăției Lui.

Vă voi spune care este legea pe care mi-a arătat-o Dumnezeu și apoi cum să o aplicați. Nu uitați: fiecare relatare din Biblie ne descoperă ceva cu privire la Împărăție și la modul în care funcționează ea. Eu mă numesc un cercetător în sfera spirituală. Când citesc Biblia, caut întotdeauna legile care au cauzat un rezultat sau pe cele care nu au îngăduit să se întâmple ceva. În Marcu 6 găsim povestea legată de această lecție pe care vreau să v-o arăt.

## O CHEIE MAJORĂ A ÎMPĂRĂȚIEI

*Fiindcă ziua era pe sfârșite, ucenicii s-au apropiat de El și I-au zis: „Locul acesta este pustiu și ziua este pe sfârșite. Dă-le drumul să se ducă în cătunele și satele de primprejur ca să-și cumpere pâine, fiindcă n-au ce mânca.”*

*„Dați-le voi să mănânce”, le-a răspuns Isus.*

*Dar ei I-au zis: „Oare să ne ducem să cumpărăm pâini de două sute de lei și să le dăm să mănânce?”*

*Și El i-a întrebat: „Câte pâini aveți? Duceți-vă de vedeți.” S-au dus de au văzut câte pâini au și au răspuns: „Cinci și doi pești.”*

*Atunci le-a poruncit să-i așeze pe toți, cete-cete, pe iarba verde. Și au șezut jos în cete de câte o sută și de câte cincizeci. El a luat cele cinci pâini și cei doi pești. Și-a ridicat ochii spre cer și a rostit binecuvântarea. Apoi a frânt pâinile și le-a dat ucenicilor, ca ei să le împartă norodului. Asemenea și cei doi pești, i-a împărțit la toți. Au mâncat toți și s-au săturat; și au ridicat douăsprezece coșuri pline cu firimituri de pâine și cu ce mai rămăsese din pești. Cei ce mâncaseră pâinile erau cinci mii de bărbați.*

— Marcu 6:35-44

Aceasta este o istorisire și o ilustrare nemaipomenită a modului în care operează Împărăția lui Dumnezeu. Cinci pâini și doi pești au hrănit douăzeci de mii de oameni! Veți zice: „Gary, Biblia spune că erau doar cinci mii de bărbați acolo.” Da, așa este, dar putem presupune că erau de față și femei și copii, așa că numărul tuturor celor prezenți era, probabil, în jur de douăzeci de mii!

Când ucenicii vin la Isus în legătură cu problema hranei, El vrea să îi învețe ceva privitor la Împărăție, așa că le spune: „Dați-le voi să mănânce!” Cuvintele Lui îi șochează de-a binelea pe ucenici. De unde puteau face rost de atâta mâncare? Răspunsul dat de ei vorbește despre singurul mod cunoscut lor în care puteau fi acoperite nevoile:

## **Revoluția ta financiară: Puterea odihnei**

truda! Ucenicii spun: „Pentru asta ar fi nevoie de leafa unui om pe opt luni!” Din perspectiva lor legată de banii primiți pentru o oră de muncă, perspectivă imprimată de sistemul pământesc blestemat, al trudei și sudorii, era imposibil să hrănească atâția oameni.

Însă în Împărăție, diferitele legi aflate în operare fac toate lucrurile posibile. Isus vrea să îi ajute pe ucenici să privească dincolo de sistemul pământesc supus blestemului și să descopere o nouă posibilitate prezentă în Împărăția lui Dumnezeu. Isus îi întreabă apoi ce au la îndemână pentru a hrăni mulțimea. Ei merg și caută, după care Îi spun că au găsit cinci pâini și doi pești, însă știu că hrana este prea puțină ca să fie de vreun folos. Isus le cere apoi să aducă pâinea și peștii. Ia mâncarea în mâini, Se roagă pentru ea și o binecuvântează. Apoi o dă înapoi ucenicilor să o împartă mulțimii. Desigur, cunoașteți restul relatării; toți cei douăzeci de mii de oameni prezenți au mâncat pe săturate și apoi s-au strâns doisprezece coșuri cu mâncarea rămasă.

Întrebările mele sunt următoarele: de ce a cerut Isus ca pâinea și peștii să fie aduse la El, înainte să le spună ucenicilor să le împartă? De ce nu le-a cerut să o dea oamenilor de îndată ce au găsit-o? A fost nevoie mai întâi ca Isus să binecuvânteze mâncarea? Răspunsul corect este acela că trebuia ca Isus binecuvânteze întâi pâinea și peștii. Vedeți voi, când ucenicii au găsit pâinea și peștii, mâncarea aceasta se afla pe tărâmul pământesc, aflat sub autoritatea și jurisdicția oamenilor. În starea aceea, Isus nu avea jurisdicție asupra lor. Însă, atunci când pâinea și peștii au fost aduse de bunăvoie la El, Isus le-a putut binecuvânta. Cuvântul *a binecuvânta* înseamnă a sfinți sau a separa. Vedem aici o lege a Împărăției.

### **Când Isus a binecuvântat pâinea și peștii, aceste elemente au trecut dintr-o împărăție în alta.**

În esență, jurisdicția asupra pâinii și a peștilor s-a schimbat. Dumnezeu avea acum dreptul legal de a le înmulți pentru oameni.

**Dacă Isus nu ar fi luat peștii și pâinile pentru a le binecuvânta, ele nu s-ar fi înmulțit.**

Noi folosim aceeași lege când binecuvântăm mâncarea, deși cred că cei mai mulți oameni nici nu își dau seama ce fac atunci când se roagă pentru hrana care le stă în față. Dar, pe scurt, când ne rugăm pentru mâncare, ea trece dintr-o împărăție în alta, fapt care Îi permite lui Dumnezeu să ne protejeze de orice lucru vătămător pe care l-am putea mânca. Trebuie să adaug aici o observație. Dacă noi continuăm să ne hrănim cu mâncare nesănătoasă și să consumăm alimente care știm că ne fac rău, vom culege ce semănăm. Însă, dacă mâncăm ceva periculos fără să ne dăm seama de lucrul acesta, Cuvântul lui Dumnezeu ne va proteja, așa cum a protejat avionul meu. Nu mă refer aici la tipul ritualic de rugăciune pe care îl rostesc cei mai mulți oameni cu privire la mâncarea pe care o au în față, ci la rugăciunea făcută cu credință, mulțumindu-I lui Dumnezeu că El îndepărtează boala din mijlocul nostru, fiindcă suntem cetățeni ai Împărăției Lui, ca să ne bucurăm de promisiunile Sale.

*Dacă vor bea ceva de moarte, nu-i va vătăma.*

— Marcu 16:18

În lumea de astăzi, avem nevoie de încredere în protecția lui Dumnezeu, care ne conferă odihnă. Sunt atât de multe lucruri care ne pot fura pacea pe toate palierele, inclusiv cel al hranei pe care o mâncăm. Credeți-mă, puteți fi siguri că Satana urmărește să vă fure sănătatea și abilitatea de a fi eficienți împotriva lui pe tărâmul pământesc, folosind pentru aceasta hrana.

În Filipeni 4:6-7, vedem alt exemplu al modului în care putem aduce problemele noastre, situațiile cu care ne confruntăm, liniștea lăuntrică și toate aspectele vieții noastre sub jurisdicția Împărăției lui Dumnezeu:

## Revoluția ta financiară: Puterea odihnei

*Nu vă îngrijorați de nimic; ci, în orice lucru, aduceți cererile voastre la cunoștința lui Dumnezeu, prin rugăciuni și cereri, cu mulțumiri. Și pacea lui Dumnezeu, care întrece orice pricepere, vă va păzi inimile și gândurile în Cristos Isus.*

— Filipeni 5:6-7

Când ne rugăm cu privire la ceva, aducem acea problemă sau acel subiect sub jurisdicția Împărăției lui Dumnezeu. Dacă nu ne rugăm cu privire la el, Dumnezeu are mâinile legate. De aceea ne spune Biblia să ne rugăm fără încetare (1 Tesaloniceni 5:17) și că nu avem pentru că nu cerem (Iacov 4:2).

Când am cumpărat avionul sau când cumpăr orice lucru, mă rog cu privire la el, îmi pun mâinile peste el și îl aduc sub jurisdicția Împărăției lui Dumnezeu, ca să își îplinească menirea, în timp ce slujește Împărăției lui Dumnezeu și sarcinilor mele. Datorită acestui fapt, avionul meu nu este în raza de acțiune a Satanei și a slujitorilor lui. Nu mi se va întâmpla niciun rău în timp ce mă aflu în acel avion!

Cu aproximativ o lună în urmă, zburam cu avionul Mirage de la Houston spre Ohio, după o conferință. Se făcuse târziu în timp ce străbăteam pe întuneric drumul spre casă. Cerul era brăzdat de fulgere în depărtare, în stânga și în dreapta; se apropia furtuna. Am schimbat traseul, ca să ne ferim din calea ei și, astfel, am consumat mai mult combustibil decât plănuiserăm. De aceea, ca să ne asigurăm că vom ajunge cu bine acasă și pentru a respecta reglementările privitoare la rezervele de combustibil din rezervor, am hotărât să ne oprim în Louisville, Kentucky, să alimentăm avionul. Am aterizat cu vreo treizeci de galoane la bord, însă mai aveam de zburat aproximativ o oră și nu voiam să rămânem fără combustibil. Am alimentat cu încă douăzeci de galoane rezervorul de sub fiecare aripă. Aceasta însemna că aveam șaptezeci de galoane, adică mai mult decât suficient pentru a străbate distanța care ne despărțea de Ohio, fiindcă avionul de tip Mirage consumă aproximativ douăzeci și două de galoane pe oră.



## O CHEIE MAJORĂ A ÎMPĂRĂȚIEI

În vreme ce așteptam în hangar, fata din spatele teighelei ne-a spus că putea începe să ne pună cele patruzeci de galoane. În timp ce ea vorbea cu noi, a venit un angajat de pe pistă cu niște hârtii legate de tranzacție. Fata i le-a luat din mână, s-a uitat lung la ele și apoi a zis:

Ceva nu e în ordine. Cifrele nu corespund.

Celălalt angajat i-a spus că el alimentase deja și că se putea ocupa de cifre mai târziu. Fata a răspuns:

Ok, dar până când cifrele nu sunt în ordine, nu vă pot da chitanța, ci va trebui să v-o trimit prin email.

În regulă, am spus noi și am pornit spre avion, însoțiți de angajatul de pe pistă.

Pilotul meu i-a cerut acestuia să verifice dacă pusese, într-adevăr, câte douăzeci de galoane în fiecare rezervor.

Da, am pus câte douăzeci pe fiecare parte, a zis omul.

Așa că am decolat spre Ohio și, după vreo patruzeci de minute de zbor, am simțit dintr-o dată că rezervorul stâng era gol. Am rămas șocați. Cum era posibil așa ceva? Un minut mai târziu, s-a golit și cel din dreapta. Era întuneric beznă și ne aflam la patru mii cinci sute de metri altitudine, cu rezervoarele goale. Ce se întâmplase? De-abia alimentaserăm. Unii m-au întrebat: „Avionul tău nu are un indicator pentru combustibil?” Bineînțeles că are, dar indicatoarele acestea se mișcă foarte încet când alimentăm. Dacă ați condus vreodată o mașină de familie model vechi, probabil înțelegeți despre ce vorbesc. Acul care indică nivelul combustibilului de-abia se mișcă atunci când alimentați.

În cazul nostru, pilotul l-a întrebat pe omul de pe pistă dacă alimentase avionul cu cantitatea cerută. Noi înșine îl văzuserăm cu cisterna de combustibil lângă avion, punând benzină în rezervoare. Pilotul meu își făcuse treaba și îl întrebese de două ori dacă alimentase cu cele patruzeci de galoane de care aveam nevoie. După această verificare, a setat un indicator digital care monitorizează consumul de combustibil până la o zecime de galon. Credeam că făcuserăm tot ce ținea de noi pentru a fi în siguranță.

## Revoluția ta financiară: Puterea odihnei

Am anunțat starea de urgență și am fost nevoiți să planăm până pe aeroportul din Cincinnati, ceea ce nu era dificil, fiindcă ne aflam

**ÎN ÎMPĂRĂȚIE EXISTĂ LEGI  
PE CARE TREBUIE SĂ LE  
CUNOAȘTEȚI CA SĂ FIȚI  
EFICIENȚI, PROTEJAȚI ȘI SĂ VI  
SE ASIGURE CELE NECESARE  
PE TĂRÂMUL PĂMÂNTESC.**

chiar deasupra lui când am rămas cu rezervoarele goale, însă experiența tot a fost destul de palpitantă. După cum am aflat mai târziu, avionul meu era primul pe care îl alimenta acel angajat. Omul a pus două galoane în fiecare rezervor, nu douăzeci, fiindcă nu știa cum să citească măsurătorile. Vă vine să

credeți? Firma respectivă nu se ocupa cu nimic altceva decât cu alimentarea avioanelor!

Ceea ce Diavolul a intenționat spre rău nu a creat o situație foarte gravă, dar putea fi așa dacă eram la altă altitudine. Însă, repet: cel rău nu mă poate vătăma nici pe mine, nici avionul. Ca să ne ferim de alte încercări ale vrăjmașului de a ne lovi, de atunci am schimbat procedura de alimentare. Nu mai lăsăm angajații companiilor aeriene să alimenteze fără ca noi să fim lângă ei și să supraveghem ce se întâmplă. Incidentul ar fi putut avea urmări catastrofale dacă eram la o altitudine joasă ori dacă aveam parte de vreme rea. Dar, desigur, lucrul acesta nu s-a întâmplat, fiindcă eu am un legământ care îmi garantează protecția.

Ambele incidente legate de avion, care au vizat siguranța aeronavei și a mea, au fost rezultatul legământului meu, al drepturilor legale de care mă bucur în Împărăție. Desigur, v-aș putea spune povestea felului în care am ajuns să am avionul acela, dar nu o voi face acum. Cred că ați prins ideea: Dumnezeu este nemaipomenit!

În Împărăție există legi pe care trebuie să le descoperiți ca să fiți eficienți, protejați și să vi se împlinescă nevoile pământești. Satana ne urăște, dar el nu ne poate opri, slavă Domnului! Protecția înseamnă și odihnă, nu îngrijorare sau frică! Ea este dreptul vostru legal.

## O CHEIE MAJORĂ A ÎMPĂRĂȚIEI

Apropo, legea pe care tocmai am descris-o și pe care am folosit-o este cea pe care eu o numesc legea jurisdicției, în cazul în care dorești să știi.

Alt pasaj pe care mi l-a arătat Dumnezeu la început cu privire la Împărăția Lui a fost cel din Luca 6:20:

*Ferice de voi, care sunteți săraci, pentru că Împărăția lui Dumnezeu este a voastră!*

— Luca 6:20

Când Domnul ne-a arătat prima oară versetul acesta, Drenda și eu am început să studiem la ce se referea El prin sintagma „Împărăția lui Dumnezeu” folosită în acest pasaj din Scriptură. Domnul ne-a arătat încă o dată că El este Împăratul unei Împărății, care este guvernată de legi și care operează în conformitate cu ele. Să aruncăm o privire, de exemplu, la granița de sud a țării noastre. În fiecare an, mii de oameni încearcă să se strecoare ilegal în Statele Unite. De ce? Pentru că peisajul din țara lor nu este frumos? Bineînțeles că nu din pricina aceasta. Ei încearcă să intre în Statele Unite datorită guvernării existente aici. Conducerea țării noastre are legi care protejează drepturile cetățenilor și care asigură multe libertăți de care nu se bucură oamenii din alte țări: dreptul la proprietatea privată, cel de a avea propria afacere, dreptul fiecărui om de a se închina după bunul plac și libertatea de exprimare. Sunt multe țări în care aceste drepturi nu sunt garantate.

Am vorbit deja destul de mult despre Împărăția lui Dumnezeu, despre fundamentul tuturor acestor chei și principii, despre legile pe care ni le-a dat Dumnezeu nouă, în calitate de cetățeni ai ei. Cunoștințele voastre sau lipsa lor în ce privește aceste legi poate face diferența dintre viață și moarte, victorie sau înfrângere. După ce am suferit în cursul acelor nouă ani chinuitori în care m-am luptat mereu cu teama legată de partea financiară, pentru ca apoi să devin liber, nu pot sublinia îndeajuns cât de important este să

## Revoluția ta financiară: Puterea odihnei

știm ce înseamnă să fim cetățeni ai Împărăției lui Dumnezeu și să cunoaștem toate legile și principiile care stau la baza ei.

Pământul există de mii de ani, însă multe dintre lucrurile de care ne bucurăm noi astăzi nu au fost înțelese în trecut. De exemplu, gândiți-vă cum a fost în ajunul Crăciunului din anul 1906, în Ocean Bluff-Brant Rock, din statul Massachusetts. În ziua aceea s-a întâmplat ceva ce a schimbat lumea. Reginald Fessenden a cântat colinda *O, noapte sfântă* pentru ambarcațiunile din larg, prin intermediul undelor radio, și a citit capitolul 2 din Luca. Aceasta a fost prima transmisiune radio din istorie. Acum, noi luăm telefonul și putem vorbi cu orice om de pe planetă fără să stăm pe gânduri.

Gândiți-vă la luna ianuarie a anului 1879. Thomas Edison a inventat atunci becul, iar astăzi fiecare țară de pe glob folosește legile electricității și pe cele din sfera fizicii pentru a vedea în întuneric. Ce ziceți de data de 17 decembrie 1903? Frații Wright au fost primii care au reușit să zboare cu avionul, iar noi urcăm astăzi într-o aeronavă modernă și ajungem în câteva ore dintr-un capăt în altul al planetei. Aeronava A380, cel mai mare avion de pasageri, în greutate de cinci sute patruzeci de tone, poate transporta peste opt sute de oameni timp de nouă ore fără să fie nevoie să alimenteze, înaintând cu o viteză de o mie de kilometri pe oră. Dacă oamenii ar fi văzut așa ceva în anii 1800, ar fi leșinat în fața unor asemenea imagini. Însă acum, ele sunt la fel de obișnuite ca apăsatul pe întrerupător, care aprinde lumina.

Ideea pe care vreau să o subliniez este că toate aceste legi existau deja, fiind dintotdeauna prezente pe pământ, încă de la crearea omului. Ele au fost întotdeauna disponibile, doar că el nu le descoperise. Văzuse păsările zburând, văzuse fulgerul, însă nu înțelesese cum funcționează aceste legi.

La fel se întâmplă și în privința Scripturii. Religia a stabilit niște granițe cu privire la ceea ce înseamnă Cuvântul lui Dumnezeu. Am auzit de ani de zile că lucrurile acelea au trecut și că Dumnezeu nu mai face astăzi minuni, că darurile Duhului Sfânt au fost doar pentru apostoli și că țepușul lui Pavel a fost o boală. În realitate, Cuvântul este destul de simplu. El înseamnă exact ce spune. Însă

## O CHEIE MAJORĂ A ÎMPĂRĂȚIEI

temelia Împărăției este prima cheie majoră de care aveți nevoie pentru a deschide toate celelalte uși.

### **Iată altă cheie importantă:**

#### **Legile nu se schimbă!**

Dați drumul unei pietre și ea va cădea. De câte ori va cădea? De fiecare dată! Legea gravitației face să obțineți același rezultat de fiecare dată. La fel se întâmplă și în cazul Împărăției lui Dumnezeu.



## CAPITOLUL 5

# ZBORUL E MAI PLĂCUT DECÂT MERSUL PE JOS!

Zborul e mai plăcut decât mersul pe jos! În timp ce am scris capitolul acesta, mă întorceam de la casa noastră de vară din Canada cu avionul meu, înaintând cu patru sute de kilometri pe oră, la o altitudine de șapte mii de metri. Ani de zile parcursesem cu mașina distanța din Canada până la noi acasă, în Ohio. Era un drum lung și obositor, de treizeci și unu de ore. Conduceam toată noaptea ca să ajung acolo ziua următoare. Da, au existat câteva ocazii în care am împărțit drumul în două părți, însă când vacanța era doar de două săptămâni și patru zile din acest interval erau rezervate condusului, rămânea prea puțin timp de petrecut acolo. Oricum, eram istovit când ajungeam Canada, iar la întoarcere mă aștepta același drum de treizeci și unu de ore până în Ohio.

Întotdeauna mi-au plăcut avioanele și aveam brevet de pilot de la nouăsprezece ani, dar nu mă gândisem niciodată că aș putea avea un avion al meu. Era logic, dacă ne uităm cât costă un avion. Însă, pe măsură ce învățam mai multe despre Împărăție, am început să-mi dau seama că eu eram cel care ținea avionul departe, prin gândirea mea negativistă, tipică sărăciei. Am ajuns acum să am două avioane: unul pe care îl pilotez de plăcere, primul aparat de zbor cumpărat

## **Revoluția ta financiară: Puterea odihnei**

de mine, și cel pe care îl folosesc pentru călătorii. După cum am amintit într-un capitol anterior, obișnuința noastră de a-l pune pe „nu” în față nu ne permite să visăm sau să vedem posibilitățile. Le dăm la o parte înainte să se poată contura.

Nu mă gândisem niciodată că aș putea avea un avion. Nu îmi imaginam cum ar fi fost posibil așa ceva. Timp de ani de zile, închiriasem aparatele cu care zburasem. Dar, când am studiat legile Împărăției și am văzut că experiență după experiență din viața mea demonstra Împărăția, am hotărât că voi crede în Dumnezeu pentru propriul meu avion. În perioada aceea nu aveam banii necesari pentru un avion, dar am luat un cec și am scris la secțiunea „mențiuni”: „pentru avionul meu”. Am notat exact modelul pe care urma să îl primesc. Am semănat acel cec în Împărăție, potrivit textului din Marcu 11:24, crezând că am primit atunci când m-am rugat. Așa mi-a arătat Domnul să procedez la începutul călătoriei mele legate de Împărăție. Am văzut cum principiul acesta a dat rod de multe, multe ori în viața mea.

Câteva săptămâni mai târziu, am mers pentru un control de rutină la medic, iar acesta m-a întrebat:

Nu știi pe cineva interesat să cumpere un avion?

Am rămas surprins, fiindcă nu îmi mai pusese nimeni o asemenea întrebare.

Ce fel de avion? am întrebat la rândul meu.

Mi-a explicat despre ce model era vorba și mi-a spus că aparatul se afla pe aeroportul local, dacă voiam să merg să arunc o privire. În mod uimitor, era exact tipul de avion pentru care semnasem eu sămânța! Am trecut pe la aeroport să îl văd; aeronava era în stare foarte bună. Am știut că acela era avionul meu. Însă exista o problemă; nu aveam banii necesari pentru a-l cumpăra. I-am spus doctorului că eram foarte interesat de avion și că îl voi contacta.

Au trecut două săptămâni și am primit un telefon de la fratele meu, care lucra la restaurantul tatălui meu, situat alături de o clădire care era în proprietatea mea. Intrasem în posesia ei cu doar câteva luni în urmă, la sfârșitul toamnei. Aveam de gând să amenajez în ea niște birouri pentru firma mea de consultanță financiară. Clădirea



## ZBORUL E MAI PLĂCUT DECÂT MERSUL PE JOS!

nu îndeplina cerințele prevăzute în codurile comerciale, potrivit cu scopul pentru care urma să o folosesc, așa că știam că trebuia să o renovez. Am plătit un constructor care a schițat planurile și am semnat un contract. Însă am hotărât că urma să începă lucrările doar în primăvară, din pricina vremii. Renovarea urma să refacă edificiul din temelii.

Fostul proprietar al clădirii îmi spusese că oprise apa pentru perioada iernii, așa că nu m-am mai dus să verific dacă așa era. Telefonul fratelui meu a venit la sfârșitul lui februarie, când zăpada începuse să se topească din pricina vremii călduțe. Fratele meu mi-a spus că apa stricase toată clădirea și că se scurgea până în stradă. Amândoi știam ce însemna aceasta: apa nu fusese oprită, cum îmi spusese fostul proprietar. Într-adevăr, când m-am dus să evaluez paguba, am descoperit că țevile din baia de sus și din cea de jos, precum și cele din bucătărie se spărseseră toate și apa umplea clădirea. Toate plăcile de rigips care acopereau pereții și tavanul se desprinseseră din diblurile cu care erau prinse.

La început, situația putea părea a fi un adevărat dezastru, însă planurile mele de renovare presupuneau îndepărtarea tuturor plăcilor de rigips și o compartimentare nouă a spațiului. Și fațada urma să fie înlocuită cu totul. Astfel, în realitate, apa nu afectase câtuși de puțin clădirea. Toate stricăciunile afectaseră doar părțile care oricum urmau să fie date la o parte. Însă, atunci când cumpărasem clădirea, semnasem o poliță de asigurare, așa că toată paguba era acoperită și firma de asigurări mi-a scris un cec a cărui valoare, după cum puteți ghici, a acoperit costul avionului meu. Aeronava aceea, un Piper Warrior, este ușor de manevrat și o pilotez adesea doar de plăcere. De fiecare dată când zbor cu ea, mă minunez cât de grozav este să zbor cu avionul meu pe care l-am plătit integral. Am și acum aparatul acesta care urmează să împlinescă douăzeci de ani.

Deși evenimentele din povestea aceasta sunt destul de uimitoare, nu vreau să rămâneți cu o perspectivă greșită asupra modului în care funcționează ele. Lucrurile nu apar întotdeauna dintr-o dată, ca în exemplul de mai sus. S-ar putea ca Dumnezeu să vă conducă spre o oportunitate de a face banii necesari pentru un avion sau să vă ofere

## Revoluția ta financiară: Puterea odihnei

un preț foarte bun pentru o aeronavă. Mentalitatea pe care vă doriți să o aveți când semănați în Împărăție este aceea că Dumnezeu vă va arăta recolta și un plan de a pune mâna pe ea. Al doilea pas este să rămâneți în perimetrul credinței și abilității dezvoltate de voi. Am întâlnit oameni care și-au zis că, din moment ce Dumnezeu le va arăta cum să își plătească ratele la mașină, puteau merge mai departe, semănând pentru un trilion de dolari. Voi nu aveți credință pentru un trilion de dolari! Începeți de unde vă aflați și aplicați legile Împărăției, întărindu-vă încrederea în legile acesteia și abilitatea de a vă însuși ceea ce vă arată Dumnezeu.

Există însă un punct pe care aș vrea să îl rețineți. Eu obținusem brevetul de zbor cu douăzeci de ani înainte să cumpăr acel avion. Credeți că legile Împărăției funcționau cu douăzeci de ani în urmă? Bineînțeles că da. Înțelegerea mea sau, mai bine spus, lipsa mea de înțelegere m-a împiedicat să îmi imaginez că puteam deține un avion.

Omul a privit păsările zburând timp de mii de ani, legile aerodinamicii funcționau în plină zi, sub ochii tuturor, însă nimeni nu le-a văzut. Ce anume nu vedeți voi? Gândiți-vă puțin.

Unul dintre pasajele pe care mi le-a arătat Dumnezeu la început cu privire la odihna pe care o aduce purtarea de grijă în cadrul Împărăției se află în Proverbe 10:22:

*Binecuvântarea Domnului îmbogățește și El nu lasă să fie urmată de nicio nenorocire.*

— Proverbe 10:22

Versetul acesta face trimitere la principiul din Geneza 3:17, pe care vi l-am împărtășit deja.

*Blestemat este acum pământul din pricina ta. Cu multă trudă să-ți scoți hrana din el în toate zilele vieții tale; spini și pălămidă să-ți dea și să mănânci iarba de pe câmp. În sudoarea feței tale să-ți mănânci pâinea, până te vei întoarce în pământ.*

— Geneza 3:17

## ZBORUL E MAI PLĂCUT DECÂT MERSUL PE JOS!

Când Adam a pierdut Împărăția, el a pierdut și purtarea de grijă care opera în cadrul ei și a fost nevoit să supraviețuiască prin propriul efort. Însă, așa cum eu și voi am aflat deja, nu putem goni suficient de repede, trudind îndeajuns pentru a ajunge la libertatea după care tânjim atât de mult. Însă acum urmează vestea cea bună! Isus a venit să predice vestea bună celor săraci!

*Duhul Domnului suveran este peste Mine, căci Domnul M-a uns să proclam vestea bună celor săraci.*

— Isaia 61:1, NIV

Isus a fost trimis să predice vestea bună celor săraci. Ce veste ar fi bună pentru oamenii lipsiți? Răspunsul este simplu: că nu mai trebuie să fie legați de lipsuri și de sărăcie, în cadrul sistemului pământesc blestemat al asigurării celor necesare. Credeți-mă: după nouă ani în care am trăit (sau, mai bine spus, am supraviețuit) apăsător de datorii și stres, versetul acesta era o veste bună, dar totodată una care mă consterna. El chiar spunea ceea ce părea? Nu ar fi fost grozav dacă așa era și dacă binecuvântarea Domnului chiar aducea cumva bunăstarea în viața noastră? Aveam mare nevoie să știu dacă era adevărat ce citeam și, dacă răspunsul era afirmativ, cum puteam implementa adevărul acesta. Ceea ce înțelegeam era faptul că blestemul trudea istovitoare și al sudorii acoperirea nevoile doar la nivelul supraviețuirii, iar supraviețuirea nu era de ajuns. Nimeni nu își dorea să scape de acest blestem mai mult decât mine, însă nu știam cum se putea realiza lucrul acesta în viața mea. Cred că așa trăiesc mulți creștini: citind promisiunile lui Dumnezeu, dar neștiind cum să și le însușească și cum să le facă să se materializeze în propria viață.

În timp ce am început să studiez și în vreme ce Domnul mă ajuta să înțeleg principiile Împărăției, am citit că Avraam era foarte înstărit. Stop! Cum rămânea cu sistemul pământesc supus blestemului? Cum îl depășise Avraam?

*Avraam era foarte bogat în vite, în argint și în aur.*

— Geneza 13:2

## Revoluția ta financiară: Puterea odihnei

Avraam a devenit bogat, de fapt, foarte bogat, potrivit spuselor Scripturii, dar cum? „Ei bine, ați putea răspunde voi, pentru că el era Avraam.” Nu, nu aceasta este explicația; ca să o găsim, va trebui să înțelegem legile privindu-le din prisma Împărăției. Legilor nu le pasă cine sunteți. Ele nu privesc la fața omului. Dacă o persoană ar sări de pe Empire State Building fără parașută, indiferent cât de important sau de mărunț ar fi persoana cu pricina, știm cu toții ce s-ar întâmpla. Legea gravitației va funcționa de fiecare dată. Cum a prosperat atunci Avraam, în ciuda blestemului care apasă pământul? Putem găsi anumite indicii în povestea lui? O parte a răspunsului se găsește în Geneza 12. Acolo, Dumnezeu i-a făcut lui Avram, devenit ulterior Avraam, o promisiune legată de viața și de urmașii săi.

*Domnul zisese lui Avram: „Ieși din țara ta, din rudenia ta și din casa tatălui tău și vino în țara pe care ți-o voi arăta. Voi face din tine un neam mare și te voi binecuvânta; îți voi face un nume mare și vei fi o binecuvântare. Voi binecuvânta pe cei ce te vor binecuvânta și voi blestema pe cei ce te vor blestema; și toate familiile pământului vor fi binecuvântate în tine.”*

— Geneza 12:1-3

Pentru împlinirea promisiunii, Avraam trebuia să Îl creadă pe Dumnezeu și să Îi dea ascultare, iar pentru a pleca dintr-un loc cunoscut fără a ști încotro, era nevoie de mare credință.

*Prin credință Avraam, când a fost chemat să plece într-un loc pe care avea să-l ia ca moștenire, a ascultat și a plecat fără să știe unde se duce.*

— Evrei 11:8

Vedem, deci, că Dumnezeu a găsit o cale legală de acces pe tărâmul pământesc prin intermediul unui om care L-a crezut chiar și atunci când părea să nu aibă sens. Credința lui Avraam l-a permis lui

## ZBORUL E MAI PLĂCUT DECÂT MERSUL PE JOS!

Dumnezeu să îl binecuvânteze pe el, personal. Însă mai târziu, datorită credinței acestui om, Dumnezeu a făcut cu el un legământ privitor la urmașii lui. Să nu vi se pară ciudat lucrul acesta. Nu uitați că și Satana a obținut la fel accesul pe pământ, la început. Adam, care avea jurisdicția legală asupra pământului, după cum ni se spune în Evrei 2:7-8, a ales să îl creadă mai degrabă pe cel rău decât pe Dumnezeu.

Credința lui Avraam, care a deschis o ușă legală pentru influența cerului în viața sa, i-a permis să prospere într-un mod deosebit. Această prosperitate s-a extins asupra tuturor urmașilor lui. În timp ce studiam aspectul acesta, am ajuns la Iosif, strănepotul lui Avraam. Am descoperit o ilustrație grăitoare și am înțeles cum operează Împărăția, dar mai specific, aspectul pe care îl sugerează Proverbe 10:22.

Pentru a avea în fața ochilor contextul, amintiți-vă că frații lui Iosif îl urau și că l-au vândut ca sclav unor negustori care treceau prin apropiere. Aceștia l-au dus pe Iosif în Egipt, unde a fost cumpărat de Potifar, un căpitan din armata egipteană. În textul următor, am găsit o piesă importantă din puzzle-ul privitor la abilitatea lui Avraam de a prospera în așa măsură.

*Iosif a fost dus în Egipt; și Potifar, dregătorul lui faraon, căpetenia străjerilor, un egiptean, l-a cumpărat de la ismaeliții care-l duseseră acolo. Domnul a fost cu Iosif, așa că toate îi mergeau bine; el locuia în casa stăpânului său, egipteanul. Stăpânul lui a văzut că Domnul era cu el și că Domnul făcea să-i meargă bine ori de ce se apuca.*

*Iosif a căpătat mare trecere înaintea stăpânului său, care l-a luat în slujba lui, l-a pus mai mare peste casa lui și i-a încredințat tot ce avea.*

*De îndată ce Potifar l-a pus mai mare peste casa lui și peste tot ce avea, Domnul a binecuvântat casa egipteanului din pricina lui Iosif; și BINECUVÂNTAREA DOMNULUI*

## Revoluția ta financiară: Puterea odihnei

*A FOST PESTE TOT CE AVEA EL, FIE ACASĂ, FIE LA CÂMP. Egipteanul a lăsat pe mâinile lui Iosif tot ce avea și n-avea altă grijă decât să mănânce și să bea.*

— Geneza 39:1-6

Textul spune clar că *binecuvântarea Domnului* a determinat prosperitatea lui Potifar. Dar ce era sau este această binecuvântare a Domnului? Am observat că este vorba despre „binecuvântarea” Domnului, nu despre „o binecuvântare” a Domnului. Toți spunem cu privire la ceva deosebit că „a fost o mare binecuvântare”. Dar textul acesta nu se referă la un lucru bun și general care se întâmplă, ci vorbește despre *binecuvântarea Domnului*.

Mi-am dat seama că binecuvântarea Domnului era, de fapt, legământul făcut între Dumnezeu, pe de o parte, și Avraam și urmașii lui, pe de alta. Binecuvântarea consta în promisiunile specifice care i-au fost făcute lui Avraam prin legământ. O înțelegere legală presupune îndatoriri și obligații pentru ambele părți implicate, însă ea include și beneficiile care le revin acestora. În cazul de față, promisiunile făcute lui Avraam reprezentau beneficiile incluse în înțelegerea dintre ei. Pentru a se bucura de aceste beneficii, Avraam și urmașii lui aveau obligația de a urma legile și poruncile Domnului. Am văzut lămurit, de asemenea, că tot ce ajungea sub jurisdicția legală a lui Iosif intra sub incidența aceluiași promisiuni sau binecuvântări.

Atunci a început să aibă logică pentru mine textul din Proverbe 10:22. Promisiunile lui Dumnezeu făcute lui Avraam, ca înțelegere legală, anulau sistemul pământesc blestemat al sărăciei. Binecuvântarea dată lui Avraam a asigurat temeiul legal pentru ca Dumnezeu să îi binecuvânteze pe patriarh și pe urmașii lui cu prosperitatea și influența pe care El dorise de la început să le aibă omul. Să citim acum pasajul din Proverbe 10:22, notând în paranteză ceea ce am înțeles cu privire la binecuvântare.

## O cheie importantă:

**binecuvântarea Domnului [promisiunile date lui Avraam] îmbogățește și El nu lasă să fie urmată de niciun necaz.**

Cuvintele „El nu lasă să fie urmată de niciun necaz [de nicio întristare]” se referă la sistemul pământesc supus blestemului, din Geneza 3:17, cel al trudei istovitoare și al sudorii. Termenul din limba ebraică pentru *întristare* înseamnă, de asemenea, *trudă grea*. Înțelegeți? Omul poate scăpa de limitările sistemului blestemat al trudei istovitoare și al sudorii, prin promisiunile făcute lui Avraam. O, știu ce gândiți: „Acele promisiuni au fost făcute doar lui Avraam și seminței lui.” Într-adevăr, dar trebuie să vă arăt încă un pasaj din Scriptură, pe cel din Galateni 3:13-14:

*Cristos ne-a răscumpărat din blestemul Legii, făcându-se blestem pentru noi, fiindcă este scris: „Blestemat e oricine este atârnat pe lemn”, pentru ca binecuvântarea vestită lui Avraam să vină peste neamuri, în Cristos Isus, așa ca, prin credință, noi să primim Duhul făgăduit.*

— Galateni 3:13-14

Acum noi, prin credință, în calitate de credincioși în Isus Cristos, ne facem părtași binecuvântării date lui Avraam. Și care este această binecuvântare? Găsim o listă de promisiuni enumerate în Deuteronom 28.

*Dacă vei asculta de glasul Domnului, Dumnezeului tău, păzind și împlinind toate poruncile Lui pe care ți le dau astăzi, Domnul, Dumnezeul tău îți va da întâietate asupra tuturor neamurilor de pe pământ. Iată toate binecuvântările care vor veni peste tine și de care vei avea parte dacă vei ascu-*

## Revoluția ta financiară: Puterea odihnei

*ta de glasul Domnului, Dumnezeului tău: vei fi binecuvântat în cetate și vei fi binecuvântat la câmp. Rodul pântecelui tău, rodul pământului tău, rodul turmelor tale, fătul vacilor și oilor tale, toate acestea vor fi binecuvântate.*

*Coșnița și postava ta vor fi binecuvântate.*

*Vei fi binecuvântat la venirea ta și vei fi binecuvântat la plecare ta.*

*Domnul îți va da biruință asupra vrăjmașilor tăi care se vor ridica împotriva ta; pe un drum vor ieși împotriva ta, dar pe șapte drumuri vor fugi dinaintea ta.*

*Domnul va face va binecuvântarea să fie cu tine în grânarele tale și în toate lucrurile pe care vei pune mâna. Te va binecuvânta în țara pe care ți-o dă Domnul, Dumnezeul tău.*

*Vei fi pentru Domnul un popor sfânt, cum ți-a jurat El, dacă vei păzi poruncile Domnului, Dumnezeului tău, și vei umbla pe căile Lui.*

*Toate popoarele vor vedea că tu porți Numele Domnului și se vor teme de tine.*

*Domnul te va copleși cu bunătăți, înmulțind rodul trupului tău, rodul turmelor tale și rodul pământului tău, în țara pe care Domnul a jurat părinților tăi că ți-o va da.*

*Domnul îți va deschide comoara Lui cea bună, cerul, ca să trimită țării tale ploaie la vreme și ca să binecuvânteze tot lucrul mâinilor tale: vei da cu împrumut multor neamuri, dar tu nu vei lua cu împrumut.*

*Domnul te va face să fii cap, nu coadă; totdeauna vei fi sus și niciodată nu vei fi jos, dacă vei asculta de poruncile Domnului, Dumnezeului tău, pe care ți le dau astăzi, dacă le vei păzi și le vei împlini, și nu te vei abate nici la dreapta, nici la stânga de la toate poruncile pe care vi le dau astăzi, ca să vă duceți după alți dumnezei și să le sluiți.*

— Deuteronom 28:1-14



## ZBORUL E MAI PLĂCUT DECÂT MERSUL PE JOS!

Voi vă puteți bucura de toate aceste promisiuni, deși sunt în Vechiul Testament. Diferența este că, în Vechiul Testament, oamenii aveau acces la ele prin ceea ce făceau, pe când noi beneficiem de ele prin credința în Isus Cristos, sub noul legământ. Voi și eu, ca neamuri, am fost altoiți în Viță și acum, prin Isus Cristos, suntem părtași binecuvântării lui Avraam. Însă noi nu beneficiem doar de binecuvântarea fizică promisă patriarhului, ci și de cea spirituală a nașterii din nou. Acum noi avem binecuvântarea fizică, pământească a lui Avraam, dar și pe cea veșnică a cerului și a Duhului Sfânt, care locuiește în noi, ca fii și fiice de Dumnezeu. Nu uitați: doar fiii și fiicele primesc moștenirea, nu sclavii. Fără nașterea din nou, deși Avraam Îl iubea pe Dumnezeu, el a nu a fost locuit de Duhul Sfânt și nici nu putea intra în cer. Desigur, el a dobândit cerul după ce Isus a plătit plata păcatului.

Acum înțeleg la ce se referă Proverbe 10:22 când spune că Dumnezeu aduce bunăstarea și că El nu îi adaugă nicio întristare. În limba ebraică, *întristare* înseamnă și trudă grea, care am înțeles acum că face referire la sistemul pământesc blestemat al trudei istovitoare și sudorii. Am priceput că acest legământ, această binecuvântare a promisiunii ajutorului lui Dumnezeu și a beneficiilor făgăduite de El l-au ridicat pe Avraam deasupra blestemului de pe tărâmul pământesc și l-au făcut să prospere. Am realizat că beneficiile acelei binecuvântări, cum a fost definită în Deuteronom 28, arătau lămurit că eu puteam prospera. Efectul acestor promisiuni era acela că eu eram menit să fiu cap, nu coadă, să fiu cel ce împrumută altora, nu cel care ia cu împrumut. Acesta este dreptul legal pe care îl are fiecare copil al lui Dumnezeu. Aidoma lui Iosif, eu am binecuvântarea lui Dumnezeu și ar trebui să prosper. De asemenea, am moștenirea întregii Împărății a lui Dumnezeu. În calitate de fiu, ea îmi aparține deja, de drept.

Privind din nou la povestea lui Iosif din Geneza 39, am văzut clar că succesul lui Iosif a atras atenția lui Potifar și, de asemenea, că succesul vizibil urma să atragă atenția popoarelor lumii, făcându-le să vadă deosebirea dintre ele și poporul lui Dumnezeu.

## Revoluția ta financiară: Puterea odihnei

*Toate popoarele vor vedea că tu porți Numele Domnului și se vor teme de tine. Domnul te va copleși cu bunătăți, înmulțind rodul trupului tău, rodul turmelor tale și rodul pământului tău, în țara pe care Domnul a jurat părinților tăi că ți-o va da.*

— Deuteronom 28:10-11

Găsim un alt indiciu important în Geneza 39:6 pe care eu l-am remarcat și aș vrea să îl vedeți și voi. Textul spune cu referire la Potifar: „Egipteanul a lăsat pe mâinile lui Iosif tot ce avea și n-avea altă grijă decât să mănânce și să bea.” Aici am descoperit un exemplu de odihnă de felul celei despre care vorbim. Potifar nu avea altă grijă decât să mănânce. Aceasta implică faptul că succesul pe care l-a adus Iosif asupra casei egipteanului, binecuvântarea Domnului, a produs rezultate care îi îngăduiau lui Potifar să se concentreze asupra sarcinii lui, nu asupra supraviețuirii!

Eu și Drenda avem de ani de zile o zicală: „Dacă nu rezolvi problema banilor, nu îți vei descoperi niciodată destinul.” Până atunci, nu veți descoperi niciodată cine sunteți cu adevărat. Nu veți găsi care este palierul potrivit pentru voi, ceea ce vă pasionează, nu veți descoperi niciodată mulțumirea. Toate deciziile voastre vor gravita în jurul supraviețuirii, al câștigării sau strângerii banilor, fiind ceea ce nu sunteți, doar pentru a obține un salariu. Vedem aici efectul binecuvântării Domnului asupra lui Potifar, care nici măcar nu știa nimic despre Împărăția lui Dumnezeu. Prin faptul că și-a dat toate bunurile în grija lui Iosif, avuțiile lui și toate preocupările sale au fost transferate sub legământul în care se afla Iosif. În Geneza 39:5 puteți vedea clar momentul în care a avut loc acest transfer.

*De îndată ce Potifar l-a pus mai mare peste casa lui și peste tot ce avea, Domnul a binecuvântat casa egipteanului din pricina lui Iosif; și binecuvântarea Domnului a fost peste tot ce avea el, fie acasă, fie la câmp.*

— Geneza 39:5

## ZBORUL E MAI PLĂCUT DECÂT MERSUL PE JOS!

Vedem aici din nou cum ceva aflat pe tărâmul fizic, supus sistemului pământesc blestemat, intră sub jurisdicția Împărăției lui Dumnezeu și cunoaște schimbări majore. Haideți să ne deschidem ochii: dacă Dumnezeu ne ajută cu înțelepciunea Lui, îndrumându-ne spre deciziile corecte și avertizându-ne cu privire la posibilele capcane, oricine poate prospera! Vedeți lucrul acesta? Binecuvântarea Domnului este a voastră!

În timp ce studiam aspectele acestea când Domnul mă învăța despre Împărăția Lui, eram nedumerit văzând că Iosif s-a bucurat de un succes uriaș datorită acestei binecuvântări, pe când majoritatea creștinilor se căznesc astăzi să își plătească facturile. Ideea libertății financiare depline este una pe care cei mai mulți nici nu o cred posibilă. Cu toate acestea, noi avem un legământ mai bun, care are la bază promisiuni mai bune decât cele din Vechiul Testament. Deși am înțeles clar binecuvântarea Domnului, tot nu știam cum anume această binecuvântare producea răspunsurile de care aveam nevoie, însă învățam și mă bucuram tot mai mult de libertate din momentul în care am început să aplic și să experimentez ceea ce îmi arăta Dumnezeu.

Apoi mi-am îndreptat atenția spre Noul Testament și am privit la Isus și la lucrarea Lui pentru a învăța mai multe despre felul în care Împărăția lui Dumnezeu schimba situațiile și circumstanțele.

*Pe când Se afla lângă lacul Ghenezaret și Îl îmbulzea norodul ca să audă Cuvântul lui Dumnezeu, Isus a văzut două corăbii la marginea lacului; pescarii ieșiseră din ele să-și spele mrejele. S-a suit într-una din aceste corăbii, care era a lui Simon, și l-a rugat s-o depărteze puțin de la țârm. Apoi, a șezut jos și învăța pe noroade din corabie.*

*Când a încetat să vorbească, a zis lui Simon: „Depărteaz-o la adânc și aruncați-vă mrejele pentru pescuire.” Drept răspuns, Simon I-a zis: „Învățătorule, toată noaptea ne-am trudit și n-am prins nimic, dar, la cuvântul Tău, voi arunca mrejele!”*

*După ce le-au aruncat, au prins o așa de mare mulțime*

## Revoluția ta financiară: Puterea odihnei

*de pești că începeau să li se rupă mrejele. Au făcut semn tovarășilor lor, care erau în cealaltă corabie, să vină să le ajute. Aceia au venit și au umplut amândouă corăbiile, așa că au început să se afunde corăbiile.*

*Când a văzut Simon Petru lucrul acesta, s-a aruncat la genunchii lui Isus și I-a zis: „Doamne, pleacă de la mine, căci sunt un om păcătos.” Fiindcă îl apucase spaima pe el și pe toți cei ce erau cu el din pricina pescuirii pe care o făcuseră. Tot așa și pe Iacov și pe Ioan, fiii lui Zebedei, tovarășii lui Simon.*

*Atunci, Isus a zis lui Simon: „Nu te teme; de acum încolo vei fi pescar de oameni.” Ei au scos corăbiile la mal, au lăsat totul și au mers după El.*

— Luca 5:1-11

Vedem aici o relatare despre modul în care, într-o dimineață, Împărăția lui Dumnezeu a inversat în viața celor trei pescari sistemul pământesc supus blestemului. Dacă ați citit textul, ați observat că Petru, Iacov și Ioan pescuiseră toată noaptea fără să prindă nimic, situație tipică sistemului pământesc blestemat, al trudei istovitoare și sudorii, astfel că, după o noapte întreagă munca lor nu adusese niciun rezultat. Însă atunci când Isus recurge la modul de operare al Împărăției lui Dumnezeu, aceiași pescari prind atât de mulți pești încât bărcile lor aproape că se scufundă!

Opriți-vă puțin! Haideti să ne gândim la rândurile pe care tocmai le-am citit. Mrejele goale se preschimbă într-o recoltă care aproape că scufundă două bărci? Și, totuși, oamenii citesc de sute de ani această relatare și nu văd sau nici măcar nu le trece prin minte că lucrul acesta li s-ar putea întâmpla și lor. De ce? Răspunsul obișnuit este acela că Isus era prezent și că El a înfăptuit minunea. Vă amintiți istorisirea din Marcu 6, unde Isus nu i-a putut vindeca pe oameni pentru că aceștia nu aveau credință și, ca urmare, Împărăția nu avea acolo nicio jurisdicție? Cineva trebuia să dea cerului jurisdicția necesară înainte ca el să poată acționa în acea situație.

**Simon I-a zis: „Învățătorule, toată noaptea ne-am trudit și n-am prins nimic, dar, la cuvântul Tău, voi arunca mrejele!”**

Petru s-a pus de acord cu cerul, iar cerul a avut astfel acces legal în situația aceea. Vedem din nou cum tărâmul pământesc este transformat de Împărăția lui Dumnezeu. E incredibil, nu-i așa? La fel era în cazul oamenilor care au privit timp de mii de ani păsările zburând, dar fără să-și dea seama că zborul era posibil pentru ei și, astfel, neîncercând niciodată să descopere cum putea deveni realizabil. La fel sunt creștinii de astăzi, care nu înțeleg că nu sunt nevoiți să trăiască cu mrejele goale, ci că au acces la puterea cerului de a-i ajuta să prospere în viață. Aș vrea să remarcăm în relatarea aceasta că aceiași oameni care s-au întors cu mâinile goale aveau mai apoi două bărci atât de pline încât erau gata să se scufunde!

Prieteni, deosebirea dintre cele două situații este reprezentată de Împărăție, nu de oameni. Poate vă spuneți că nu aveți un viitor, că sunteți mereu pe minus și că nimic nu merge. Dar, în realitate, nu aveți nevoie decât de Împărăția lui Dumnezeu care să transforme viața voastră într-o poveste de succes. Da, aveți și voi un rol de jucat. Ucenicii au trebuit să meargă la pescuit (să aibă grijă de mreje și să se pregătească pentru captura care urma), însă oricine poate prinde pește dacă Dumnezeu îi arată unde să arunce mreaja.

Ascultați: sistemul pământesc blestemat al alergării și sudorii nesfârșite nu rezolvă problema. Nu puteți goni îndeajuns de repede sau de mult încât să vă transformați visurile în realitate. Dumnezeu nu a intenționat niciodată să trăiți strângând din dinți și căznindu-vă prin propriile puteri să rezolvați lucrurile.

Când lăsăm să opereze legile și promisiunile Împărăției lui Dumnezeu, zburăm în loc să mergem pe jos. Dați-mi voie să exprima altfel ideea: deși legea gravitației continuă să funcționeze, noi putem zbura folosindu-ne de altă lege, cea a aerodinamicii, bucurându-ne astfel de un mod cu totul nou de viață.

Nu uitați că, atunci când veniți la Cristos, voi deveniți membri ai Împărăției Lui. În calitate de cetățeni ai ei, voi vă bucurați de o serie de drepturi. Ca fii și fiice de Dumnezeu, aveți dreptul la

## Revoluția ta financiară: Puterea odihnei

moștenire. Drepturile și beneficiile voastre vă așază deasupra sistemului pământesc blestemat al sărăciei, bolii și eșecului.

Gândiți-vă cum trebuie să fi sunat versetul acesta pentru israeliții care fuseseră sclavi toată viața lor. De fapt, ei nu-și puteau aminti nimic altceva decât starea de robie. Iată cuvintele pe care Moise le-a spus poporului Israel în timp ce se îndreptau spre țara promisă:

*Domnul Dumnezeuul tău te va face să intri în țara pe care a jurat părinților tăi, lui Avraam, lui Isaac și lui Iacov, că ți-o va da. Vei stăpâni cetăți mari și bune pe care nu tu le-ai zidit, case pline de tot felul de bunuri pe care nu tu le-ai umplut, puțuri de apă săpate pe care nu tu le-ai săpat, vii și măslini pe care nu tu i-ai sădit. Când vei mânca și te vei sătura, vezi să nu uiți pe Domnul, care te-a scos din țara Egiptului [din cealaltă împărăție], din casa ROBIEI.*

— Deuteronom 6:10-12

Ca foști sclavi, singurul mod în care israeliții știau să obțină ceva era prin metoda trudei istovitoare și a sudorii. Însă aici Dumnezeu le arăta că nu munca lor le va asigura cele necesare. El nu le spunea că nu vor mai avea nimic de lucrat, ci că nu vor mai fi legați de un sistem care presupunea trudă doar pentru a putea supraviețui. Dumnezeu afirmă că ei vor prospera în țara spre care îi conducea.

Dați-mi voie să închei acest capitol cu încă o poveste care ilustrează ceea ce spun. Eu și Drenda nu suntem pasionați de mașini. Unii oameni sunt și vă pot vorbi la nesfârșit despre toate modelele de automobile care le plac. Noi nu avem o pasiune în privința aceasta. Nu mă înțelegeți greșit. Ne plac și nouă mașinile frumoase, dar nu am spus niciodată că trebuie neapărat să avem un model anume de mașină. De obicei, cumpărăm o mașină pe care o conducem vreo zece ani. Desigur, avem grijă de mașinile noastre, așa că nu arată niciodată vechi, însă cât timp sunt în stare bună și merg bine, suntem mulțumiți.

## ZBORUL E MAI PLĂCUT DECÂT MERSUL PE JOS!

Dar acum câțiva ani, biserica noastră a închiriat două mașini modelul Escalade, pentru o conferință pe care o găzduiam. Le-am închiriat pentru a-i transporta pe musafirii noștri dintr-un loc în altul, fiindcă am vrut niște mașini frumoase pe care să li le punem la dispoziție. Nu era prima dată când procedam așa. Însă era întâia oară când le-am condus noi pe durata evenimentului. Nu mai știu de ce am condus una cu ocazia aceea, dar am mers cu ea acasă într-o seară. Și știți ceva? Ne-a plăcut mult modelul acela. Ne-a plăcut cum se conducea și cum arăta.

În vremea respectivă, aveam o Honda Pilot frumoasă, dar modelul Escalade era cu un pas deasupra, fără îndoială. Era o mașină de un alb perlat, modelul mai scurt. Dacă sunteți pasionați de mașinile Escalade, știți că sunt de două mărimi: una lungă și una mai scurtă. Nouă ne-a plăcut mai mult cea mai scurtă, fiindcă ni s-a părut că e mai ușor de condus și că e ceva mai simplu de manevrat. În timp ce conduceam mașina spre casă, Drenda a zis: „Știi ceva? Îmi place modelul ăsta. Cred că ar trebui să ne luăm și noi unul.” Am fost de acord cu ea. „Ar trebui să luăm exact modelul acesta mai scurt, culoarea alb perlat.”

Deși nu am spus nimănui despre discuția noastră, după aproximativ o lună de zile, în timp ce mergeam spre poartă să iau ziarul, a sunat telefonul. Am recunoscut vocea persoanei care mă suna. Era unul dintre membrii bisericii noastre. Omul m-a salutat, după care mi-a spus că voia să-mi cumpere un Escalade. Am fost surprins, dar am zis: „Minunat!” Apoi m-a întrebat ce culoare mi-ar plăcea și i-am spus că ne doream modelul alb perlat. Mi-a zis. „Te voi suna când găsesc unul.” Nu m-a întrebat dacă voiam varianta lungă sau scurtă. A trecut o lună și m-am gândit că, poate, omul

**AVEȚI NEVOIE DOAR DE  
ÎMPĂRĂȚIE PENTRU A  
TRANSFORMA VIAȚA  
VOASTRĂ ÎNTR-O POVESTE  
DE SUCCES. ÎNSĂ VEȚI AVEA  
ȘI VOI UN ROL DE JUCAT.**

## **Revoluția ta financiară: Puterea odihnei**

uitase de mașină. Însă apoi m-a sunat și mi-a spus să trec pe la el, fiindcă mașina aștepta să fie ridicată.

Când ne-am întâlnit, am dat cu ochii de un model de Escalade frumos, alb perlat, varianta scurtă. Era pur și simplu perfect, fără nicio zgârietură. I-am spus că ne plăcea mult. Prietenul nostru și-a cerut apoi scuze, spunând că îi părea rău fiindcă durase atât de mult; explicația era că încercase să găsească varianta lungă, dar nu reușise să dea decât de modelul acela mai scurt. Am râs și i-am zis: „Noi pe cel scurt îl doream.” Am mers cu mașina acasă și ni se părea că suntem cei mai bogați oameni din lume. Dar știți ceva? Modelul Escalade exista de multă vreme, doar că noi nu ne gândiserăm că puteam avea unul! Ca să înțelegeți povestea în ansamblul ei, trebuie să știți că eu dăruisem opt mașini altora de-a lungul anilor, așa că semănasem deja sămânța în privința aceasta, doar că nu spusese niciodată că voiam o asemenea mașină.

P.S. Știu ce vă gândiți, și anume că lucruri de felul acesta se întâmplă doar predicatorilor. Ei bine, eu am lucrat în domeniul financiar timp de treizeci și șase de ani și am stat de vorbă cu o mulțime de predicatori. Adevărul este că cei mai mulți dintre ei de-abia se descurcă de pe o lună pe alta. Nu, aceste lucruri nu ni se întâmplă nouă pentru că predicăm despre Împărăție, ci fiindcă trăim în Împărăție și aplicăm legile ei în viața noastră. De fapt, eu am ieșit din datorii înainte să deschid biserica. Nu a fost nevoie să înființez o biserică pentru a avea o slujbă cu ajutorul căreia să-mi plătesc facturile. Am deschis biserica pentru a spune oamenilor ceea ce am descoperit eu și Drenda: vestea cea bună a Împărăției!



## CAPITOLUL 6

# VIAȚA ÎNSEAMNĂ MAI MULT DECÂT PLATA FACTURILOR!

Ziua părea o scurtă oază a vieții în furtuna cu care mă confruntam. Invitaserăm într-o după-masă vreo cincizeci de oameni la căsuța noastră veche de la fermă, să stăm la părtășie împreună în jurul focului, servind hot-dog. Eram în anii aceia de mare stres financiar, când ne chinuiam să supraviețuim de la o săptămână la alta. Așteptam cu nerăbdare evenimentul, fiindcă eram obosit emoțional și aveam nevoie de ceva pozitiv asupra căruia să mă concentrez. Evenimentul a fost un mare succes: mâncarea a fost grozavă, mulți dintre prietenii noștri au venit împreună cu copiii lor și am petrecut împreună un timp minunat. Casa era înșesată de oameni când s-a auzit o bătaie în ușă. M-am gândit că, probabil, era un invitat întârziat, dar când am deschis ușa am fost salutat de un angajat al companiei electrice. Mi-a spus politicos că venise să întrerupă curentul din cauza facturii neplătite. Vestea m-a îngrozit. Casa mea era plină de oaspeți și aveam nevoie de curent, ca să nu mai punem la socoteală stânjeneala pe care ar fi provocat-o un asemenea incident.

L-am rugat îndată pe agentul companiei electrice să vină pentru câteva clipe în curtea din spatele casei. L-am întrebat de ce era nevoie pentru a păstra lumina aprinsă și omul mi-a spus suma. „E prea mult, mi-am zis eu. O poți scădea puțin?” S-a gândit câteva momente și mi-a spus o sumă ceva mai mică. „Poți duce ceclul la

## Revoluția ta financiară: Puterea odihnei

bancă doar de marți încolo?” l-am întrebat eu. „Nicio problemă”, mi-a răspuns omul, în timp ce eu scriam cecul. În vinerea aceea, nu aveam niciun ban în cont și nu știam de unde puteam intra alții până marți, dar cel puțin am avut curent în weekendul acela. Nu îmi aduc aminte ce am făcut marți, dar probabil că am găsit ceva de amanetat.

Așa arăta o zi din viața noastră disfuncțională din punct de vedere financiar. Gândiți-vă acum ce a însemnat un astfel de trai timp de nouă ani de zile! Viața dusă într-un astfel de stres înăbușe orice viziune și stoarce orice strop de bucurie pe care l-ar putea aduce o zi. Fiecare gând se îndreaptă spre supraviețuire, spre modalitățile de a face rost de banii necesari achitării următoarei facturi. Am cheltuit prea mult săptămâna trecută? Să-mi iau calculatorul cu mine când merg la alimentară, să mă asigur că nu depășesc pragul? Mă gândeam întotdeauna cum să fac ceva în cel mai ieftin mod cu putință. Prieteni, aceasta nu este viață! Priviți ce spune textul din Matei 6:25:

*De aceea vă spun: nu vă îngrijați de viața voastră, gândindu-vă ce veți mânca sau ce veți bea; nici de trupul vostru, gândindu-vă cu ce vă veți îmbrăca. Oare nu este viața mai mult decât hrana și trupul mai mult decât îmbrăcămintea?*

— Matei 6:25

Biblia spune că lucrurile acestei vieți nu sunt viața însăși! Tot ce avem aici, în viață, are rolul de a susține viața și scopul nostru. Dar, după ce Adam a pierdut purtarea de grijă a Împărăției, viața s-a răsturnat cu susul în jos și acum tot ce susține viața a devenit mai important decât viața însăși. Oamenii nu au idee ce este viața adevărată și nici nu știu cine sunt ei cu adevărat. Întrebați orice om cine este și el vă va spune ce face. „Sunt doctor sau agent imobiliar.” Nu, voi nu sunteți meseria voastră; ea doar spune cu ce vă ocupați. Omul și-a pierdut visurile. Ceea ce vreau să spun este că acum omul visează cum să facă mai mulți bani, dar a pierdut visul scopului său. Cu

## VIAȚA ÎNSEAMNĂ MAI MULT DECÂT PLATA FACTURILOR!

alte cuvinte, orice plătește cei mai mulți bani devine visul lui. Însă, fiindcă fiecare om este înzestrat în mod unic cu propriile talente și abilități, ajunge să aibă o ocupație sau o slujbă care nu are nimic de-a face cu pasiunea lui. Viața devine o înșiruire de săptămâni lungi, în care așteaptă libertatea adusă de weekend, sau de ani nesfârșiți, în așteptarea pensionării.

Dați-mi voie să vă pun o întrebare. Dacă nu ați avea nevoie de bani și ați deține sume mai mari decât ați putea cheltui toată viața, ce ați face? Probabil că răspunsul ar diferi de ceea ce faceți acum. După cum am spus deja, statisticile arată că cel puțin șaptezeci la sută dintre americani spun că nu fac ceea ce le place, atunci când sunt întrebați dacă le place locul lor de muncă. Aș vrea să înțelegeți că goana după avere, presiunea de a atinge anumite performanțe și îngrijorarea neconținută legată de ziua de mâine nu au făcut niciodată parte din planul inițial al lui Dumnezeu.

*Dumnezeu a făcut pe om după chipul Său, l-a făcut după chipul lui Dumnezeu; parte bărbătească și parte femeiască i-a făcut. Dumnezeu i-a binecuvântat și Dumnezeu le-a zis: „Creșteți, înmulțiți-vă, umpleți pământul și supuneți-l și stăpâniți peste peștii mării, peste păsările cerului și peste orice viețuitoare care se mișcă pe pământ.”*

*Și Dumnezeu a zis: „Iată că v-am dat orice iarbă care face sămânță și care este pe fața întregului pământ și orice pom care are în el rod cu sămânță: aceasta să fie hrana voastră. Iar tuturor fiarelor pământului, tuturor păsărilor cerului și tuturor vietăților care se mișcă pe pământ, care au în ele o suflare de viață, le-am dat ca hrană toată iarba verde.” Și așa a fost.*

*Dumnezeu S-a uitat la tot ce făcuse și iată că erau foarte bune. Astfel, a fost o seară și apoi a fost o dimineață: aceasta a fost ziua a șasea.*

— Geneza 1:27-31

## Revoluția ta financiară: Puterea odihnei

Omul a fost făcut în a șasea zi a creației, la final ei mai exact. El a fost creat atunci pentru că avea menirea de a fi împreună cu Dumnezeu în cea de-a șaptea zi, cea pe care noi o cunoaștem sub numele de ziua de odihnă.

*Astfel au fost sfârșite cerurile și pământul și toată oștirea lor. În ziua a șaptea, Dumnezeu și-a sfârșit lucrarea pe care o făcuse și în ziua a șaptea S-a odihnit de toată lucrarea Lui pe care o făcuse. Dumnezeu a binecuvântat ziua a șaptea și a sfințit-o, pentru că în ziua aceasta S-a odihnit de toată lucrarea Lui pe care o zidise și o făcuse.*

— Geneza 2:1-3

Biblia spune că Dumnezeu S-a odihnit în ziua a șaptea. El nu era obosit, dar Își încheiase lucrarea! Totul era complet. Toate lucrurile de care omul urma să aibă nevoie vreodată pe pământ se aflau deja

**BOGĂȚIA NE ATRAGE CU  
POSSIBILITATEA EVADĂRII SPRE  
UN LOC AL ODIHNEI, UNUL UNDE  
NE PUTEM CONCENTRA ASUPRA  
LUCRURILOR PE CARE VREM  
CU ADEVĂRAT SĂ LE FACEM,  
TRĂIND VIAȚA CU SCOP, NU DOAR  
SUPRAVIEȚUIND.**

pe el când a fost creat omul. Pace! Omului îi erau puse la dispoziție toate cele necesare. Nu avea de ce să se îngrijoreze cu privire la plata facturilor, nici la gândul că s-ar putea îmbolnăvi. Avea un trup perfect și o soție perfectă. Cei doi nu trebuiau să se concentreze decât unul asupra celuilalt, asupra

lui Dumnezeu și a sarcinii primite sau a scopului lor. Adam era răspunzător de pământ; îl conducea în întregime prin autoritatea și puterea Împărăției lui Dumnezeu. Dar știm deja cum s-a sfârșit povestea. Adam și Eva s-au făcut vinovați de trădare față de Împărăția lui Dumnezeu și și-au pierdut poziția, purtarea de grijă

## VIAȚA ÎNSEAMNĂ MAI MULT DECÂT PLATA FACTURILOR!

și scopul. Cei doi au ajuns să aibă drept obiectiv supraviețuirea. Îngrijorarea și teama consumau acum gândurile lor, alături de lupta pentru supraviețuire. După cum spune Geneza 3:17, acum erau condamnați la trudă istovitoare și sudoare.

Acum nu mai exista odihnă și nici pace. Viața lui a devenit incompletă și Adam a fost nevoit să alerge ca să nu simtă golul. De atunci încoace, omul a trăit mereu simțindu-se incomplet. Însă exista o speranță. Atunci când omul a căzut, Dumnezeu i-a dat o imagine a ceea ce urma să restaureze într-o zi în creația Sa. Imaginea aceasta a primit numele de sabat. Cuvântul *sabat* înseamnă literalmente „odihnă”. A șaptea zi din săptămână a fost dată omului ca zi de odihnă. Cerința pentru ziua aceasta a fost, după cum vă puteți închipui, ca omul să nu lucreze deloc în ea; în sabat nu erau îngăduite truda și sudoarea. Era ziua în care omul se oprea, se bucura de familia lui și se închina lui Dumnezeu. Toate cele necesare sabatului trebuiau pregătite înainte de începerea lui. Chiar și masa din ziua de sabat era preparată în seara dinainte. Era o zi de odihnă în care toate cele necesare erau deja făcute și în care fiecare detaliu legat de o posibilă nevoie era deja rezolvat. Omul se putea opri și gândi la altceva decât la simpla supraviețuire.

Ziua de sabat era doar o zi. Însă omul a visat de atunci încoace la o viață de odihnă. Căutarea bogăției era o urmare a dorinței lui de a scăpa de truda istovitoare și de sudoarea care l-au ținut captiv toată viața. Bogăția ne atrage cu posibilitatea evadării spre un loc al odihnei, unul unde ne putem concentra asupra lucrurilor pe care vrem cu adevărat să le facem, trăind viața cu scop, nu doar supraviețuind.

Astăzi, sabatul, ziua a șaptea, nu se bucură de prea multă cinste în cultura noastră, fie că îl sărbătorim sâmbăta, fie duminica. Într-adevăr, cei mai mulți oameni care merg la biserică o fac duminica dimineața. Însă, privind la cultura noastră în ansamblul ei, nu ați putea deosebi duminica de zilele lucrătoare. Când eu eram copil, toate se închideau duminica. Nu puteați merge la cumpărături duminica; nu puteați cumpăra nici măcar benzină în ziua aceea. Tatăl meu trebuia să se asigure că a alimentat mașina sâmbătă seara, ca să

## Revoluția ta financiară: Puterea odihnei

avem motorină duminica. Dacă mă cunoașteți bine, știți că mie îmi place să vânez, însă pe atunci nu puteam face acest lucru duminica, fiindcă nu era permis de lege. Oamenii obișnuiau să poarte hainele lor cele mai bune duminica și să servească cina în familie. Dar, desigur, toate acestea s-au schimbat astăzi. Însă adevărata imagine a sabatului nu s-a schimbat.

Dar oricât de bine ar fi fost pregătit sabatul și oricât de grozavă ar fi fost masa luată în familie, după aceea urma luna. Expresia „melancolia de luni dimineața” a fost sinonimă de când mă știu cu cuvântul *groază*. „Trebuie să merg la lucru” și „înapoi la veghea râșniță” erau expresii folosite pentru a descrie dimineața de luni. Dacă stăm să ne gândim la ele, aproape că par a descrie o viață de sclavie. Dar slavă Domnului că apoi vine vinerea! Chiar și astăzi, sfârșitul săptămânii și sabatul oferă celor mai mulți oameni un scurt moment de odihnă. Însă acesta trece repede și apoi ne așteaptă iarăși traficul aglomerat de luni dimineața.

Dar cum ar fi dacă am putea trăi viața într-un sabat continuu? Cât de grozav ar fi dacă ar exista o cale de a trăi viața eliberați de frică, având nevoile acoperite, urmărind un scop și trăind în odihnă! Eu și Drenda am dus o viață de chin, teamă, boală și nesiguranță timp de nouă ani lungi, până când am descoperit că odihna de sabat era, de fapt, o opțiune pentru viața noastră. Vorbesc serios!

*Rămâne dar o odihnă ca cea de Sabat pentru poporul lui Dumnezeu. Fiindcă cine intră în odihna Lui se odihnește și el de lucrările lui, cum S-a odihnit Dumnezeu de lucrările Sale. Să ne grăbim dar să intrăm în odihna aceasta, pentru ca nimeni să nu cadă în aceeași pildă de neascultare.*

— Evrei 4:9-11

Prieteni, acesta este un pasaj din Noul Testament. Există o odihnă de sabat pentru copiii lui Dumnezeu de astăzi. Textul anterior indică faptul că noi putem intra în odihna lui Dumnezeu și că ne putem odihni de munca noastră. Nu uitați ce am învățat: odihna lui Dumnezeu spune

## VIAȚA ÎNSEAMNĂ MAI MULT DECÂT PLATA FACTURILOR!

că totul este întreg, complet și că nevoile sunt acoperite. Ea presupune o eliberare de mentalitatea supraviețuirii, din temnița sărăciei și a bolii. Există opțiuni! Sabatul nu era doar o informație care ținea de Vechiul Testament; el este și pentru noi, astăzi. Însă, înainte să credeți că mă refer la trăirea sub legalismul și riturile Vechiului Testament, vă spun că nu despre aceasta vorbesc, ci așa vrea să analizăm odihna de sabat pomenită în Evrei. După

**CÂT DE GROZAV AR FI DACĂ  
AR EXISTA O CALE DE A TRĂI  
VIAȚA ELIBERAȚI DE FRICĂ,  
AVÂND NEVOILE ACOPERITE,  
URMĂRIND UN SCOP ȘI TRĂIND  
ÎN ODIHNĂ!**

cum urma să descoperim eu și Drenda, aici se află o cheie foarte importantă a operării Împărăției lui Dumnezeu și a acoperirii de către ea a nevoilor vieții noastre, așa cum a intenționat Dumnezeu.

## **ELEMENTUL SURPRIZĂ: SABATUL NU MAI ESTE O ZI!**

Sper că declarația aceasta v-a captat atenția. În trupul lui Cristos au existat multe discuții legate de felul în care ar trebui celebrat sabatul: sâmbăta, duminica sau începând de la apusul de vineri și până la apusul de sâmbătă seara. Denominații întregi s-au format în jurul propriei interpretări privitoare la sabat. Înainte să aruncați dezgustați cartea în celălalt colț al încăperii, gândindu-vă că sunt un eretic, vă rog să aveți răbdare cu mine câteva clipe și haideti să citim împreună pasajul din Coloseni 2:16-17:

*Nimeni dar să nu vă judece cu privire la mâncare sau băutură, sau cu privire la o zi de sărbătoare, cu privire la o lună nouă sau cu privire la o zi de sabat, care sunt umbra lucrurilor viitoare, dar trupul este al lui Cristos [dar realitatea se găsește în Cristos].*

— Coloseni 2:16-17

## **Revoluția ta financiară: Puterea odihnei**

Vă rog să urmăriți cu mare atenție ce spune Pavel. Ziua de sabbat era o umbră a lucrurilor viitoare, însă realitatea se găsea în Cristos. Ziua de sabbat era o umbră, nu realitatea. Dacă Isus Cristos este realitatea, atunci ziua de sabbat era umbra a cine este și ce a făcut El. Dați-mi voie să formulez astfel lucrurile: în ziua de sabbat nu există puterea de a îndepărta sau de a schimba sistemul pământesc blestemat al trudei istovitoare și sudorii pe care l-a adus Adam în lumea fizică. Dacă onorați ziua aceasta din punct de vedere religios, ea nu are puterea în și prin sine să vă elibereze. Însă ea este o umbră, o imagine a ceea ce veți găsi în Cristos.

Când eram în clasa întâi, învățătoarea noastră ne-a cerut să desenăm conturul capului nostru, așa cum se vedea din proful. A adus un proiector și noi ne-am așezat în fața lui, astfel că umbra capului nostru era proiectată pe o coală albă de hârtie. După aceea, am desenat conturul pe care apoi l-am decupat și l-am dus mamelor noastre de 8 Martie. Umbra semăna într-o oarecare măsură cu mine, însă nu reproducea esența ființei mele, caracterul meu sau personalitatea mea, dar oferea anumite informații despre mine.

Sabbatul făcea la fel. Umbra lui spunea să nu muncim, să nu mai trudim și să asudăm. El era doar o umbră, nu realitatea. Dar el ne îndrepta privirea spre Isus Cristos, care ne-a eliberat de sub blestemul legii și al sistemului pământesc supus blestemului, redându-ne statutul de fii și fiice de Dumnezeu, de cetățeni ai marelui Lui Împărățit! Aceasta era din nou o imagine a ceea ce Isus urma să restaureze într-o zi, a lucrării încheiate în care tot ce avem nevoie pentru traiul pe pământ ne este asigurat. Cu toate acestea, după cum spune cartea Evrei, noi intrăm în odihna aceasta prin credință. Nu uitați: credința este necesară pentru ca cerul să aibă jurisdicție aici, pe pământ. Cristos a strigat de pe cruce: „S-a isprăvit!” așa cum a spus și Dumnezeu la sfârșitul celei de-a șasea zile.

Pentru cei mai mulți oameni, sabbatul este astăzi o zi religioasă. Oamenii îl privesc ca pe ziua Domnului, o zi în care suntem datori față de El să mergem la biserică, să slujim și să facem felurite activități religioase. Isus i-a corectat pe ucenicii Săi, care aveau aceeași mentalitate.



## VIAȚA ÎNSEAMNĂ MAI MULT DECÂT PLATA FACTURILOR!

*Sabatul a fost făcut pentru om, iar nu omul pentru sabat.*

— Marcu 2:27

Sabatul a fost făcut pentru om, nu omul pentru sabat. Știți că o mulțime de oameni se simt vinovați dacă lipsesc de la biserică? De ce se simt vinovați când ei sunt, de fapt, Biserica? Nu spun că nu ar trebui să ne strângem împreună pentru a ne închina, însă mentalitatea aceasta arată că oamenii au o perspectivă greșită asupra sabatului.

Știu că s-ar putea să fiți încă nedumeriți, așa că haideti să aprofundăm lucrurile, privind la un comentariu făcut de Isus în Ioan 11.

*Când a venit, Isus a aflat că Lazăr era de patru zile în mormânt. Și, fiindcă Betania era aproape de Ierusalim, cam la cincisprezece stadii, mulți din iudei veniseră la Marta și Maria ca să le mângâie pentru moartea fratelui lor. Când a auzit Marta că vine Isus, I-a ieșit înaintea, iar Maria ședea în casă.*

*Marta a zis lui Isus: „Doamne, dacă ai fi fost aici, n-ar fi murit fratele meu! Dar și acum știu că orice vei cere de la Dumnezeu, Îți va da Dumnezeu.”*

*Isus i-a zis: „Fratele tău va învia.”*

*„Știu”, I-a răspuns Marta, „că va învia la înviere, în ziua de apoi.”*

*Isus i-a zis: „Eu sunt Învierea și Viața. Cine crede în Mine, chiar dacă ar fi murit, va trăi. Și oricine trăiește și crede în Mine nu va muri niciodată. Crezi lucrul acesta?”*

*„Da, Doamne”, I-a zis ea, „cred că Tu ești Cristosul, Fiul lui Dumnezeu, care trebuia să vină în lume.”*

— Ioan 11:17-27

Isus i-a spus Martei că El era învierea; aceasta nu era doar o zi. Ziua de sabat era și este o umbră a ceea ce a făcut Isus pe cruce pentru

## Revoluția ta financiară: Puterea odihnei

noi. El este adevăratul sabbat și în El avem acces la Împărăția lui Dumnezeu și la tot ce ne oferă ea. Astfel, ne putem odihni!

Să ne întoarcem acum la textul nostru din Evrei:

*Rămâne dar o odihnă ca cea de Sabbat pentru poporul lui Dumnezeu. Fiindcă cine intră în odihna Lui se odihnește și el de lucrările lui, cum S-a odihnit Dumnezeu de lucrările Sale. Să ne grăbim dar să intrăm în odihna aceasta, pentru ca nimeni să nu cadă în aceeași pildă de neascultare.*

— Evrei 4:9-11

Umbra zilei de sabbat spune că ne este interzis să trudim și să asudăm pentru cele necesare în ziua de sabbat, însă ea oferea doar un crâmpei a ceea ce a făcut Isus, care ne-a eliberat din prinsoarea sistemului pământesc blestemat al trudei și sudorii, prin care nu reușeam decât să supraviețuim. Cu alte cuvinte, imaginea spre care ne îndrepta sabbatul privirea a devenit realitate în Cristos. De fapt, primul mesaj pe care l-a predicat Isus viza ziua de sabbat. În Isaia 61, găsim cuvintele din prima Lui predică, pe care a rostit-o în Luca 4.

*Duhul Domnului suveran este peste Mine, căci Domnul M-a uns să proclam vestea bună celor săraci.*

— Isaia 61:1, NIV

Când afirma că exista o cale de a ieși din sărăcie, El spunea că omul se putea elibera din temnița sistemului pământesc blestemat al trudei istovitoare și al sudorii. Sclavia goanei după agonisirea celor necesare îi ținea pe oameni captivi și îi împiedica să găsească odihna. Dar ziua de sabbat nu a fost singura imagine pe care a oferit-o Dumnezeu copiilor Lui cu privire la ceea ce urma să fie restaurat. El le-a mai dat și imaginea anului de iertare sau a anului sabatic!

## VIAȚA ÎNSEAMNĂ MAI MULT DECÂT PLATA FACTURILOR!

*La fiecare șapte ani, să dai iertare. Și iată cum se va face iertarea. Când se va vesti iertarea în cinstea Domnului, orice creditor care va fi împrumutat pe aproapele său să-i ierte împrumutul, să nu silească pe aproapele său și pe fratele său să-i plătească datoria. Vei putea să silești pe străin să-ți plătească, dar să ierți ce ai la fratele tău.*

*Totuși, la tine să nu fie niciun sărac, căci Domnul te va binecuvânta în țara pe care ți-o va da de moștenire Domnul Dumnezeuul tău; numai să ascuți de glasul Domnului Dumnezeuului tău, împlinind cu scumpătate toate aceste porunci pe care ți le dau astăzi. Domnul Dumnezeuul tău te va binecuvânta, cum ți-a spus, așa încât vei da cu împrumut multor neamuri, dar tu nu vei lua cu împrumut de la ele; tu vei stăpâni peste multe neamuri, dar ele nu vor stăpâni peste tine.*

— Deuteronom 15:1-6

Observați că israeliții erau chemați să anuleze datoriile la fiecare șapte ani. Vedem din nou că Dumnezeu folosește numărul șapte pentru a arăta că totul este complet. Nu lipsește nimic; El S-a îngrijit de toate nevoile omului. Însă, dacă cineva punea la îndoială înțelepciunea Lui, care le-a cerut să ierte datoriile, Dumnezeu a adăugat: „**La tine să nu fie niciun sărac, căci Domnul te va binecuvânta în țara pe care ți-o va da de moștenire Domnul Dumnezeuul tău.**” El a continuat spunând că israeliții aveau să fie atât de binecuvântați încât ei vor deveni cei care îi împrumutau pe alții, nu cei care luau cu împrumut. Vedem iarăși aici că sistemul pământesc blestemat al trudei istovitoare și sudorii era anulat de o lege nouă a vieții, care îi ridica pe oameni de sub blestemul legii păcatului și a morții.

Ca și în cazul zilei de sabat, evreilor li se cerea să nu trudească și să nu asude un an întreg, ceea ce însemna că nu aveau voie să facă semănăturile. Lucrurile au devenit și mai incomode prin faptul că, la cerința de a ierta orice datorie, se adăuga aceea de a nu-și semăna ogoarele. Ajunși la subiectul acesta, unii ar spune: „Pot supraviețui

## **Revoluția ta financiară: Puterea odihnei**

o zi cu ce am în frigider, dar să supraviețuiesc un an întreg fără să muncesc e ceva mai greu.”

Umbra cerea aici iertarea datoriilor altora. Dumnezeu le-a spus israeliților că ei nu vor avea nevoie să recurgă la datorii, fiindcă vor avea atât de mult încât ei îi vor împrumuta pe alții, dar nu vor lua cu împrumut. Datoria este un sistem care are în spate insuficiența, însă Dumnezeu era Cel care urma să le asigure toate cele necesare, așa încât să nu mai aibă nevoie să apeleze la datorii. Umbra spune: „Nu veți semăna ogoarele”, cu referire la un mod nou de a trăi în afara sistemului pământesc supus blestemului. Acum, toate acestea se găsesc în Isus Cristos.

Dar, așteptați; aceasta nu este totul. Urmează imaginea cea mai mare care avea să arate poporului lui Dumnezeu ce urma să vină. Imaginea aceasta poartă numele de anul jubiliar.

## CAPITOLUL 7

# LUCRUL ACESTA ESTE IMPOSIBIL!

Ceea ce urmează să citiți este uimitor. Ba nu, dați-mi voie să reformulez. Vi se va părea că este de-a dreptul imposibil. Urmează să vorbesc despre anul jubiliar, cea mai grăitoare imagine din Vechiul Testament care arată ce vrea Isus să facă în privința finanțelor voastre, însă puțini oameni știu sau înțeleg ce spune ea. Am vorbit deja despre ziua de sabat și despre anul sabatic, amândouă umbre a ceea ce noi avem în Cristos, însă acum am ajuns la marele eveniment, anul jubiliar.

Și numele lui ne duce cu gândul la o sărbătoare, nu-i așa? Însă, în domeniul resurselor financiare, cei mai mulți oameni (și, când spun „cei mai mulți”, din păcate mă refer și la majoritatea creștinilor) nu au prea multe de sărbătorit. După cum v-am împărtășit, lucrez de treizeci și șase de ani în sfera financiară. Am avut mai multe firme în această perioadă și am lucrat cu zeci, dacă nu cu sute de mii de oameni în domeniul resurselor lor financiare. Așa că știu care este situația. Știu ce se află, de obicei, în spatele mașinii noi strălucitoare sau a casei mari și frumoase. De obicei, multe datorii și stres. Nu condamn ideea de a avea o mașină frumoasă sau o casă mare. Doar că astăzi costă mult să trăim la nivelul acesta.

Iar sistemul pământesc blestemat este unul al supraviețuirii, care nu îi duce pe oameni spre libertate. Credeți-mă că, dintre miile și

## **Revoluția ta financiară: Puterea odihnei**

miile de oameni pe care i-am întâlnit, cei mai mulți nu erau oameni răi.

Făceau prin propriile puteri tot ce le stătea în putință și nu cunoșteau nimic despre Împărăția lui Dumnezeu sau despre ceea ce vă împărtășesc în cartea aceasta. Desigur, vă amintiți că eu și Drenda am avut un mod de viață care a purtat amprenta stresului financiar timp de nouă ani grei și lungi, până când am descoperit odihna de sabat. După ce am trăit astfel atât de multă vreme, nu ne mai dădeam seama cu câtă disfuncționalitate ne obișnuiserăm, ajungând să ni se pară normală.

Cu câțiva ani în urmă, Dumnezeu m-a ajutat să înțeleg că modul meu de gândire era unul mărunț și mi-a arătat că ar trebui să mă bucur de jubileu, de petrecere, însă eu nu o făceam. Da, scăpasem de datorii; da, mi se întâmplaseră o serie de lucruri uimitoare; și, da, eram fericit și mulțumit. Dar încetasem să visez și Dumnezeu știa lucrul acesta, iar El voia să îmi depășesc iarăși limitele, să continuu să creez și să visez. Viața mea ajunsese să băltească; era fericită, dar băltea.

După cum v-am spus, am o firmă care oferă servicii financiare și eram invitat în fiecare an de către unul dintre furnizorii mei la un eveniment care celebra succesul anului precedent. Numărul participanților se ridica de obicei la aproximativ două sute cincizeci de asociați de vârf și directori executivi. Excursia aceasta era una organizată în locuri cu totul deosebite și toate cheltuielile erau acoperite, însă cei câțiva aflați în topul realizărilor se bucurau de o recunoaștere specială și de cecuri oferite ca bonus. Fiindcă eu eram ocupat cu păstoriarea unei biserici mari, cu o lucrare desfășurată în televiziune și cu conducerea propriei companii, întotdeauna îmi spuseseam că nu aveam suficient timp să realizez performanțele cerute pentru a ajunge la nivelul de sus.

Însă în unul dintre ani, în timp ce eram la întâlnire și îi priveam pe asociații aflați în top 10 cum erau chemați în față și își primeau bonusul de o sută de mii de dolari, am fost mustrat. Mi-am zis: „La stai o clipă! Și eu ar trebui să mă aflu pe scenă și să mă bucur de distincția aceasta. Eu sunt un copil al lui Dumnezeu și Duhul Sfânt este Sfătuitorul meu. Eu ar trebui să fiu în față, să împărtășesc și să

dovedesc bunătatea lui Dumnezeu!” Așa că eu și Drenda am decis chiar atunci și acolo că noi vom fi pe scenă în anul următor. Cum? Nu aveam nici cea mai vagă idee.

În cei zece ani anteriori, făcusem în jur de trei-patru milioane de dolari pe an cu această companie, însă producția cerută pentru a intra în top 10 era de aproximativ unsprezece milioane. Nu știam cum urma să ajung la nivelul acela și nici măcar nu eram sigur că realizarea aceasta era posibilă, dat fiind programul meu. Eram conștient de faptul că nu puteam face lucrul acesta prin propriile puteri. Așa că eu și Drenda ne-am rugat, am fixat obiectivul de atins, am semănat o sămânță financiară, ne-am exercitat credința și am considerat că țelul fusese realizat.

Ca să scurtez povestea, în luna ianuarie a anului următor, când anul nou de-abia începuse, Dumnezeu mi-a arătat într-un vis cum să ating obiectivul stabilit. Mi-a arătat în detaliu ce trebuia să fac și mi-a spus că, atât timp cât procedam întocmai, urma să ating ținta. Știți ce a urmat? În anul acela, am atins obiectivul de unsprezece milioane de dolari în urma unei singure tranzacții! Ce încântare a fost să ne aflăm pe scenă la următoarea convenție, alături de ceilalți oameni din top 10, și să primim bonusul de o sută de mii de dolari! Vreți să știți cât de grozav ne-am simțit?

Parcă am fi fost la o petrecere uriașă. Pe lângă faptul că ne atinseserăm obiectivul, primind bonusul, venitul nostru a crescut în anul acela cu sute de mii de dolari. După mine, chiar că sună a petrecere!

Prin urmare, când vorbesc despre un eveniment din Vechiul Testament, cum ar fi anul jubiliar, nu începeți să clătinați din cap, spunându-vă că urmează să vă plictisiți, fiindcă nu va fi așa. Nu uitați: viața este mai frumoasă când e însoțită de o petrecere, așa că haideți să aruncăm o privire la cel mai mare eveniment/cea mai mare petrecere pe care o sărbătorește poporul Israel și să învățăm cum vă puteți bucura și voi de așa ceva.

**NU NE MAI DĂM SEAMA CU  
CÂTĂ DISFUNȚIONALITATE NE  
OBIȘNUIM, AJUNGÂND SĂ NI SE  
PARĂ NORMALĂ.**

## Anul jubiliar

*Să numeri șapte săptămâni de ani, de șapte ori șapte ani, și zilele acestor șapte săptămâni de ani vor face patruzeci și nouă de ani. În a zecea zi a lunii a șaptea, să pui să sune cu trâmbița răsunătoare; în Ziua Ispășirii, să sunați cu trâmbița în toată țara voastră și să sfințiți astfel anul al cincizecilea. Să vestiți slobozenia în țară pentru toți locuitorii ei: acesta să fie pentru voi anul de veselie; fiecare dintre voi să se întoarcă la moșia lui și fiecare dintre voi să se întoarcă în familia lui. Anul al cincizecilea să fie pentru voi anul de veselie; atunci să nu semănați, să nu secerați ce vor aduce ogoarele de la ele și să nu culegeți via netăiată. Căci este anul de veselie: să-l priviți ca ceva sfânt. Să mâncați ce vă vor da ogoarele voastre. În anul acesta de veselie, fiecare dintre voi să se întoarcă la moșia lui.*

— Leviticul 25:8-13

Când începem să discutăm despre anul jubiliar, dați-mi voie să pun temelia pe care ar trebui să o fi observat deja. Anul jubiliar era celebrat la fiecare cincizeci de ani și urma îndată după anul sabatic, care era al patruzeci și nouălea. Cred că vedeți deja conturându-se o problemă uriașă, nu-i așa? În anul sabatic, israeliții nu aveau voie să își semene ogoarele. Anul jubiliar care urma după cel sabatic era însoțit de aceeași cerință de a nu semăna pământul. Prin urmare, poporul Israel era lipsit de recoltă doi ani la rând, iar acum trebuia să aștepte o bună parte din cel de-al treilea an ca recolta să se coacă și să poată fi culeasă, pentru a-și înnoi rezervele de hrană. Aceasta putea fi o problemă majoră pentru orice om căruia îi plăcea să mănânce o masă bună sau care își câștiga traiul din vânzarea de grâne. Când Moise a dat instrucțiunile privitoare la anul jubiliar, vă închipuiți nedumerirea pe care trebuie că au stârnit-o ele. Desigur, ideea a trei ani de pauză suna bine, dar cineva trebuia să îi acopere costurile.



## LUCRUL ACESTA ESTE IMPOSIBIL!

Prima întrebare pe care i-au pus-o evreii lui Moise când au auzit prevederea legată de anul jubiliar a fost: „Cum este posibil așa ceva?”

*Dacă veți zice: „Ce vom mânca în anul al șaptelea, fiindcă nu vom semăna și nu vom strânge roadele?” Eu vă voi da binecuvântarea Mea în anul al șaselea și pământul va da roade pentru trei ani. Când veți semăna în anul al optulea, veți mânca tot din vechile roade; până la al nouălea an, până la noile roade, veți mânca tot din cele vechi.*

— Leviticul 25:20-22

Dumnezeu le-a dat un răspuns uimitor pe care îl vom analiza în detaliu în restul cărții. El le-a spus evreilor că le va trimite o binecuvântare atât de mare în al șaselea an, încât recolta va fi îndestulătoare pentru următorii trei ani, acoperindu-le nevoile până la culesul celei care urma după anul jubiliar. Găsim aici o paralelă privitoare la zilele creației. Biblia spune că Dumnezeu Și-a încheiat lucrarea în a șasea zi și apoi S-a odihnit. Deși S-a odihnit, El nu era obosit, ci doar sfârșise ce avea de făcut. Tot ce avea omul nevoie era deja creat și pus la dispoziția lui.

Dumnezeu arăta acum poporului Israel o imagine a belșugului care întrece nevoile, aflată în contrast puternic cu sistemul pământesc blestemat al trudei istovitoare și sudorii. El voia ca israeliții să Îl vadă ca pe Cel ce le purta de grijă și să înțeleagă faptul că El Se îngrijea de nevoile lor într-un mod măreț. Deși aceasta era pentru ei o imagine a purtării divine de grijă, doar după venirea lui Isus noi putem vedea ce ne arăta umbra aceasta. În lumea fizică, era imposibil ca evreii să supraviețuiască timp de trei ani fără să semene pământul. Tot astfel, omenește vorbind, în sistemul pământesc supus blestemului, nu avem cum să câștigăm financiar fără să ne petrecem zilele și nopțile trudind. Nu putem goni îndeajuns de repede pentru a realiza lucrul acesta. Încercați să vă luați liber trei ani de la locul de muncă în timp ce aveți obligații financiare de acoperit și veți descoperi că aceasta ar fi o rețetă sigură pentru faliment. Însă Dumnezeu urmărea să le

## **Revoluția ta financiară: Puterea odihnei**

arate israeliților o imagine a unui mod nou de lucru, unul în care El acoperă nevoile poporului Său, așa cum cele ale lui Adam au fost împlinite de tot ceea ce Dumnezeu pregătise pentru el în timpul creației.

Anul jubiliar ne arată încă două lucruri pe care trebuie să le observăm. Vedem din nou că pământul se odihnea și că acest al cincizecilea an puna capăt trudei și sudorii. Veți remarca, de asemenea, că toate ogoarele reveneau la proprietarul inițial. Când poporul Israel a trecut râul Iordan, fiecare seminție și fiecare familie a primit în stăpânire o suprafață de pământ care urma să producă hrana și venitul necesar supraviețuirii. Pământul era bogăția lor. Pe el cultivau recoltele și își creșteau vitele. Așadar, prin faptul că tot pământul se întorcea la proprietarul inițial, acestuia i se restituia abilitatea de a prospera.

Aceasta este din nou o umbră a ceea ce a făcut Isus pentru noi. Umbra spune că prosperitatea trebuia să revină la cetățenii poporului Israel. Realitatea ne spune și nouă același lucru, și anume

### **ODATĂ CE ÎNȚELEM CE NE ARATĂ SABATUL, VIAȚA NOASTRĂ FINANCIARĂ POATE AVEA PARTE DE MARI SCHIMBĂRI.**

că prosperitatea trebuie să ne fie înapoiată, că moștenirea Împărăției lui Dumnezeu este din nou a noastră.

Anul jubiliar ne arată și un al treilea lucru, și anume că toți sclavii trebuiau să fie eliberați pentru a se întoarce la familiile lor. Aspectul

acesta avea o importanță uriașă. Umbra spune din nou că voi nu mai sunteți sclavi, ci fi și fiice. Realitatea în Cristos declară că nu mai sunteți robi, ci fi și fiice în casa lui Dumnezeu, având drepturi depline în ce privește moștenirea și prosperitatea acestei case.

Gândiți-vă, deci, la ceea ce tocmai am învățat. Isus ne-a restituit ce a pierdut Adam. Cristos ne-a eliberat din robie, făcându-ne fi și fiice de Dumnezeu. El ne-a eliberat din legăturile sistemului pământesc blestemat al trudei istovitoare și sudorii, îngăduindu-I lui Dumnezeu să binecuvânteze lucrul mâinilor noastre într-un mod

## LUCRUL ACESTA ESTE IMPOSIBIL!

măreț. Deși Isus a plătit pentru toate aceste lucruri, e nevoie ca noi să știm cum să ne însușim aceste beneficii în viața pe care o trăim aici, pe pământ. Acesta este capitolul la care mulți, mulți creștini rămân restanți. Fiindcă nu știu că Împărăția operează pe baza unor legi și pentru că nu cunosc drepturile pe care le au în calitate de fii, de fiice și de cetățeni, ei cred că Dumnezeu alege în mod arbitrar pe cine vrea să binecuvânteze. Prin urmare, ei nu studiază legile Împărăției, care conțin cheile de care au nevoie pentru a se bucura și a implementa ceea ce Biblia afirmă că le aparține. Vă spun că, odată ce descoperiți ce ne arată în realitate sabatul, viața voastră financiară poate avea parte de mari schimbări.

Un domn din biserica mea m-a auzit dând învățătură pe tema credinței și a modului în care operează Împărăția lui Dumnezeu. Familia și copiii lui au început să studieze împreună aceste legi. Se apropia finalul anului și au hotărât să își exercite drepturile legale și să creadă că vor plăti integral costul a două proprietăți pe care le achiziționaseră în anul acela. Dacă îmi aduc bine aminte, cred că suma totală de care aveau nevoie era în jur de patru sute de mii de dolari. Așa că s-au rugat și au semănat o sămânță financiară semnificativă pentru atingerea acestui obiectiv de a achita tot costul celor două imobile în anul care urma. Era un pas mare pentru ei, însă acest domn lucra într-un domeniu în care exista posibilitatea să găsească suficienți clienți și/sau să încheie contracte cu clienți importanți, care să acopere suma respectivă. Toată familia s-a rugat și s-a pus de acord că lucrul acesta se va întâmpla. În fiecare săptămână, își aminteau de obiectivul lor și reciteau versetele care le ofereau temeiul legal pentru a aștepta o asemenea recoltă. Desigur, omul acesta știa că trebuia să își facă și el partea lui.

Odată cu începutul anului, s-a conturat posibilitatea încheierii câtorva contracte majore, însă în lumea corporațiilor, tranzacțiile de multe milioane de dolari nu se finalizează cu repeziciune. Pe la jumătatea anului, acest domn a reușit să încheie pentru firma lui o vânzare atât de mare încât reprezenta patruzeci la sută din profitul întregii companii din anul acela. Cu comisionul primit în urma ei, a reușit să achite integral prețul uneia dintre proprietăți. În ultima

## **Revoluția ta financiară: Puterea odihnei**

parte a anului, altă companie dădea semne că urma să semneze cu el contracte în valoare de multe milioane de dolari. Însă data pentru finalizarea tranzacției continua să se schimbe. Actele necesare erau pregătite, apoi data se muta din nou și documentația trebuia refăcută, după care data era iarăși modificată. Era deja spre sfârșitul toamnei când prietenul meu a fost anunțat că echipa managerială cu care lucrase fusese schimbată și că locul ei urma să fie luat de una nouă.

Prietenul meu s-a simțit doborât. Știa ce însemna aceasta. Echipa managerială nouă nu știa nimic despre contractul care urma să fie încheiat, contract care acum era, desigur, nul și neavenit. Trebuia să ia tot procesul de la capăt cu nouă echipă. Când s-a întâlnit cu această echipă, membrii ei au părut interesați de sugestiile companiei lui. După ce le-au analizat din nou la finalul lui noiembrie, i-au spus că voiau să meargă înainte. Însă procesul finalizării documentelor necesare a fost din nou amânat și hârtiile refăcute, până cu două zile înainte de sfârșitul anului. Prietenul meu a primit un telefon prin care era anunțat că partenerii doreau să se întâlnească să semneze contractul și că aveau să plătească cu bani gheață dacă el putea merge să îl încheie în ziua aceea. Prietenul meu a obținut un comision suficient de mare în urma acelei tranzacții încât să își atingă obiectivul de a plăti ambele case în anul pentru care el și familia lui își exercitaseră credința.

Toate s-au realizat doar în urma studierii principiilor Împărăției, care îl îmboldiseră să își fixeze un țel atât de înalt, fiindcă el nu mai câștigase niciodată o asemenea sumă și nici nu mai făcuse atât de mulți bani în anii anteriori, încât să îi treacă prin minte că obiectivul lui putea fi atins. Prietenul meu mi-a spus că a dat atunci o petrecere pe cinste pentru a celebra victoria aceea!

Altă poveste din categoria „chiar s-a întâmplat” a fost trăită de unul dintre copiii mei. Desigur, toate odraslele mele au văzut toată viața cu ochii lor Împărăția funcționând. Toți au aplicat principiile pe care vi le-am prezentat și L-au văzut pe Dumnezeu făcând lucruri uimitoare. Deși au doar douăzeci și ceva de ani, toți au mașinile plătite integral și cei mai mulți au și casa achitată în întregime sau

## LUCRUL ACESTA ESTE IMPOSIBIL!

aproape în întregime. Tim, cel mai mare dintre băieți, a vrut să cumpere o casă cu bani gheață. Așa că a semănat o sămânță, crezând că Dumnezeu îi va pregăti o ofertă grozavă pentru o casă aflată în limitele prețului pe care era dispus să îl plătească. Tim e foarte priceput la construcții, așa că nu se temea să cumpere o casă care necesita reparații.

A început să caute case, însă nu a găsit exact ce căuta. Dar, într-o zi, în timp ce conducea prin oraș, a zărit o casă de vânzare pe care nu o văzuse înainte. Era vorba despre o executare silită și, aruncând o privire spre casă, și-a dat seama că imobilul avea nevoie de unele reparații, însă altfel părea exact ce căuta. L-a sunat pe agentul imobiliar și l-a rugat să verifice prețul casei. Nu i-a venit să-și creadă urechilor: era vorba despre treizeci și șapte de mii de dolari. „Cum e posibil așa ceva?” s-a întrebat el.

Agentul a verificat istoricul casei și i-a spus o poveste uimitoare. Casa era executată silit, într-adevăr, și fusese scoasă la vânzare cu șase luni în urmă, pentru suma de o sută zece mii de dolari. Acela era prețul stabilit de bancă, însă casa fusese cumpărată cu o sută șizeci de mii de dolari cu câțiva ani în urmă. Se părea că nimeni nu fusese interesat de ea în ultimele șase luni de când era scoasă pe piață. Banca a tot scăzut prețul, neștiind de ce nimeni nu întreba de casa aceea. Însă atunci când Tim și agentul lui imobiliar s-au interesat mai îndeaproape cu privire la casă, au descoperit de ce nu întrebase nimeni de ea. Imobilul fusese scos la vânzare în alt oraș, la altă adresă și chiar numărul telefonic de contact era greșit. Așa că nimeni nu știa despre existența casei! Aceasta se afla pe o străduță lăturalnică, înfundată, departe de trafic. Prețul ei a continuat să scadă, până în ziua în care a zărit-o Tim. Uimitor! I-am spus că acea casă fusese ascunsă pentru el! A zugrăvit-o, a mai făcut mici reparații și a vândut-o apoi cu o sută șizeci de mii de dolari.

Fiica mea, Amy, conduce închinarea la Faith Life Church. Ea și Jason aveau nevoie de o casă mai mare, fiindcă familia lor se mărea de la patru la cinci membri. Prețurile erau exorbitante în vara lui 2017 în Ohio, iar casele scoase la vânzare se cumpărau de obicei în decurs de o săptămână. Speranța lor de a găsi o casă suficient de

## Revoluția ta financiară: Puterea odihnei

mare, cu prețul între două sute cincizeci de mii și trei sute de mii, aflată pe un teren de cinci-zece acri și, dacă se putea, cu o sursă de apă pe proprietate, nu părea realizabilă. Fermele de un acru din zonă se vindeau în vara aceea cu peste două sute de mii de dolari. După ce au cercetat piața și au mers să vadă multe case, au încetat să mai caute și s-au rugat. Au semănat o sămânță în direcția aceasta și I-au spus Domnului: „Noi suntem prea ocupați să continuăm să tot căutăm. Tu știi unde se află casa noastră și Te rugăm să ne-o arăți și nouă la timpul potrivit. Nu vom mai căuta online, nici nu vom mai sta de vorbă cu agentul nostru imobiliar despre casa aceasta!”

Dar, într-o seară, s-a întâmplat un lucru interesant. Fiica lor, care avea atunci patru ani, a zis în timp ce parcau în fața casei:

Mami, e timpul să ne mutăm.

Ce vrei să spui? a întrebat-o Amy.

E timpul să ne mutăm în casa cu scări mari, care duc până la camera mea, a răspuns fetița de patru ani.

Ce casă? Ai avut un vis cu ea? a întrebat Amy.

Fiica ei i-a răspuns afirmativ. În seara aceea, după ce i-au pus la culcare pe cei doi copii, Amy nu reușea să își scoată din minte discuția aceea și i-a spus lui Jason că, poate, ar fi trebuit să mai arunce o privire pe internet.

Au găsit o casă executată silit care tocmai fusese postată. Era un imobil cu două niveluri, care avea în față un lac și care se afla pe zece acri de teren. Însă prețul casei depășea cu douăzeci și șase de mii limita maximă de trei sute de mii de dolari pentru care semănaseră ei. S-au gândit că puteau face și o ofertă mai mică decât prețul cerut, așa că l-au sunat pe agentul imobiliar. Acesta urma să plece a doua zi în Florida, dar le putea arăta casa dacă mergeau acolo de dimineață, în jur de 9. Jason și Amy i-au spus că se vor întâlni în fața proprietății.

Agentul a sosit ceva mai târziu, timp în care ei au admirat casa, care părea perfectă. Pe lângă suprafața de locuit, cei zece acri de teren și lacul din față erau exact ce își doreau. Ca bonus, toată proprietatea era înconjurată de pădure. Priveliștea îți tăia răsufierea. Când au intrat în casă, fiica lor a chiuit în timp ce a luat-o la goană

## LUCRUL ACESTA ESTE IMPOSIBIL!

pe scările în spirală, până în camera ei. Pentru a scurta povestea, Jason și Amy i-au spus agentului că voiau să facă o ofertă. În timp ce verifica detaliile privitoare la casă, agentul a descoperit că toate ofertele trebuiau depuse până la prânzul acelei zile. Aceasta însemna că aveau la dispoziție mai puțin de o oră! Dacă fiica lor de patru ani nu ar fi avut visul și dacă ei nu s-ar fi uitat pe site-ul cu case în seara anterioară, imobilul s-ar fi vândut.

Au oferit prețul cerut, de trei sute douăzeci și șase de mii de dolari, iar oferta lor a fost acceptată. Amy și Jason au fost atât de încântați! Când au verificat casa, deși acoperișul era într-o stare acceptabilă, inspectorul le-a spus că va trebui înlocuit în aproximativ cinci ani. Lui Jason i-a venit o idee. A hotărât să ceară băncii să scadă prețul pentru că acoperișul urma să aibă nevoie de reparații. Agentul i-a spus nici măcar să nu încerce, întrucât prețul cu care casa era scoasă la vânzare fusese stabilit pentru starea în care se găsea în momentul acela, iar el nu întâlnise niciodată un caz în care banca să scadă prețul unei proprietăți executate silit din pricina defectelor acesteia. După cum puteți ghici, banca le-a vândut casa pentru două sute nouăzeci și șase de mii de dolari, adică mai puțin decât cele trei sute de mii, suma pentru care își puseseră ei încrederea în Dumnezeu. Domnul le-a adus casa aceea, așa cum Îi ceruseră să facă. Când l-au întrebat pe evaluator cât credea că valorează casa, acesta a răspuns: „Cinci sute de mii.” Prieteni, aceasta este porția dublă!

După cum puteți vedea, copiii mei se bucură de modul de viață pe care îl oferă Împărăția. De fapt, cea mai mică dintre ei, Kirsten, tocmai a plătit anul acesta cu bani gheață prima ei casă, la vârsta de douăzeci de ani! Cum? Toți știu cum să trăiască beneficiind de legile Împărăției!





## CAPITOLUL 8

# PORȚIA DUBLĂ

Aș vrea să analizăm acum mai detaliat modul în care funcționează odihna de sabbat și cum putem beneficia de ea în viața noastră. Ne vom întoarce la povestea noastră despre anul jubiliar și vom privi la textul citit. Vom găsi în el răspunsul pe care l-a dat Dumnezeu oamenilor când L-au întrebat cum vor trăi fără să recolteze nimic timp de trei ani. Bună întrebare!

*Dacă veți zice: „Ce vom mânca în anul al șaptelea, fiindcă nu vom semăna și nu vom strânge roadele?” Eu vă voi da binecuvântarea Mea în anul al șaselea și pământul va da roade pentru trei ani. Când veți semăna în anul al optulea, veți mânca tot din vechile roade; până la al nouălea an, până la noile roade, veți mânca tot din cele vechi.*

— Leviticul 25:20-22

Vedem în textul acesta că anul jubiliar, ca și anul sabatic dinaintea lui, erau ambele posibile datorită recoltei uriașe din al șaselea an, respectiv din al patruzeci și optulea an (cât trecuse de la ultimul jubileu). În lipsa acelei recolte uriașe, anul sabatic nu era posibil. Haideți să citim un alt pasaj care cred că va clarifica mai bine lucrurile.

## Revoluția ta financiară: Puterea odihnei

*Astfel, în toate diminețile, fiecare strângea cât îi trebuia pentru hrană și, când venea căldura soarelui, se topea. În ziua a șasea, au strâns hrană îndoit, și anume doi omeri de fiecare. Toți fruntașii adunării au venit și au spus lui Moise lucrul acesta. Și Moise le-a zis: „Domnul a poruncit așa. Mâine este ziua de odihnă, sabbatul închinat Domnului; coaceți ce aveți de copt, fierbeți ce aveți de fiert și păstrați până a doua zi dimineța tot ce va rămâne!”*

*Au lăsat-o până a doua zi dimineța, cum poruncise Moise, și nu s-a împuțit și n-a făcut viermi. Moise a zis: „Mâncați-o azi, căci este ziua sabbatului; azi nu veți găsi mană pe câmp. Veți strânge timp de șase zile, dar în ziua a șaptea, care este sabbatul, nu va fi.”*

*În ziua a șaptea, unii din popor au ieșit să strângă mană și n-au găsit. Atunci, Domnul a zis lui Moise: „Până când aveți de gând să nu păziți poruncile și legile Mele? Vedeți că Domnul v-a dat sabbatul; de aceea vă dă în ziua a șasea hrană pentru două zile. Fiecare să rămână la locul lui și, în ziua a șaptea, nimeni să nu iasă din locul în care se găsește.” Și poporul s-a odihnit în ziua a șaptea.*

— Exod 16:21-30

Pasajul acesta vorbește, desigur, despre mana care cădea din cer în fiecare zi pentru a hrăni poporul și spune că ea nu apărea în ziua a șaptea, în sabbat. Mana nu putea fi păstrată de pe o zi pe alta, fiindcă se strica repede. Doar în ziua a șasea, israeliții puteau strânge mană pentru ziua următoare, fără ca ea să se strice. Un detaliu interesant despre motivul pentru care mana se altera atât de repede în fiecare zi se găsește în Deuteronom 8:16.

*[Dumnezeu] ți-a dat să mănânci în pustie mana aceea necunoscută de părinții tăi, ca să te smerească și să te încerce și să-ți facă bine apoi.*

Dumnezeu îi învăța pe israeliți să privească spre El în fiecare zi pentru a-și primi hrana, desigur, dar și pentru toate celelalte aspecte ale vieții lor. Domnul știa că, în curând, nevoile lor nu se vor mai limita doar la hrană; în viitorul apropiat aveau să dea piept cu cerăți întărite și cu uriași. Încrederea lor statornică în Domnul în astfel de situații urma să facă diferența dintre viață și moarte.

Să ne întoarcem la pasajul din Exod 16:29. Aici putem vedea clar că odihna de sabbat era posibilă doar în urma porției duble primite în ziua a șasea.

*Vedeți că Domnul v-a dat sabbatul; de aceea vă dă în ziua a șasea hrană pentru două zile. Fiecare să rămână la locul lui și, în ziua a șaptea, nimeni să nu iasă din locul în care se găsește.*

Observați lucrul acesta? Odihna de sabbat era făcută posibilă doar de porția dublă primită în ziua a șasea. Aspectul acesta este atât de important încât vă voi cere să îl notați.

## **ODIHNA DE SABAT ESTE IMPOSIBILĂ FĂRĂ PORTIA DUBLĂ!**

Dați-mi voie să aplic ideea într-un context diferit. Dacă nu aveți mai mult decât suficient, nu vă veți odihni niciodată din goana și sudoarea sistemului pământesc supus blestemului. După cum eu și Drenda le spunem oamenilor pretutindeni unde mergem, „Dacă nu rezolvați problema banilor, nu vă veți descoperi niciodată destinul!” De ce? Fiindcă, dacă nu aveți mai mult decât suficient, nu veți avea opțiuni, ci toată viața veți fi sclavii supraviețuirii.

Amintiți-vă beneficiile cuprinse în binecuvântarea dată lui Avraam în Deuteronom 28:11-13, text pe care l-am citit într-un capitol anterior. Am văzut clar în el că destinul vostru nu presupune o viață trăită doar la nivelul supraviețuirii! În cazul în care ați uitat, haideți să mai citim o dată acest pasaj.

## Revoluția ta financiară: Puterea odihnei

Domnul te va copleși cu bunătăți, înmulțind rodul trupului tău, rodul turmelor tale și rodul pământului tău, în țara pe care Domnul a jurat părinților tăi că ți-o va da.

*Domnul îți va deschide comoara Lui cea bună, cerul, ca să trimită țării tale ploaie la vreme și ca să binecuvânteze tot lucrul mâinilor tale: vei da cu împrumut multor neamuri, dar tu nu vei lua cu împrumut.*

*Domnul te va face să fii cap, nu coadă; totdeauna vei fi sus și niciodată nu vei fi jos, dacă vei asculta de poruncile Domnului, Dumnezeului tău, pe care ți le dau astăzi, dacă le vei păzi și le vei împlini.*

— Deuteronom 28:11-13

Sărăcia, supraviețuirea și falimentul nu sunt destinul vostru. Voi sunteți chemați să fiți cei care dau cu împrumut, nu care se împrumută de la alții, să fiți cap și nu coadă! Abundența este trăsătura Împărăției. Aceasta este odihna de sabat, porția dublă care aduce mai mult decât suficient!

Știu că vă ziceți: „Ar fi nemaipomenit, Gary, dar viața mea nu e nici pe departe așa în momentul de față.” Nu e nicio problemă; noi nu privim în urmă, ci ne uităm la ceea ce spune Dumnezeu și așteptăm ceea ce spune Împărăția despre noi. Dacă nu avem în față imaginea corectă și dacă nu știm cum ar trebui să fie viața noastră, vom cădea în diferite capcane și ne vom lăsa amăgiți de gândirea pervertită a sistemului pământesc supus blestemului. Credința rămâne în învoială cu ceea ce spune Dumnezeu, nu cu circumstanțele în care ne găsim.

Înainte să vă împărtășesc despre modul în care Dumnezeu ne-a învățat pe mine și pe Drenda despre porția dublă, aș vrea să privim la ceea ce cred eu că este cea mai grozavă istorisire pe tema aceasta din Noul Testament.

Povestea la care vreau să ne oprim este una pe care ați auzit-o de multe ori, dar probabil că nu în contextul porției duble sau al

înțelegerii pe care o aveți acum cu privire la Împărăție. Relatarea se găsește în Luca 15. Este vorba despre pilda fiului risipitor. Vă rog să mă urmăriți în continuare. Știu că ați mai citit această pildă, dar haideți să o parcurgem împreună, privind-o acum din altă perspectivă.

**CREDINȚA RĂMÂNE ÎN ÎNVOIALĂ  
CU CEEA CE SPUNE DUMNEZEU,  
NU CU CIRCUMSTANȚELE ÎN  
CARE NE GĂSIM.**

*Un om avea doi fi. Cel mai tânăr din ei a zis tatălui său: „Tată, dă-mi partea de avere ce mi se cuvine.” Și tatăl le-a împărțit averea. Nu după multe zile, fiul cel mai tânăr a strâns totul și a plecat într-o țară depărtată, unde și-a risipit averea, ducând o viață destrăbălată. După ce a cheltuit totul, a venit o foamete mare în țara aceea, și el a început să ducă lipsă. Atunci, s-a dus și s-a lipit de unul din locuitorii țării aceleia, care l-a trimis pe ogoarele lui să-i păzească porcii. Mult ar fi dorit el să se sature cu roșcovele pe care le mâncau porcii, dar nu i le dădea nimeni.*

*Și-a venit în fire și a zis: „Câți argați ai tatălui meu au belșug de pâine, iar eu mor de foame aici! Mă voi scula, mă voi duce la tatăl meu și-i voi zice: «Tată, am păcătuit împotriva cerului și împotriva ta și nu mai sunt vrednic să mă chem fiul tău; fă-mă ca pe unul din argații tăi.»” Și s-a sculat și a plecat la tatăl său.*

*Când era încă departe, tatăl său l-a văzut și i s-a făcut milă de el, a alergat de a căzut pe grumazul lui și l-a sărutat mult. Fiul i-a zis: „Tată, am păcătuit împotriva cerului și împotriva ta, nu mai sunt vrednic să mă chem fiul tău.”*

*Dar tatăl a zis robilor săi: „Aduceți repede haina cea mai bună și îmbrăcați-l cu ea; puneți-i un inel în deget și încălțămintea în picioare. Aduceți vițelul cel îngrășat și tăiați-l. Să mâncăm și să ne veselim, căci acest fiu al meu era mort și a înviat; era pierdut și a fost găsit.” Și au început să*

## Revoluția ta financiară: Puterea odihnei

*se veselească.*

*Fiul cel mai mare era la ogor. Când a venit și s-a apropiat de casă, a auzit muzică și jocuri. A chemat pe unul din robi și a început să-l întrebe ce este. Robul acela i-a răspuns: „Fratele tău a venit înapoi și tatăl tău a tăiat vițelul cel îngrășat, pentru că l-a găsit iarăși sănătos și bine.”*

*El s-a întărâtat de mânie și nu voia să intre în casă. Tatăl său a ieșit afară și l-a rugat să intre. Dar el, drept răspuns, a zis tatălui său: „Iată, eu îți slujesc ca un rob de atâția ani și niciodată nu ți-am călcat porunca și mie niciodată nu mi-ai dat măcar un ied să mă veselesc cu prietenii mei; iar când a venit acest fiu al tău, care ți-a mâncat averea cu femeile desfrânate, i-ai tăiat vițelul cel îngrășat.”*

*„Fiule, i-a zis tatăl, tu întotdeauna ești cu mine și tot ce am eu este al tău. Dar trebuia să ne veselim și să ne bucurăm, pentru că acest frate al tău era mort și a înviat, era pierdut și a fost găsit.”*

— Luca 15:11-32

În povestea aceasta, vedem că fiul mai tânăr pleacă de acasă cu partea lui de avere. Acesta este un detaliu important al pildei, fiindcă face referire la partea lui de moștenire. Observați, deci, că acest fiu mai tânăr a primit deja ce îi revenea din moștenire și că nu mai putea avea alte pretenții cu privire la ea.

*„Tată, dă-mi partea de avere ce mi se cuvine.” Și tatăl le-a împărțit averea.*

Apoi, pilda ne spune unde s-a dus acest tânăr: într-o țară îndepărtată. Este important să înțelegeți că fiul cel mai mic a plecat din casa tatălui său, ceea ce sugerează că a lăsat în urmă purtarea părintească de grijă, protecția tatălui și legile țării în care se afla casa tatălui său. A plecat într-o țară îndepărtată, în care existau alte legi și alt mod de viață. Sunt siguri că acest fiu mai tânăr nu știa ce făcea. El se bucurase

de statutul de fiu cât timp trăise în casa tatălui său. Tot ce avea tatăl îi stătea la dispoziție cât a locuit acolo. Însă, dintr-o pricină sau alta, a simțit că îi lipsea ceva, că era privat de anumite oportunități care îl așteptau în altă parte.

Dacă nu v-ați dat încă seama, în realitate, Isus ne spune povestea omenirii, povestea lui Adam. Acesta este fiul mai tânăr din poveste, cel care a plecat din casa Tatălui său. Adam a fost cel care a simțit că îl așteaptă un viitor mai bun altundeva decât în perimetrul în care Îl slujea pe Dumnezeu, Tatăl lui. Știu ce vezi zice: „Ei bine, dacă Adam e fiul mai tânăr, cine este cel mai mare, care a rămas acasă?” Voi răspunde la această întrebare la finalul acestei discuții, dar deocamdată țineți minte doar că Adam îl reprezintă pe fiul mai tânăr care a plecat.

Deși aveau totul, Adam și Eva au fost amăgiți și au crezut că exista ceva mai mult decât viața în casa Tatălui lor. Când Adam s-a răzvrătit împotriva casei Tatălui său și a ales să plece, a intrat sub autoritatea unei noi cărmuiri, a unei împărății guvernate de alte legi. Biblia o numește împărăția întunericului, care este cărmuită de Satan. Sunt sigur că Adam a fost șocat de sărăcia și deznădejdea întâlnire în această nouă împărăție. La început, totul părea grozav. Cât timp au fost bani, a fost o petrecere continuă! Dar în momentul în care și-a dat seama că a făcut o greșală, era prea târziu. Apoi, cu moștenirea risipită, a văzut că era pierdut. Mintea lui, cândva plină de viziune, se concentra acum doar asupra sarcinii de a rămâne în viață. Nu mai exista ziua de mâine. Întotdeauna o avea doar pe cea de azi, iar ziua de astăzi nu era însoțită de nicio promisiune.

*Nu după multe zile, fiul cel mai tânăr a strâns totul și a plecat într-o țară depărtată, unde și-a risipit averea, ducând o viață destrăbălată.*

Fiul mai tânăr se găsește acum într-o împărăție care este într-un faliment total, una în care există o foamete neconținută. Fiul încearcă să se împace cu ceea ce vede, cu imaginea oamenilor care mor de foame. Venind dintr-o casă unde era atâta belșug, minții

## Revoluția ta financiară: Puterea odihnei

lui îi este greu să se uite la ceea ce vede. Însă durerile foamei din stomac îi aduc aminte că imaginea din jurul lui este reală. Pentru a supraviețui, este nevoit să cerșească pe străzi. În această împărăție a întunericului, pământul nu dă singur decât spini și pălămidă, iar pentru a obține o recoltă, e nevoie de multă trudă istovitoare și sudoare. Fiind în mare nevoie, fiul imploră ajutor. Însă toți sunt în aceeași barcă. Nimeni nu îi va da prea multe, fiindcă toți trec prin aceeași foamete cumplită ca el.

Aici are loc un moment definitoriu pentru fiul cel tânăr, o schimbare care ne-a afectat pe mine, pe voi și întreaga omenire. Pentru prima dată în întreaga lui existență, fiul mai tânăr imploră să fie plătit ca slugă, pentru munca lui manuală. Aceasta este o pervertire totală a adevăratei lui identități și a cine este el cu adevărat. Tânărul nu mai e fiul unui om de mare prestigiu, onorat și înstărit, ci e omul de serviciu, măcelarul, agentul imobiliar sau poștașul și lista poate continua la nesfârșit. El ajunge să fie cunoscut pentru ceea ce face, nu pentru cine este! Și-a pierdut identitatea! Pentru a accentua și mai mult pierderea identității lui, Isus spune că tânărul a ajuns atât de disperat încât a acceptat să lucreze la porci. Animalele acestea erau considerate necurate de către evrei, iar Isus spune mulțimii că acest fiu tânăr a fost cuprins de o asemenea disperare încât a pierdut din vedere orice scop pe care îl avusese cândva. Acum ducea o viață de rușine și ocară. Statutul nobil de care se bucurase cândva nu mai era acum decât o amintire îndepărtată.

*După ce a cheltuit totul, a venit o foamete mare în țara aceea, și el a început să ducă lipsă. Atunci, s-a dus și s-a lipit de unul din locuitorii țării aceleia, care l-a trimis pe ogoarele lui să-i păzească porcii. Mult ar fi dorit el să se sature cu roșcovele pe care le mâncău porcii, dar nu i le dădea nimeni.*

Sper că observați paralela dintre pilda aceasta și omenirea de astăzi. Când se întâlnesc doi oameni, ce spun? „Cu ce te ocupi?” sau „Unde lucrezi?” sau „Ce faci?” Când întrebați pe cineva cine este, de obicei vă spune ce face. De ce? Fiindcă în sistemul pământesc



supus blestemului, cu toții ne-am pierdut identitatea și încercăm cu disperare să o găsim. Copiem pe oricine atrage atenția și pare să aibă importanță. Toate acestea își au rădăcina în decizia lui Adam de a pleca din casa Tatălui său. Mentalitatea noastră care are în centru supraviețuirea ne-a făcut să pierdem din vedere cine suntem cu adevărat. Dar, partea încurajatoare a poveștii noastre este că fiul cel tânăr nu a rămas printre porci; citind relatarea până la final, sper că veți descoperi la rândul vostru că nu trebuie să rămâneți nici voi acolo.

Biblia spune că, într-o zi, fiul cel tânăr și-a venit în fire și și-a adus aminte de casa tatălui său, unde slujitorii aveau mai multă hrană decât puteau mânca. Îmi închipui că, înfometat fiind, își aducea aminte de mesele bogate de care se bucurase cândva. Unchiul meu, Harold, a fost operator radio pe un aparat B-17 în Al Doilea Război Mondial. Venea dintr-o comunitate de fermieri, familia lui fiind la rândul ei una de fermieri. În fiecare duminică, mama lui pregătea o masă copioasă, cu pui fript, piure de cartofi, pâine de casă, mazăre și multe alte legume delicioase. Desigur, nu lipsea niciodată desertul, care era fie o plăcintă de casă, fie prăjitură. Știu din surse sigure cât de grozave erau mesele acelea, fiindcă mama lui era bunica mea.

Avionul unchiului meu a fost doborât deasupra Germaniei în timpul războiului, iar el a petrecut multe luni într-un lagăr german pentru prizonierii de război. Mâncarea era aproape inexistentă. Într-o zi, l-am întrebat pe unchiul meu cum a supraviețuit în perioada aceea și mi-a spus că se gândea întruna cum va fi când va ajunge acasă, când va avea parte de puiul fript și cartofii mamei lui. Sunt convins că acest fiu tânăr a avut o experiență asemănătoare și că și-a dat seama ce pierdea. Însă el nu mai putea revendica nicio parte de avere, fiindcă promise deja tot ce îi revenea din moșia tatălui său. Așa că și-a făcut un plan. Avea de gând să meargă acasă și să îl implore pe tatăl lui să îl angajeze ca argat. În mintea lui, singura opțiune pe care o avea era să lucreze ca slujitor.

## Revoluția ta financiară: Puterea odihnei

*Și-a venit în fire și a zis: „Câți argați ai tatălui meu au belșug de pâine, iar eu mor de foame aici! Mă voi scula, mă voi duce la tatăl meu și-i voi zice: «Tată, am păcătuit împotriva cerului și împotriva ta și nu mai sunt vrednic să mă chem fiul tău; fă-mă ca pe unul din argații tăi.»” Și s-a sculat și a plecat la tatăl său.*

Așa că s-a îndreptat spre casă, plănuiind să îl roage pe tatăl lui să îi dea șansa de a lucra măcar în schimbul unui adăpost și al hranei. Însă Biblia ne spune care a fost finalul uimitor al acestei povești. Când s-a apropiat de casă, tatăl lui l-a văzut de la depărtare și i-a alergat înainte să îl îmbrățișeze. Din momentul acesta, povestea ar trebui să se intituleze istoria iubirii Tatălui, fiindcă acel părinte l-a îmbrățișat deși fiul era acoperit cu murdăria porcilor. Ascultătorii lui Isus, care erau evrei, au înțeles că acea îmbrățișare îl făcea pe tată necurat din punct de vedere spiritual. Însă acest părinte a fost gata să devină necurat de dragul fiului său. Apoi a cerut haina cea mai bună din casă și a pus-o pe umerii fiului, pentru a-i acoperi murdăria. A cerut după aceea inelul cu sigiliu, care reprezenta propria autoritate, și l-a pus în degetul fiului său. I-a dat sandale să poarte în picioare, fapt care implica ideea că avea din nou acces la toată proprietatea. Însă ultimul lucru pe care i l-a dat tatăl a fost cel care a stârnit furia fratelui mai mare. Tatăl a cerut să fie adus vițelul cel îngrășat și să fie pregătit în cinstea întoarcerii fiului său. Deși nu merita, acestuia din urmă i se restituie poziția și beneficiile de fiu, fiind onorat în fața tuturor în această calitate și restaurat pe deplin ca fiu în casă.

Ce au toate acestea de-a face cu porția dublă? Mai multe decât credem. Isus a folosit povestea plecării și întoarcerii fiului mai tânăr pentru că publicul Lui, format din oameni crescuți în cultura iudaică, înțelegeau implicațiile ei și ceea ce urmează să vă spun. În cultura evreiască, fiul cel mai mare primea în mod automat o porție dublă. Dacă vă aduceți aminte, fiul mai mare nu a plecat, ci cel mic s-a dus și s-a întors. Vă amintiți, de asemenea, că atunci când a plecat, a luat cu sine partea de avere care îi revenea. Acum nu mai putea pretinde nimic din ceea ce rămăsese. Însă când fiul cel tânăr s-a întors și tatăl

L-a repus în drepturile de fiu, tăind vițelul îngrășat pentru a celebra revenirea lui, fratele mai mare s-a înfuriat. În mintea lui, acel vițel îi aparținea, ca parte a averii care i se cuvenea lui.

Iată care este ideea narațiunii. Deși fratele mai tânăr își primise deja partea de avere, el a fost reasezat în postura de fiu și acum se bucura de o a doua porție din avere. Aceasta însemna că el a primit, de fapt, o porție dublă de avere. Din perspectiva fratelui mai mare, nu era corect să se întâmple astfel și, în furia lui, îi spune lucrul acesta tatălui. El pretinde că a fost credincios, muncind pentru tatăl lui în toți acei ani, în timp ce fratele mai tânăr nu făcuse decât să dezonzoreze familia. De ce să primească atunci o porție dublă?

Era corect ce se petrecea? Din perspectiva sistemului pământesc blestemat al trudei istovitoare și sudorii, cu toții am da un răspuns negativ la această întrebare. Probabil am lua partea fratelui mai mare, care muncise cu credincioșie și care putea pretinde că era nedrept să fie tratat așa, ținând cont de ceea ce făcuse el pentru tatăl lui.

Dar pe ce bază judecăm ce este corect? Nu tatăl judecă și decide cui vrea să îi arate favoarea Lui? Mentalitatea sistemului pământesc supus blestemului de care am avut cu toții parte ne-ar spune că, dacă tatăl a dat fiului mai tânăr încă o porție de avere, însemna că fratele mai mare rămânea cu mai puțin. Însă lucrurile nu stau așa. Tatăl este atât de bogat încât până și slujitorii lui au mai mult decât suficient. Cu cât mai mult fiii săi.

Satana nu vrea ca voi să știți cât de măreț este Dumnezeu nostru sau cine sunteți voi de fapt. El a perpetuat minciunile despre Tatăl nostru încă de la început. Polițele de asigurări pretind că, atunci când lovește un dezastru natural, acesta este un act al divinității. Organizațiile religioase susțin că Dumnezeu este mulțumit de legământul sărăciei. Oamenii pretind că Domnul face lucruri rele oamenilor buni. Satana vrea să fiți orbi cu privire la statutul vostru și la măreția Tatălui ceresc, ca nu cumva să vă veniți în fire și să vă întoarceți la El cu toată inima. Vă pot asigura că, atunci când veniți la El, veți avea parte de aceeași primire cu care a fost întâmpinat fiul cel tânăr din povestea noastră.

## Revoluția ta financiară: Puterea odihnei

„Cine este fiul mai mare?” veți întreba voi. Să vedem dacă reușim să îl identificăm.

*Fiul cel mai mare era la ogor. Când a venit și s-a apropiat de casă, a auzit muzică și jocuri. A chemat pe unul din robi și a început să-l întrebe ce este. Robul acela i-a răspuns: „Fratele tău a venit înapoi și tatăl tău a tăiat vițelul cel îngrășat, pentru că l-a găsit iarăși sănătos și bine.”*

*El s-a întărâtat de mânie și nu voia să intre în casă. Tatăl său a ieșit afară și l-a rugat să intre. Dar el, drept răspuns, a zis tatălui său: „Iată, eu îți slujesc ca un rob de atâția ani și niciodată nu ți-am călcat porunca și mie niciodată nu mi-ai dat măcar un ied să mă veselesc cu prietenii mei; iar când a venit acest fiu al tău, care ți-a mâncat averea cu femeile desfrânate, i-ai tăiat vițelul cel îngrășat.”*

*„Fiule, i-a zis tatăl, tu întotdeauna ești cu mine și tot ce am eu este al tău. Dar trebuia să ne veselim și să ne bucurăm, pentru că acest frate al tău era mort și a înviat, era pierdut și a fost găsit.”*

Fiul mai mare spune că, în toți acei ani, a trudit ca un rob pentru tatăl lui, însă că acesta din urmă nu i-a dat în acel răstimp nici măcar un ied să celebreze cu prietenii lui. Dați-mi voie să interpretez cuvintele lui: „Tată, ești nedrept!” Dar observați ce răspuns îi dă tatăl: „Tu întotdeauna ești cu mine și TOT CE AM EU este al tău.”

Opriți-vă!!!

Vă puteți da seama acum cine este fiul mai mare? Fiul cel mare fusese prea obosit trudind ca un sclav pentru tatăl lui, având o percepție greșită despre neprihănirea de sine, fapt care l-a împiedicat

să se bucure de bunătatea tatălui. Tot ce avea tatăl fusese în tot acel răstimp și al fiului.

Aveți dreptate, fiul cel mare reprezintă legea primului legământ. Întâiul născut nu s-a putut bucura niciodată de beneficiile din casa tatălui, pentru că fusese prea ocupat lucrând pentru a obține aprobarea lui. Deși fiul mai mare avea dreptul la o porție dublă, doar cel mai mic a ajuns să se bucure de ea.

Voi sunteți fiii mai tineri!

Voi aveți o porție dublă. Sunteți fiul care nu este primit pe baza a ceea ce face, ci a ceea ce este el în Cristos: un fiu sau o fiică de Dumnezeu, bucurându-vă de o moștenire pentru care nu a trebuit să trudiți, ci pe care o primiți fără plată din partea Tatălui vostru.



## CAPITOLUL 9

# MAI MULT DECÂT SUFICIENT

Înțeleg că s-ar putea să fiți sceptici citind titlul acestui capitol, însă aceasta este direcția spre care ne îndreptăm: spre mai mult decât suficient. Nu pentru că vă arăt cea mai nouă și mai grozavă metodă de a face bani, ci pentru că, în calitate de copii ai lui Dumnezeu este dreptul vostru legal să vă bucurați de bunătatea și de prosperitatea din casa Tatălui vostru. Conceptul porției duble, acela de a avea mai mult decât suficient, ar putea părea imposibil de imaginat acum, când îl comparați cu situația în care vă aflați în etapa actuală a vieții. Însă acesta este punctul de unde trebuie să începeți călătoria voastră spre libertate: de la modul în care gândiți. Dacă gândurile voastre nu sunt în acord cu Cuvântul lui Dumnezeu, nu vă veți bucura niciodată de beneficiile

**CONCEPTUL PORȚIEI DUBLE, AL LUI MAI MULT DECÂT SUFICIENT, AR PUTEA PĂREA IMPOSIBIL DE IMAGINAT CÂND ÎL COMPARAȚI CU SITUAȚIA ACTUALĂ A VIEȚII VOASTRE. ÎNSĂ DE AICI TREBUIE SĂ ÎNCEPEȚI CĂLĂTORIA VOASTRĂ SPRE LIBERTATE: DE LA MODUL ÎN CARE GÂNDIȚI.**

## **Revoluția ta financiară: Puterea odihnei**

lui. De aceea, ridicăți-vă ochii de la ceea ce vedeți în jur și ațintiți-i spre ceea ce spune Dumnezeu că este al vostru în Împărăția Lui. Încetați să mai contraziceți ceea ce spune Dumnezeu doar pentru că nu vedeți acele lucruri în viața voastră. În schimb, începeți să combateți circumstanțele cu Cuvântul lui Dumnezeu, crezând că ele trebuie să se alinieze cu ceea ce Dumnezeu spune că este al vostru. Eu nu sunt decât un om ca voi, care a făcut pur și simplu ceea ce vă spun și vouă să faceți. Credeți ce spune Dumnezeu! Cuvântul Lui nu poate da greș și el va începe să schimbe orice circumstanțe. De exemplu, iată un email pe care l-am primit de la o ascultătoare sceptică, încredințată că auzise tot ce se putea pe tema aceasta.

„Voi încerca să condensez douăzeci și doi de ani de lupte în cât mai puține propoziții cu puțință. Atât eu, cât și soțul meu am crescut în familia creștine și am mers cu regularitate la biserică. Eram implicați în grupul de tineret, la școala duminicală etc. Când ne-am căsătorit, primul nostru an a fost bun din punct de vedere financiar... aceasta a fost cu peste douăzeci și doi de ani în urmă. De atunci, problema banilor a fost o sursă continuă de durere și lupte, iar credința mea era mereu șovăielnică, fiindcă nu înțelegeam de ce nu se petrecea ceea ce Scriptura afirmă că ar fi trebuit să se întâmple. Dacă Cuvântul lui Dumnezeu este veșnic și nepieritor, iar El este același ieri, azi și în veci, atunci ce reiese? Că Isus era fie un martir, fie un mincinos sau un lunatic!

Derulând firul evenimentelor până în 28 ianuarie 2013... în ziua aceea i-am spus soțului meu: „Fie Dumnezeu intervine, fie eu plec.”...Aveam de gând să-mi închei socotelile cu biserica și cu Dumnezeu. Când am plecat în oraș să rezolv câteva lucruri, soțul meu a urmat în sfârșit îndemnul Duhul Sfânt și a sunat-o pe o prietenă dragă a noastră să stea de vorbă cu ea. După ce i-a explicat care era situația, ea i-a spus că avea pentru noi un material pe care să îl ascultăm, de Gary Keese. Ea i-a împărtășit mărturia ei cu privire la experiența avută în domeniul financiar. Când am ajuns acasă, soțul meu mi-a spus ce aflase de la ea și că se ducea a doua zi să ia acel material.



Nu știu ce s-a întâmplat (fiindcă auzisem destule de la păstori și învățători despre lucrurile spirituale), dar am sunat-o și am întrebat-o dacă ne puteam întâlni în seara aceea. Deși ningeabundent, am reușit să ajung la ea acasă. În timp ce conduceam, I-am spus lui Dumnezeu: «Ar fi bine să-mi fie de folos!»

A doua zi, am început să ascultăm și amândoi am fost copleșiți. Totul începea să aibă logică. Toate acele versete despre credință, despre păstrarea celor mărturisite. Toate piesele puzzle-ului erau în sfârșit la locul lor. Mai auziserăm vorbindu-se despre Împărăție cu câțiva ani în urmă, DAR nimeni nu se deranjase să ne învețe PROCESUL în urma căruia puteam spune «AȘA SE APLICĂ LUCRURILE!» Dumneavoastră ați făcut-o.

Așa că am pus imediat în practică ce am învățat... aveam nevoie de mai mulți bani pentru rata locuinței. Era joi și soțul meu terminase de făcut câteva reparații la casa părinților mei. Ei mă tot întrebaseră cât ar fi trebuit să îi plătească pentru munca lui (știau că ne descurcam greu). Le-am spus: «Cât vreți voi.» Suma nu era suficient pentru a ne achita rata... DAR era doar joi.

Vineri, stabiliserăm o întâlnire cu prietena care ne împrumutase CD-urile. Am înfruntat o furtună de zăpadă, fiindcă și eu, și soțul meu voiam să stăm de vorbă cu ea despre Împărăție și despre modul în care opera aceasta.

Înainte să plecăm, ea s-a rugat cu noi și ne-a înmânat un cec... Domnul îi pusese pe inimă să semene această sămânță în viața noastră. Gestul acesta ne-a îngenușat. Când ne-am uitat la suma scrisă pe el... era MAI MULT DECÂT SUFICIENT pentru a plăti rata și alte câteva facturi mai mici!

I-am spus soțului meu că nu aveam nevoie de altceva! Am făcut o poză cecului primit, ca să-mi aducă aminte de credințioșia Lui. Ei bine, vrăjmașului nu i-a plăcut ce vedea și imediat (chiar imediat) a încercat să fure sămânța noastră. S-a căznit fără încetare... însă noi ne-am înfipt călcâiele în pământ și am ridicat scutul înaintea noastră.

Înainte să vă spun restul poveștii, trebuie să înțelegeți că eu eram o italiancă încăpățanată, sătulă până peste cap de învățăturile

## Revoluția ta financiară: Puterea odihnei

«Evangeliei prosperității» pe care le auzisem, iar soțul meu știa lucrul acesta. Adevărata minune a fost că mi-am însușit pe deplin ceea ce aflasem acum și m-am ținut strâns de această învățătură... uneori, soțul meu se uită la mine și nu își explică ce s-a întâmplat!

Ne-am pus în acțiune credința și, în 13 martie, am semănat ca să primim la firma noastră de construcții un contract de o sută cincizeci de mii de dolari, cu care să ne plătim facturile și taxele restante. În 13 aprilie, am încheiat două contracte în valoare totală de patru sute cincizeci de mii de dolari ÎNTR-O SINGURĂ ZI! Aceasta se întâmpla la doar două luni după ce am început să aplicăm principiile Împărăției.

I-am implicat și pe copiii noștri, care au văzut cu ochii lor realitatea ei. Acum, și-au făcut propriile liste și au semănat din pușculițele lor o sămânță pentru ceea ce doresc. Avem versete în fiecare cameră, iar fetița noastră de cinci ani se duce lângă ele și declară: «Cred că am primit.»

Suntem atât de recunoscători că acum avem mai mulți bani de dat și că ne apropiem de ziua în care vom scăpa de toate datoriile, astfel că ne vom putea duce la îndeplinire sarcinile!

Vă mulțumim, frate păstor Gary, că v-ați făcut timp să răspundeți la emailurile pe care vi le-am trimis. Înțelegem că timpul dumneavoastră este limitat și faptul că v-ați făcut timp pentru a ne scrie arată cât de mult doriți să împărtășiți acest mesaj incredibil despre măreața Împărăție a lui Dumnezeu.”

Primesc zilnic astfel de mesaje. Oamenii ca voi și ca mine descoperă adevărul despre ceea ce sunt ei în Cristos, învață cum funcționează Împărăția lui Dumnezeu și se bucură de beneficiile ei. Cum am descoperit eu și Drenda principiul porției duble? Vă voi spune în acest capitol și știu că veți fi încurajați de ceea ce urmează să citiți.

Când eu și Drenda am început să ne însușim legile și principiile Împărăției lui Dumnezeu, viața noastră a fost transformată radical, după cum v-am spus în prima parte a acestei cărți; de la traiul de pe o zi pe alta, însoțit de atacuri de panică, pastile antidepresive și deznădejde cumplită, am trecut o viață trăită cu scop, în care

nevoile noastre erau acoperite. Am fost în repetate rânduri martorii unor lucruri care ne-au făcut să ne oprim și să spunem: „Ai văzut asta? Oau!” Vedeam Împărăția lui Dumnezeu operând exact așa cum spune Scriptura și ne întrebam: „Cum s-a întâmplat așa ceva?” sau „Peste ce principiu am dat?” Deși ne bucuram având mai mult decât suficient, nu identificaserăm principiul porției duble atât de clar cum reiese din relatările pe care vi le voi prezenta. Ne bucuram de acest principiu, dar nu am știut să îi spunem pe nume, până când Dumnezeu ni l-a descoperit într-o măsură tot mai mare. Înainte să vă explic modul în care Dumnezeu ne-a ajutat să înțelegem principiul porției duble, aș vrea să ne întoarcem pentru câteva clipe la un verset cheie din Biblie. (Cuvintele din paranteze sunt notițele mele, nu spusese Scripturii.)

*Rămâne dar o odihnă ca cea de Sabat pentru poporul lui Dumnezeu. Fiindcă cine intră în odihna [credința] Lui se odihnește și el de lucrările lui [cele ale sistemului trudei istovitoare și sudorii, cele ale supraviețuirii], cum S-a odihnit Dumnezeu de lucrările Sale [pentru că le încheiase].*

— Evrei 4:9-10

Știți deja că această odihnă de sabat este o promisiune făcută fiecărui credincios din epoca Noului Testament și că ea nu ține doar de Vechiul Testament. Mai știți, de asemenea, că sabatul nu este posibil dacă nu există mai mult decât suficient, adică porția dublă, după cum am văzut în Exodul 16. Vă rog să nu confundați beneficierea de pe urma porției duble cu faptul că veți avea în fiecare situație la îndemână un surplus uriaș de bani gheață atunci când Dumnezeu vă cere să începeți un proiect.

Au existat situații în viața mea în care Isus mi-a spus să încep un proiect pentru care nu aveam niciun ban pus deoparte în bancă. Mi-am dat seama mai târziu că El nu Se îngrijora cu privire la bani și că știa de unde vor veni. Însă nu lăsase resursele financiare să se manifeste, ca nu cumva vrăjmașul să încerce să le fure înainte să

## Revoluția ta financiară: Puterea odihnei

fie nevoie efectiv de ele. Dați-mi voie să vă avertizez să nu luați niciodată decizia de a merge înainte într-o asemenea situație decât dacă sunteți siguri că Duhul Sfânt v-a spus să o faceți. Repet: dacă Isus nu vă spune să începeți un proiect pentru care nu aveți fondurile necesare, nu faceți niciun pas înainte. Așteptați să vină momentul potrivit pregătit de Dumnezeu, cel în care El să vă pună la dispoziție resursele necesare.

În general, noi, în calitate de credincioși, suntem chemați să trăim din preaplînul financiar al vieții noastre. Nu suntem săraci lipiți pământului, ci putem fi generoși în fiecare situație, la fel ca Tatăl nostru. Menționez faptul acesta pentru că am primit multe emailuri de la oameni care s-au grăbit să acționeze înaintea momentului stabilit de Dumnezeu. Ascultați-mă: dacă Dumnezeu vă arată ceva, aceasta nu înseamnă că e timpul să pășiți înainte. De multe ori, El vă arată ceva pentru a vă îndruma și a vă da timp să vă pregătiți. Potrivit experienței mele, așteptarea momentului potrivit este la fel de importantă ca discernerea direcției spre care trebuie să vă îndreptați.

Când Isus Și-a început lucrarea în orașul Lui natal, după ce fusese botezat în Iordan de Ioan Botezătorul și după cele patruzeci de zile și nopți petrecute în pustie, S-a dus în sinagoga unde crescuse și a luat sulul cărții Isaia, după care a început să citească din capitoulul 61. Găsim relatarea aceasta consemnată în Luca 4:18-21.

*„Duhul Domnului este peste Mine, pentru că M-a uns să vestesc săracilor Evanghelia, M-a trimis să tămăduiesc pe cei cu inima zdrobită, să propovăduiesc robilor de război slobozirea și orbilor, căpătarea vederii, să dau drumul celor apăsați și să vestesc anul de îndurare al Domnului.”*

*În urmă, a închis cartea, a dat-o înapoi îngrijitorului și a șezut jos. Toți cei ce se aflau în sinagogă aveau privirile pironite spre El. Atunci, a început să le spună: „Astăzi s-au împlinit cuvintele acestea din Scriptură, pe care le-ați auzit.”*

Desigur, ascultătorii Lui s-au înfuriat când Isus le-a dat de înțeles că textul Scripturii se referea la El. Dar fiți atenți unde S-a oprit Isus cu cititul. Primele două versete din Isaia 61 spun:

*„Duhul Domnului Dumnezeu este peste Mine, căci Domnul M-a uns să aduc vești bune celor nenorociți: El M-a trimis să vindec pe cei cu inima zdrobită, să vestesc robilor slobozenia și prinșilor de război, izbăvirea; să vestesc un an de îndurare al Domnului și o zi de răzbunare a Dumnezeului nostru.”*

Observați că Isus S-a oprit în mijlocul frazei și nu a citit ceea ce urma: „și o zi de răzbunare a Dumnezeului nostru”. De ce? Fiindcă a vrut să Se oprească la prima parte a frazei, care vorbea despre anul de îndurare al Domnului. Care este anul de îndurare al Domnului? Anul jubiliar! Isus declara, de fapt, că tot ce ne arăta umbra zilei de sabat, a anului sabatic și a anului jubiliar se împlinea acum datorită venirii Lui. Întreg capitolul 61 din Isaia ne spune ce a făcut Isus pentru noi. În ce privește porția dublă, citiți versetele 7-9.

*În locul ocării voastre, veți avea îndoită cinste [veți primi o porție dublă]; în locul rușinii, se vor veseli de partea lor, căci vor stăpâni îndoit în țara lor [vor moșteni o porție dublă] și vor avea o bucurie veșnică. „Căci Eu, Domnul, iubesc dreptatea, urăsc răpirea și nelegiuirea; le voi da cu credincioșie răsplata lor și voi încheia cu ei un legământ veșnic. Sămânța lor va fi cunoscută între neamuri și urmașii lor, printre popoare; toți cei ce-i vor vedea vor cunoaște că sunt o sămânță binecuvântată de Domnul.”*

— Isaia 61:7-9

Eu știu ce înseamnă să te simți rușinat din pricina situației financiare precare. În repetate rânduri m-am găsit în împrejurări în care am fost umilit și stânjenit de situația noastră financiară. Îmi aduc aminte

**DACĂ DUMNEZEU VĂ ARATĂ CEVA, ACEASTA NU ÎNSEAMNĂ CĂ E TIMPUL SĂ PĂȘIȚI ÎNAINTE. DE MULTE ORI, EL VĂ ARATĂ CEVA PENTRU A VĂ ÎNDRUMA ȘI A VĂ DA TIMP SĂ VĂ PREGĂTIȚI.**

că, odată, strânsesem vreo douăzeci de prieteni cu care ieșisem la cină la un restaurant din zonă. Nu îmi mai amintesc ce ocazie specială sărbătoream, însă eu eram cel care anunțase că va plăti consumația. Țin minte că eram atât de tensionat în timpul mesei,

fiindcă nu aveam banii necesari pentru a acoperi cheltuiala unui asemenea eveniment. Banii pe care mă așteptasem să îi încasez în urma unei tranzacții întârziaseră. Singurul card de credit pe care îl aveam nu era anulat, dar cheltuielile plătite cu pe el se apropiaseră de suma maximă admisă și nu eram sigur dacă îl mai puteam folosi sau nu pentru încă o plată. Cum era de așteptat, la finalul mesei, cardul meu a fost respins. Am fost nevoit să îl rog pe unul dintre musafirii mei să plătească nota, fapt care m-a făcut să mă simt foarte umilit.

V-aș putea povesti multe astfel de experiențe, însă nu știu dacă aveți suficiente șervețele la îndemână pentru a face față unor asemenea relatări. Dar, slavă Domnului, prin Isus, cei ce ne văd acum trebuie să recunoască faptul că suntem niște oameni pe care Domnul i-a binecuvântat!

Porția dublă este a voastră, Isus este odihna voastră de sabat și porția voastră dublă! Dacă ați citit vreuna dintre cărțile mele anterioare, știți că Domnul m-a învățat multe despre Împărăția Lui prin intermediul vânătorii. De fapt, acesta a fost mijlocul folosit la început de Dumnezeu pentru a-mi atrage atenția asupra Împărăției. De mai mulți ani mergeam fără succes să vânez căprioare. Deși investeam timp și bani în eforturile mele, mă întorceam acasă cu mâna goală. Sincer să fiu, nici măcar nu am avut ocazia să trag vreun foc de armă. Însă, într-un an, când mă gândeam la sezonul de vânătoare care urma să înceapă, Dumnezeu mi-a vorbit și mi-a zis: „De ce nu Mă lași să te ajut anul ăsta la vânătoare?” Desigur, nu

aveam idee la ce Se referea, dar El mi-a spus să iau un cec și să scriu la secțiunea *mențiuni* cuvintele: „pentru căpriorul meu din 1987”, urmate de o sumă anume, pentru ca apoi să trimit cecul unei lucrări creștine spre care m-a direcționat El. Mi-a mai spus ca eu și Drenda să ne punem mâinile peste cecul acela și să revendicăm promisiunea din Marcu 11:24 în timp ce ne rugam.

Pasajul acesta spune:

*„De aceea vă spun că, orice lucru veți cere când vă rugați, să credeți că l-ați și primit, și-l veți avea.”*

Pentru a scurta povestea, în anul acela am mers într-un loc pe care nu îl mai văzusem până atunci și am vânat căpriorul în vreo patruzeci de minute. Eu și Drenda am urmat pașii aceștia în ultimii treizeci de ani și de fiecare dată am prins vânatul în treizeci-patruzeci de minute. De-a lungul anilor, L-am văzut pe Dumnezeu făcând lucruri de-a dreptul uimitoare când am mers la vânătoare și am învățat în felul acesta câteva lecții despre legile Împărăției. (Toate experiențele din primii ani sunt redată în cartea mea intitulată *Faith Hunt*.)

Eu prefer să vânez de obicei cu arbaleta, când frunzele își schimbă culoarea toamna, nu în sezonul rece. În Ohio, limita numărului de exemplare vâdate este destul de generoasă, și anume șase pe an. Nu am avut niciodată nevoie de atât de multe căprioare pentru a-mi hrăni familia. De obicei, îmi ajung două sau trei pentru a-mi umple congelatorul pentru un an. Ca să apreciați cum se cuvine povestea pe care urmează să v-o spun, trebuie să știți că eu nu împușcasem niciodată două căprioare din același copac în aceeași dimineață sau la aceeași partidă de vânătoare. Apropo, pentru cei care nu sunt vânători, menționez că noi vânam cu arbaleta de pe o platformă fixată pe trunchiul copacilor. De regulă, după ce vânam o căprioară, plecam din pădure și mă întorceam în altă zi să vânez încă una. Însă Domnul a vrut să mă învețe ceva într-o seară anume când am ieșit la vânătoare.

## Revoluția ta financiară: Puterea odihnei

Era o zi de toamnă perfectă pentru vânătoare, puțin înnorată; ploaia mărunță umezise pământul. Era o seară de duminică și eram puțin obosit după ce condusesem mai multe servicii la biserică în dimineața aceea, așa că așteptam cu nerăbdare să merg în pădure. Drenda ieșise în oraș să cumpere câte ceva și hotărâserăm că era o seară potrivită pentru a pune niște carne de vânat în congelator. Mă îmbrăcam cu hainele de vânătoare și îmi pregăteam lucrurile, în timp ce ea se îndrepta spre mașină. Am ieșit din casă chiar când ea pornea spre poartă. A coborât geamul și mi-a spus: „Porția dublă.” Nu am știut de ce mi-a zis cuvintele acelea, iar mai târziu am aflat că L-a auzit pe Domnul spunându-i-le și a simțit imboldul de a mi le transmite și mie.

Semănaserăm pentru trei căprioare în anul respectiv și aceea era prima zi în care mergeam la vânătoare de la deschiderea sezonului. Am sărutat-o și i-am spus că subscriam la spusele ei, după care am pornit spre pădure. Eu vânez pe proprietatea mea, așa că îmi erau foarte familiare împrejurimile. Am urcat pe platforma fixată pe trunchiul unui copac și am suflat de câteva ori în fluierul care imită sunetul căpriorilor. Într-un sfert de oră, a apărut în goană un căprior mare, cu opt ramificații pe coarne. Am țintit spre el de la patruzeci de iarzi distanță și l-am doborât. Am coborât din copac și m-am îndreptat spre vânat, însă atunci mi-am amintit ce îmi spusese Drenda în legătură cu porția dublă, așa că am lăsat căpriorul unde căzuse și m-am întors înapoi pe platforma din copac. M-am gândit că, după toată gălăgia făcută coborând din copac, călcând pe frunze și apoi întorcându-mă la postul de vânătoare și urcând iarăși în copac, fără a mai pune la socoteală mirosul meu care probabil că se răspândise în jur, aveam puțin șanse, omeneste vorbind, să mai vânez un exemplar în răstimpul scurt cât mai rămăsese până se întuneca. Dar, după un sfert de oră de așteptare, a apărut un căprior tânăr, care nu avea coarne încă. A trecut exact pe sub copacul meu și l-am doborât cu o lovitură perfectă. Oau! Două exemplare la rând din același copac. Nu mai făcusem așa ceva până atunci. Aceasta mi-a atras atenția și am știut că era vorba despre porția dubla despre care vorbise Drenda.



În următorii cinci ani, am avut aceeași experiență. De fiecare dată când mergeam la vânătoare, doboram două exemplare din același copac, la câteva minute distanță. Știam că ceea ce se petrecea nu era normal și am început să stăruiesc asupra subiectului porției duble, înțelegând că Dumnezeu mă învăța din nou o lecție despre Împărăția Lui.

Mie mi-au plăcut întotdeauna armele și, desigur, vânătoarea. Am propria colecție de arme pe care le folosesc atunci când merg la vânat și eram destul de mulțumit de ele. Eu și Drenda avem șazeci de acri de pământ, dintre care vreo douăzeci și cinci sunt acoperiți de pădure, iar alți cincisprezece de stufăriș. În fiecare toamnă, zona cu stufăriș este uscată sau plină de apă, în funcție de cantitatea de precipitații pe care o avem vara.

Într-un an, am avut parte de o vară destul de ploioasă, așa că stufărișul era plin de apă când a început sezonul vânătorii de rațe. În zonă veneau întotdeauna rațe în anii în care erau bălți, însă până atunci nu le luasem în seamă. Dar în anul acela, zona mlăștinoasă era plină de stoluri mari de rațe, fiindcă nivelul apei crescuse, așa că nu am mai rezistat. Deși nu mai vânasem rațe până atunci, mi-am zis să încerc de data aceasta. Vânătoarea a mers grozav. Era plin de rațe pretutindeni, așa că am avut friptură de rață de mai multe ori la cină în anul acela.

Când am mers atunci la vânătoare de rațe, am observat că păsările zburau de multe ori puțin mai departe decât era raza până la care bătea arma mea, pe care o foloseam de obicei pentru iepuri și fazani. Văzând lucrul acesta, mi-am amintit că auzisem de un model mai nou de armă, conceput special pentru vânătoarea de rațe. Armele acestea aveau o rază de bătaie mai lungă, potrivită pentru doborârea rațelor. Mi-am zis atunci că ar trebui să merg cândva să le văd.

O lună mai târziu, după încheierea sezonului de vânătoare a rațelor, s-a întâmplat să fiu în magazinul de arme, când am dat cu ochii de un raft întreg cu arme pentru vânătoarea de păsări. M-am uitat puțin la ele, dar văzând că una costa două mii de dolari și gândindu-mă că mai erau zece luni până la deschiderea următorului

## Revoluția ta financiară: Puterea odihnei

sezon de vânatoare, am hotărât să nu mă grăbesc. Însă, fără să stau să mă gândesc, am zis cu voce tare: „Doamne, mi-ar plăcea modelul ăsta.” Nu m-am mai gândit prea mult la el după ce am plecat din magazin. Câteva săptămâni mai târziu, vorbeam la o întâlnire pe tema vânzărilor din sfera corporațiilor, nu la o conferință a unei biserici. La finalul prezentării mele, directorul mi-a mulțumit pentru ea și a zis: „Am vrut să ne exprimăm aprecierea pentru prelegerea din seara aceasta oferindu-ți un cadou.” Am rămas șocat văzând că îmi cumpăraseră exact tipul de armă la care mă uitasem în magazin cu câteva săptămâni în urmă. Cuvintele mele: „Doamne, îl voi lua pe acesta” și faptul că dăruisem în trecut altora din armele mele au adus recolta aceea.

În prima carte din seria aceasta, *Revoluția ta financiară; puterea loialității*, am prezentat principiul care a făcut să primesc arma respectivă. Eu îl numesc principiul seceratului, pe care îl găsim în Marcu 4:26-29. Vă sugerez să vă procurați un exemplar dacă nu ați citit-o încă. A fost uimitor faptul că am primit acea armă, desigur, însă nu asupra acestui aspect vreau să ne concentrăm, ci asupra principiului învățat de aici.

După ce am primit arma și mi-am dat seama cum pusesem recolta în funcțiune, m-am gândit ce arme mi-ar fi plăcut să am. La urma urmei, semănasem deja zeci de arme, dăruindu-le altora, așa că m-am gândit să fac un experiment, ca să văd cum operează legile Împărăției. Nu îmi lipsea din colecție decât un model de armă cu țeavă lungă, unul frumos, dar deloc ieftin. Așa că am zis: „Doamne, mi-ar plăcea să am o astfel de pușcă!”

După o lună, am primit un telefon de la un partener în lucrare care mi-a spus că voia să îmi cumpere o asemenea armă. Am fost entuziasmat la auzul veștii, iar el mi-a spus că o va trimite prin poștă. Câteva zile mai târziu, am primit prin poștă două puști minunate! Observați că am primit două, nu una. „Oau!” mi-am zis. L-am sunat pe partenerul meu să îi mulțumesc pentru armele acelea frumoase pe care mi le trimisese. Peste câteva zile, mi-a trimis alte două. Când l-am sunat să îi mulțumesc din nou, mi-a spus: „Am fost atât de impresionat de faptul că m-ai sunat să îmi mulțumești

personal, încât am vrut să-ți mai trimit două.” Am fost copleșit de aceste daruri, dar începeam să observ un tipar. Câte două puști de fiecare dată? Se părea că aveam de-a face cu o porție dublă.

După două luni, dădeam învățătură într-o biserică dimineața, iar seara urma să vorbesc la altă biserică din același oraș. După primul serviciu, a venit la mine un om care mi-a spus: „Îți voi trimite o armă frumoasă, semiautomată pe care o am. E marca Browning.” Am fost încântat din nou. În mod ciudat, după serviciul de seara desfășurat la cealaltă biserică, m-a abordat alt om care mi-a zis: „Am cumpărat o pușcă nouă, pe care nici n-am scos-o încă din cutie. Vreau să ți-o dau ție.” Era un model Marlin frumos, cu lunetă, pe care îl admirasem deseori, dar pe care nu-l avusesem niciodată. Am rămas surprins din nou, însă începeam să înțeleg ce se întâmpla: porția dublă.

La doar câteva săptămâni după aceea, mi s-a întâmplat din nou același lucru: am primit două puști într-o singură zi. Tot ce pot spune este că sunt un om binecuvântat cu niște puști grozave. Dar, ca în cazul fiecărei experiențe pe care o relatez, întrebarea mea este întotdeauna: „Cum s-a întâmplat lucrul acesta?” Desigur, v-am spus deja că dăruisem deja multe arme până atunci, dar că nu zisesem niciodată înainte: „Doamne, o iau pe aceasta.” Repet: acesta este principiul secerișului pe care trebuie să îl cunoașteți. Dar, dincolo de el, începeam să beneficiez de porția dublă, într-un mod diferit și vădit, și doream să aflu cum anume se întâmpla aceasta. Cred că Domnul mi-a arătat că multora dintre noi le scapă aspectul acesta foarte important al secerișului din Împărăția lui Dumnezeu și în capitolul următor vom aborda subiectul acesta. Însă, înainte să o facem, trebuie neapărat să vă povestesc cum a continuat anul acela.

După ce am primit puștile prin poștă, am avut parte de altă experiență, una dintre cele mai uimitoare legate de principiul porției duble, pe care l-am văzut funcționând atât de clar, încât nu mai aveam de pus nicio întrebare. Povestea aceasta are de-a face cu mașinile mele, mai precis cu acel Cadillac Escalade alb perlat despre care v-am spus cu câteva capitole în urmă. După cum v-am povestit deja, eu și Drenda nu suntem pasionați de mașini. De obicei, le

## Revoluția ta financiară: Puterea odihnei

conducem până când nu mai merg sau până se deteriorează și nu mai arată bine.

Trebuie să menționez că, înainte de experiența aceasta, eu și Drenda dăruiserăm altora câteva mașini, dar nu ne exercitaserăm credința pentru a secera ceva în urma dărnicii noastre. Dacă vă amintiți, când am mers la conferință cu acel Escalade închiriat, spuseserăm: „Ne place modelul acesta; ar trebui să luăm și noi unul”, fără să ne așteptăm ca cineva să ne sune și să ne spună că va cumpăra pentru noi o asemenea mașină. Dar, desigur, așa s-a întâmplat, deși nu spuseserăm nimănui că ne doream una. După cum v-am povestit, ne-am trezit cu un Escalade alb perlat, modelul scurt, de care ne-am bucurat din plin. Mi-a plăcut mult mașina aceea.

Însă continuarea poveștii a avut loc vara aceasta. Conduseserăm acel Escalade de un an și jumătate când am observat într-o zi că se aprinde în bord un becuț care ne avertiza să verificăm motorul.

**EU ÎL CAUT PE ÎMPĂRAT  
ȘI ÎMPĂRĂȚIA LUI, DAR ÎN  
ÎMPĂRĂȚIE GĂSESC MAI  
MULTE DECÂT SUFICIENT:  
PORȚIA DUBLĂ!**

„Nu e mare lucru”, mi-am zis eu, dar am vrut să duc mașina la service pentru orice eventualitate, așa că am luat legătura cu un atelier auto. Mecanicii mi-au spus că nu era o problemă serioasă. Senzorul detecta un strop de ulei pe țeava de eșapament, însă aceasta nu urma să dea naștere vreunei probleme.

Motorul urma să funcționeze oricât voiam eu să conduc mașina aceea. I-am întrebat de ce detecta senzorul uleiul acela și mi-au spus că explicația putea fi aceea că modelul meu de Escalade avea montat un sistem de eșapament făcut la comandă. M-au asigurat încă o dată că motorul nu avea nicio problemă și că mă puteam aștepta să funcționeze mult și bine.

Într-o zi, într-o discuție obișnuită purtată cu cel care îmi dăruise mașina, am pomenit problema cu senzorul de pe bord. El mi-a spus: „Da, am văzut că se întâmplă așa la unele modele produse de General Motor. De fapt, e o problemă destul de întâlnită la modelele mai vechi.” Mi-a explicat că aceasta nu avea să afecteze

în vreun fel mașina și că o puteam conduce fără probleme cel puțin zece ani, dacă nu și mai bine.

Omul știa că eu și Drenda aveam o casă în Florida pe care o cumpăraserăm de curând. Am rămas uluit când mi-a zis: „Uite cum facem: mergeți în Florida cu mașina aceasta și folosiți-o acolo, iar eu că voi cumpăra una pe care să o țineți aici, în Ohio.” Da, acum am două mașini Escalade alb perlat, modelul scurt, care sunt în stare perfectă, cu excepția becului care se aprinde din când în când la prima. Amândouă funcționează perfect! Am avut parte atunci de încă un moment din categoria: „Îți vine să crezi așa ceva?” Eu și Drenda trebuie să ne ciupim în timp ce conducem aceste mașini frumoase. Nu am plătit-o pe niciuna dintre ele. În cazul acesta, am văzut că aveam de-a face din nou cu porția dublă.

Nu vă spun lucrurile acestea ca să mă laud în vreun fel, dar, prieteni, sunt un om binecuvântat! Mă bucur de o porție dublă, care înseamnă, după cum știți, mai mult decât suficient. Am un dulap cu arme plin, ceea ce înseamnă mai mult decât suficient. Am două mașini Escalade pe care nu eu le-am plătit. Cred că sunteți de acord cu mine că aceasta este mai mult decât suficient! Nu vă încurajez acum să căutați lucrurile materiale; cătuși de puțin. Eu nu îmi leg inima de lucruri, nu le venerez și nici nu le caut. Îl caut pe Împărat și Împărăția lui, dar în Împărăție găsesc mai mult decât suficient, și anume porția dublă!

Așteptați puțin! Nu am sfârșit de mărturisit despre bunătatea Domnului și despre porția dublă de care ne face El parte. Soția mea își dorea de douăzeci de ani o casă pe plajă. Ba nu, dați-mi voie să reformulez. Își dorise una dintotdeauna! Drenda iubește pur și simplu oceanul! Oricum, de ani de zile urmărea proprietățile de pe plajă care erau puse în vânzare. În trecut, când apărea o ofertă bună pentru o casă care îi plăcea, banii noștri erau investiți în proiecte legate de lucrare, așa că a trebuit să mai așteptăm. Anul acesta, în timp ce mă rugam în demisol, pe când pedalam pe bicicletă, am simțit cum Domnul îmi spune cu tărie: „Spune-i Drendei să meargă în Florida, în orașul acela în care își dorea să aibă o casă, și să își cumpere săptămâna aceasta casa de la ocean.” În săptămâna aceea?

## Revoluția ta financiară: Puterea odihnei

Simțeam în duhul meu că trebuia să acționăm fără întârziere. Așa că i-am spus Drendei ce mesaj primisem din partea Domnului și am luat legătura cu o prietenă a noastră care locuia în orașul acela, să vedem dacă putea să o ducă pe Drenda cu mașina să viziteze casele de vânzare. Prietena aceea ne-a spus că era încântată să ne ajute.

Așa că Drenda a intrat pe internet și a făcut o listă cu vreo douăzeci și cinci de case pe care dorea să le vadă. Odată sosită la fața locului, a micșorat-o la cinci care s-ar fi potrivit. Dintre ele, una îi plăcea în mod deosebit. Când a ajuns în punctul acela, am mers și eu cu avionul până acolo și am mers împreună să vedem cele cinci case. Am mai tăiat trei de pe listă și am rămas cu două: una care îi plăcea foarte mult și alta care era frumoasă, dar nu la fel ca prima. Trebuie să recunosc: atunci când am văzut casa de care i se lipise inima, am înțeles de ce, și am depus o ofertă pentru ea. Proprietarul a acceptat-o și am intrat în procesul de finalizare a actelor.

Câteva săptămâni mai târziu, când eram acasă, în Ohio, și ne odihneam, Drendei i s-a tăiat răsufarea și a zis:

Aceasta e casa mea!

Știu, i-am răspuns. Este casa ta. Domnul mi-a spus că îți cumpăr casa de la ocean în săptămâna în care te-am trimis să mergi să o vezi.

Nu, mi-a zis ea. Nu înțelegi. Aceasta este casa mea!

Apoi mi-a explicat că ea căutase de câțiva ani case de vânzare în zona aceea și că, într-o zi, văzuse într-un anunț publicitar imaginea casei pe care o cumpăraserăm acum. Când i s-a oprit privirea asupra ei, i s-a lipit de inimă. Îi plăcuse totul la casa aceea, de la arhitectura mediteraneeană la împărțirea spațiului și la locație. Își amintea că pusese degetul pe poza aceea și spusese: „Doamne, vreau casa aceasta!” Dar știa că proprietatea era prea scumpă și că banii noștri erau direcționați deja spre alte proiecte, așa că a continuat să caute case aflate în limitele bugetului nostru de la acea vreme. Însă niciuna nu îi atrăsese atenția și nu am ajuns niciodată să discutăm despre cumpărarea vreuneia dintre ele. Pur și simplu nu avuseserăm pace cu privire la vreo casă.

Trebuie să știți și că semănaserăm o sămânță pentru casa de la ocean din orașul acela cu peste doi ani în urmă. Mărturisirea noastră din vremea respectivă fusese că avem casa de la ocean din orașul cu pricina, că ea este deja a noastră și că am primit-o în ziua în care am semănat pentru ea. Îmi aduc aminte cu exactitate locul și momentul în care ne-am ținut de mână și ne-am pus de acord cu privire la casa Drendei de la ocean. Însă acum, când eram pe cale să finalizăm actele, Drenda și-a amintit dintr-o dată imaginea pe care o văzuse cu doi ani în urmă și și-a dat seama că era vorba despre aceeași casă, despre casa ei!

După ce ne-am interesat cu privire la istoricul casei, am aflat că proprietarul încercase să o vândă cu câțiva ani în urmă, dar că nu avusese oferte pentru ea și o retrăsese de pe piață. Atunci văzuse Drenda poza cu casa printre alte proprietăți de o listă cu imobiliare. Proprietarul a decis ulterior să o scoată din nou la vânzare și aceasta explică imboldul de a o trimite pe Drenda fără întârziere la ocean, cu instrucțiunile: „Veți cumpăra casa săptămâna aceasta.” Ea vă poate confirma că eu nu obișnuiesc să cheltuiesc banii în felul acesta. Așteptarea momentului potrivit este totul. De data aceasta, banii noștri nu erau direcționați spre alte proiecte și au fost disponibili pentru cumpărarea casei. Sunt sigur că mai erau și alți oameni interesați de ea și că de aceea am primit imboldul de a nu pierde timpul. În mod uimitor, prețul nu crescuse față de cel cerut cu doi ani în urmă, când Drenda văzuse prima oară casa scoasă la vânzare. Eu cred că Dumnezeu a păstrat-o pentru ea!

Însă iată partea acestei experiențe care vorbește despre porția dublă: în timp ce eram în procesul semnării actelor pentru cumpărarea acelei case, am primit un telefon de la mama Drendei. Părinții ei aveau de treizeci doi de ani o casă în Canada. Fuseserăm acolo de câteva ori în cursul anilor și ne plăcea casa aceea și împrejurimile. Casa este situată pe o insulă, chiar lângă țărm. De fapt, oceanul se află la zece metri de terasa din spate. Părinții Drendei hotărâseră că, din pricina vârstei și a cheltuielilor de întreținere, nu doreau să păstreze casa aflată atât de departe. Ne întrebaseră dacă ne interesa să o cumpărăm noi, iar răspunsul nostru fusese negativ. Casa era la

## Revoluția ta financiară: Puterea odihnei

treizeci și unu de ore de condus de Ohio și, cu toate că ne plăcea mult locul, nu ni se părea că puteam ajunge acolo prea des, dată fiind distanța. Așa că au scos casa la vânzare, cu ajutorul unui agent imobiliar, însă acum, doi ani de zile mai târziu, încă nu găsiseră niciun cumpărător serios.

În timp ce finalizam actele pentru casa de la ocean, ne-au sunat și ne-au explicat că încercaseră să vândă casa, fără succes, și că acum

**NU VĂ GÂNDIȚI CĂ PORȚIA  
DUBLĂ SE LIMITEAZĂ  
LA DOUĂ LUCRURI DE  
ACELAȘI FEL. DE FAPT, EA  
ÎNSEAMNĂ SĂ AVEȚI MAI  
MULTE DECÂT SUFICIENT.**

erau gata să scadă prețul la jumătate dacă voiam să o cumpărăm noi și să o păstrăm în familie. Am stat să mă gândesc la ideea aceasta; copiii mei crescuseră mergând acolo și locul era, într-adevăr, frumos. Așa că eu și Drenda ne-am rugat cu privire la propunerea lor și apoi le-am spus că o vom lua. Aveam suficienți bani gheață cât să plătim casa. În plus, cu un an în urmă,

cumpăraserăm un avion pentru firma mea, ceea ce ne permitea să ajungem acolo în cinci ore, nu în treizeci și unu, cât dura cu mașina. Aceasta făcea ca vacanțele petrecute acolo să fie mult mai ușor de realizat.

După ce am cumpărat ambele case, stăteam într-o zi în birou când m-a izbit dintr-o dată gândul: „Ia stai puțin! Aceasta este porția dublă!” Soția mea visase de ani de zile la o casă pe plajă. Acum, în decursul a două luni, a ajuns să aibă o casă în partea de sud a Statelor Unite, unde este cald iarna, dar prea torid pentru a sta acolo vara. Însă la casa din Canada, temperatura este perfectă vara, însă este prea frig iarna. Mi-am dat seama că acum Drenda avea o casă la ocean pentru ambele anotimpuri. Incredibil! Când am încheiat cele două contracte de vânzare-cumpărare, am zis amândoi: „Ai văzut ce s-a întâmplat?!” Cred că sunteți de acord cu noi că situația arată și miroase a porție dublă! Experiența aceasta a fost cu totul uimitoare!

V-am dat câteva exemple ale modului în care Dumnezeu ne-a dăruit câte două lucruri de același fel mie și Drendei, fapt care cred



că a fost folosit de El pentru a ne arăta clar cum operează principiul porției duble. Însă vreau să mă asigur că nu credeți că porția dublă se limitează la două lucruri de același fel. De fapt, ea înseamnă să aveți mai mult decât suficient. Dumnezeu folosea aceste exemple clare de două lucruri de același fel pentru a-mi atrage atenția asupra principiului porției duble. Indiferent despre ce este vorba, avem în față o porție dublă atunci când ceva ne este pus la dispoziție din abundență. Sper că ați înțeles realitatea porției duble și a odihnei de sabat. Viața este atât de uimitoare în Împărăție! În timp ce scriu capitolul acesta, stau la masă în casa noastră din Canada și privesc pe fereastră, spre ocean. Văd pescăruși și rațe în lungul țărmului, la doar câțiva pași de casă. Am un sentiment de pace; nu mă căznesc să fac lucrurile să meargă, toate bunurile noastre sunt achitate și trăiesc în binecuvântare. În același timp, îmi împlinesc sarcina, împărțind vestea bună a Împărăției Tatălui meu, ca fiu în casa Lui și cetățean al Împărăției Lui mărețe, și mă bucur de o porție dublă!

Eu și Drenda am putea scrie atât de multe povești despre felul în care Împărăția lui Dumnezeu și legile care o guvernează au avut un impact în viața noastră și a miilor de oameni care ne scriu prin email povestea lor. După cum v-am spus, puteți citi despre toate acestea în Biblie, însă este atât de palpitant să vedeți Biblia împlinindu-se sub ochii voștri!

Aș vrea să adaug aici o lămurire. Știu că am riscat povestind oamenilor cum ne-a binecuvântat Dumnezeu pe mine și pe Drenda și care a fost traseul parcurs de noi. Suntem înțeleși greșit deseori. Unora li se pare că mă mândresc sau că mă laud. Alții se gândesc că am luat banii din zeciuiala sau dărnicia lor și i-am cheltuit pentru noi. Vă rog să înțelegeți că noi nu luăm niciun ban pentru emisiunile televizate și nici din vânzarea resurselor noastre. Bineînțeles, primim un salariu de la biserica pe care o păstorim, însă am avut întotdeauna afaceri pe care le-am administrat și pe care Dumnezeu le binecuvântează. Am vrut doar să mă asigur că știți cu ce motivație împărtășesc experiențele noastre personale. Am simțit nevoia de a vă spune ce am văzut noi înșine întâmplându-se și ce ne-a învățat Dumnezeu prin aceste evenimente. Rezultatele pe care

## Revoluția ta financiară: Puterea odihnei

vi le împărtășesc nu sunt unele obținute de Gary și Drenda Keese; nu suntem chiar atât de buni! Nu, ci lucrurile pe care le-am văzut și de care ne bucurăm sunt rezultatul acțiunii Tatălui nostru și al Împărăției Lui în viața noastră. Vi le-am împărtășit pentru că vrem să le înțelegeți! Noi am pornit de la zero și singurul motiv pentru care scriu cartea aceasta sunteți voi! Vreau să știți cum funcționează lucrurile, ca să pricepeți și să primiți tot ce are Dumnezeu pregătit pentru voi.

Aș vrea să înțelegeți că eu urăsc sărăcia din toată inima. Acei nouă ani în care am trăit neconținut apăsător de stres și de frică au fost un adevărat iad pe pământ! Veți ține minte, sper, că odihna de sabat este și pentru voi, nu doar pentru mine! În capitolul următor, vă voi ajuta să înțelegeți cum să beneficiați de ea.

Încă o mențiune legată de acest capitol: tocmai când am terminat de scris propoziția de mai sus, a intrat în biroul meu secretara și m-a anunțat că a sosit un colet pentru mine. Când l-am deschis, am descoperit cu mirare în el două puști frumoase. Asta da încurajare! E ca și cum Dumnezeu ar fi adăugat un „Amin!” cuvintelor mele. După ce cartea aceasta a ajuns la tipar și am primit prima tranșă de exemplare, am fost încântat să predau aceste principii pentru prima dată la conferința noastră intitulată Atlanta Revolution. M-am bucurat să am cu mine cartea cea nouă, care a putut ajunge astfel la oameni. În timp ce mă pregăteam să merg spre sala cea mare unde urma să vorbesc, m-a sunat secretara să mă anunțe că fusesem căutat la telefon de domnul care îmi dăruise primul set de arme și care dorea să vorbească numaidecât cu mine. L-am sunat și mi-a spus cu încântare că tocmai fusese la poștă și îmi trimisese încă două arme! În plus, îi trimisese una și Drendei și, fiindcă știa că ea nu vânează, i-a mai trimis o mie cinci sute de dolari în bancnote de câte o sută. Am rămas șocat. Simțeam că Dumnezeu întărea din nou ceea ce făceam și, într-un fel, îmi spunea să merg înainte. Oamenii au nevoie să afle lucrurile acestea; Dumnezeu vrea ca voi să le știți! Când am ajuns acasă, am deschis plin de încântare coletul. Eu și Drenda primiserăm cel mai frumos set de puști Browning pe care le văzusem vreodată. Erau noi-nouțe. Eu mai aveam în pachet o

armă semiautomată, iar Drenda cei o mie cinci sute de dolari. Porția dublă!

Poate că vă întrebați de ce atât de multe arme. Trebuie să recunosc că acum am multe arme frumoase și deloc ieftine, așa că mi-am pus și eu aceeași întrebare. Dumnezeu mi-a dat de înțeles că îmi trimisese atât de multe puști foarte frumoase și scumpe ca să îmi arate cât de vaste sunt resursele Lui și că purtarea Sa de grijă întrece tot ce am așteptat eu, depășind cu mult pragul supraviețuirii. Înțeleg lucrul acesta și îl văd cu ochii mei!



## CAPITOLUL 10

# MISTERUL PORȚIEI DUBLE

Am vorbit deja despre odihna de sabbat și despre faptul că ea este posibilă în urma porției duble. Întrebarea care ar trebui să se ridice în mintea voastră este următoarea: cum am parte de porția dublă? Ei bine, mă bucur că ați întrebat! Ca să găsim răspunsul la această întrebare, haideți să ne întoarcem la relatarea în care Isus a hrănit cinci mii de bărbați cu cinci pâini și doi pești.

*Fiindcă ziua era pe sfârșite, ucenicii s-au apropiat de El și I-au zis: „Locul acesta este pustiu și ziua este pe sfârșite. Dă-le drumul să se ducă în cătunele și satele de primprejur ca să-și cumpere pâine, fiindcă n-au ce mânca.”*

*„Dați-le voi să mănânce”, le-a răspuns Isus.*

*Dar ei I-au zis: „Oare să ne ducem să cumpărăm pâini de două sute de lei și să le dăm să mănânce?”*

*Și El i-a întrebat: „Câte pâini aveți? Duceți-vă de vedeți.” S-au dus de au văzut câte pâini au și au răspuns: „Cinci și doi pești.”*

*Atunci le-a poruncit să-i așeze pe toți, cete-cete, pe iarba verde. Și au șezut jos în cete de câte o sută și de câte cincizeci. El a luat cele cinci pâini și cei doi pești. Și-a ridicat ochii spre cer și a rostit binecuvântarea. Apoi a frânt pâinile și le-a dat ucenicilor, ca ei să le împartă norodului. Asemenea și cei doi*

## Revoluția ta financiară: Puterea odihnei

*pești, i-a împărțit la toți. Au mâncat toți și s-au săturat; și au ridicat douăsprezece coșuri pline cu firimituri de pâine și cu ce mai rămăsese din pești. Cei ce mâncaseră pâinile erau cinci mii de bărbați.*

— Marcu 6:35-44

Am vorbit mai devreme despre povestea de mai sus, însă în ea găsim câteva indicii majore despre porția dublă. În narațiunea aceasta, Isus

**EXISTĂ O VIAȚĂ MAI BUNĂ  
DECÂT CEA A OMULUI CARE  
CAUTĂ DOAR SĂ FIE SĂTUL.  
NU PUTEȚI CONSTRUI MULTE  
CU MENTALITATEA OMULUI  
SĂTUL. VIZIUNEA E LIMITATĂ  
CÂND VĂ CONCENTRAȚI DOAR  
LA ZIUA DE AZI.**

a înmulțit în mod supranatural pâinile și peștii, iar oamenii au mâncat pe săturate. Presupun că erau în jur de douăzeci de mii de persoane, dacă punem la socoteală femeile și copiii. Faptul că atât de mulți oameni au mâncat din cinci pâini și doi pești până când s-au săturat cu toții arată fără umbră de îndoială că Dumnezeu era în spatele celor petrecute. Iată motivul pentru care putem celebra Împărăția și modul în

care operează ea. Însă faptul că oamenii au fost hrăniți nu reprezintă întreaga imagine a celor întâmplate acolo. Dacă ne oprim la aspectul acesta, nu vom observa prezența porției duble. Haideți să analizăm mai detaliat textul.

*Au mâncat toți și s-au săturat; și [ucenicii] au ridicat douăsprezece coșuri pline cu firimituri de pâine și cu ce mai rămăsese din pești. Cei ce mâncaseră pâinile erau cinci mii de bărbați.*

Ce ne spune textul în continuare? Că, după ce s-au săturat toți, au fost strânse doisprezece coșuri pline cu bucățile de pâine și de pește

rămase. Definiția porției duble este următoarea: mai mult decât suficient. A avea destul înseamnă a fi sătul, însă cele doisprezece coșuri rămase după ce oamenii s-au săturat indică porția dublă, adică faptul că au avut mai mult decât suficient. Lăsați diferența dintre cele două să se înrădăcineze în mintea voastră. Aș vrea să aveți clar în minte deosebirea dintre starea omului sătul și porția dublă. Nu am timp aici să detaliez modul în care Isus a adus puterea Împărăției în situația respectivă, pentru a înfăptui prima parte a relatării, cea în care au fost săturați cinci mii de oameni. Dar puteți găsi întregă explicație în prima carte din această serie, *Revoluția ta financiară; puterea loialității*.

Aș vrea să ne concentrăm în schimb asupra porției duble și a felului în care a operat acest principiu în relatarea de față. Într-adevăr, povestea este uimitoare: douăzeci de mii de oameni s-au săturat! Însă în Împărăție există mai mult decât nivelul acesta, deși cu siguranță că trebuie să fiți sătui înainte de a putea trece mai departe, la preaplin. Este minunat ca astăzi să fiți sătui, dar cum rămâne cu ziua de mâine? Ceea ce încerc să vă spun este că, dacă obiectivul vostru este doar să vă săturați, ce se întâmplă când flămânziți din nou? Mulți creștini sunt sătui, dar pierd porția dublă. Aceasta din urmă este cea care aduce odihna de sabat. Faptul că suntem sătui este doar o soluție temporară, care nu rezolvă problema purtării de grijă. Conștientizarea faptului că vă va fi foame din nou, chiar dacă acum nu simțiți foamea, deschide ușa fricii, făcându-vă să goniți și să trudiți, având o mentalitate a supraviețuirii. Există însă un mod mai bun de trai decât cel care urmărește să vă sature. Nu puteți clădi prea mult cu o mentalitate animată doar de dorința de a nu vă mai fi foame. Viziunea este limitată în cazul acesta la nivelul satisfacerii foamei și se concentrează doar asupra zilei de astăzi. Dacă urmăriți doar să vă satisfaceți foamea, obiectivul vostru este tot unul din spectrul supraviețuirii, strâns legat de sistemul pământesc blestemat al trudei și sudorii.

**Revoluția ta financiară: Puterea odihnei**

## **Cel ce vrea să fie sătul mănâncă pentru astăzi; porția dublă clădește ziua de mâine!**

Permiteți-mi să vă dau un exemplu al modului în care gândește cultura și cea mai mare parte a Bisericii. Întrebați pe oricine cum o duce financiar și veți primi răspunsuri diverse, dintre care puține vor fi pozitive. Dar, dacă primiți unul bun, dacă vă spune cineva: „O ducem grozav”, întrebați-l: „De cât timp ți-ai plătit casa?” Probabil se va uita la voi cu ochi mari și va zice: „Nu am terminat încă de plătit ratele. Mă refeream doar la faptul că reușim să ne achităm facturile și să avem niște bani economisiți în cont.” „Grozav”, spuneți voi. „Vă descurcați foarte bine. Spuneți-mi, aveți peste zece mii de dolari în bancă?” Desigur, nimeni nu ar pune o asemenea întrebare, dar dacă ați adresa-o, răspunsul primit ar fi: „Nu, dar avem opt sute.” Oamenii aceștia au impresia că o duc grozav financiar pentru că au o mașină bună, o casă frumoasă și câțiva dolari în bancă! Ei trăiesc o viață axată pe satisfacerea foamei. Însă există mai mult decât atât! Cum ar fi să aveți casa plătită integral și o sută de mii sau cinci sute de mii de dolari în bancă? Pentru cei mai mulți oameni, aceasta ar fi imaginea unei vieți în care au mai mult decât suficient. Este grozav și necesar ca foamea să vă fi potolită, însă când aveți în cămară doisprezece coșuri cu pâine și pește, aveți mai mult decât suficient și vă bucurați de pace!

Am stat de vorbă într-o zi cu un client despre situația lui financiară. Analizam datoriile pe care le avea și am constatat că scosese patruzeci de mii de dolari de pe cardurile de credit. În timp ce îi evaluam resursele, am văzut că avea aproximativ patruzeci de mii depuși în cont. „Joe, i-am zis, nu are nicio logică. Tu ai banii cash necesari pentru a achita integral sumele luate de pe cele trei carduri de credit. Dobânda pe care o plătești pentru banii luați de pe ele e de optsprezece la sută, pe când cea pe care o primești pentru banii din contul tău e doar de unu la sută. Plătește cu cash suma luată de pe cardurile de credit!” Dar știți ceva? Joe mi-a spus că nu voia să facă pasul acesta. L-am privit nedumerit și l-am întrebat



de ce. Mi-a răspuns că suma pe care o avea în cont îl făcea să se simtă în siguranță și îi dădea impresia de bunăstare financiară. L-am privit lung. „Cum adică te face să te simți înstărit? Aceasta e doar o iluzie. Deși ai patruzeci de mii de dolari în cont, de fapt tu datorezi patruzeci de mii companiilor emitente ale cardurilor tale de credit. Percepția ta este falsă și tu plătești o mulțime de bani ca să crezi o înșelăciune.”

Am stat de vorbă aproximativ o oră, dar omul nu a reușit să înțeleagă de ce era bine să achite măcar cea mai mare parte a datoriilor sale cu banii din cont, bani pentru care mi-a amintit că muncise din greu. După încă o oră, m-am dat bătut și am plecat acasă. Omul era amăgit; faptul că își ținea banii în cont nu îi asigura siguranța financiară. Știu că se simțea bine când primea în poștă un extras de cont unde figura suma de patruzeci de mii de dolari. Dar pentru a avea o imagine de ansamblu a situației lui, ar fi trebuit să se uite și la extrasul corespunzător cardurilor lui de credit.

Este grozav să vă satisfaceți foamea, însă mentalitatea axată pe acest obiectiv vă poate ademeni spre un fals sentiment de siguranță. Trebuie să priviți puțin mai departe și să înțelegeți că ceea ce tocmai ați consumat nu va mai putea acoperi nevoile pe care le veți avea peste câteva ore. Vă va fi foame din nou. Dacă voi căutați doar o soluție rapidă pentru a acoperi îndată nevoile momentului, veți rata singurul lucru care chiar vă poate schimba viața, și anume porția dublă.

Cât timp trăim anorați în sistemul pământesc blestemat al trudei și sudorii, singurul nostru vis este să ne oprim! Am vorbit despre aspectul acesta într-un capitol anterior. Nu visăm la mai multă muncă sau la alte oportunități, fiindcă, sinceri să fim, suntem deja copleșiți de cerințele vieții și de-abia reușim să facem față până la următoarea vacanță. Vedeți voi, sclavii nu visează la mai multă muncă. Ei visează la un singur lucru: la seara de vineri, nu la dimineața de luni. De ce? Fiindcă sclavii își doresc doar să se oprească. Ascultați-mă bine: mentalitatea de om copleșit, care spune: „De-abia aștept să mă opresc”, nu vă va duce nicăieri. Chiar dacă un înger ar veni în camera voastră și v-ar spune o idee din partea lui

## Revoluția ta financiară: Puterea odihnei

Dumnezeu, mentalitatea voastră tot v-ar ține pe loc. Notați lucrul acesta.

## TREBUIE SĂ PRIVIȚI DINCOLO DE POTOLIREA FOAMEI, CA SĂ PUTEȚI VEDEA PORȚIA DUBLĂ!

Declarația aceasta este una cheie în ce privește porția dublă. Știu că acum nu are prea multă logică pentru voi, dar va avea. Ca să vă arăt la ce mă refer, vreau să mai privim o dată la povestea hrănirii celor cinci mii de oameni, așa cum este ea consemnată în Evanghelia după Ioan, nu în Marcu. Perspectiva lui Ioan asupra relatării include câteva detalii pe care nu le găsim în versiunea lui Marcu.

*Isus a luat pâinile, a mulțumit lui Dumnezeu, le-a împărțit ucenicilor, iar ucenicii le-au împărțit celor ce ședea jos; de asemenea, le-a dat și din pești cât au voit. După ce s-au săturat, Isus a zis ucenicilor Săi: „Strângeți firimiturile care au rămas, ca să nu se piardă nimic.”*

— Ioan 6:11-12

În această versiune a istorisirii, vedem că Isus le-a spus ucenicilor să meargă să strângă bucățile de mâncare rămase și să nu lase să se irosească nimic. Vreau să înțelegeți ideea aceasta. A fost nevoie ca Isus să le spună să facă lucrul acesta, pentru că ei nu au văzut oportunitatea. Puneți-vă în locul lor. După ce ați mâncat pe săturate și sunteți cu burta plină, tot ce vă doriți este să vă întindeți puțin și să trageți un pui de somn, pentru că, potrivit mentalității sclaviei și felului în care ați crescut în sistemul pământesc supus blestemului, atunci când sunteți sătui, e vremea să vă opriți. Vedeti voi, mentalitatea sclaviei îl face pe om să lucreze doar când trebuie, iar atunci când nu mai trebuie, când foamea îi e potolită, să oprește. Isus le-a spus să strângă ceea ce se afla chiar sub ochii lor. Bucățile de mâncare erau pretutindeni în jurul lor, însă ei nu făceau niciun efort

să le strângă. Purtarea lor este de înțeles, fiindcă, pentru ei, la ce erau bune rămășițele dacă nu pentru a fi lăsate să fie ciugulite de păsări?

Isus încerca să îi învețe ceva foarte important. După ce le spune să strângă mâncarea rămasă, El explică motivul pentru care le cere să facă lucrul acesta: ca să nu se irosească nimic! Dar ce înseamnă aceasta? Toți mâncaseră pe săturate și nimeni nu mai dorea pâine și peste, cel puțin nu în momentele acelea. Dar aici era problema: nu există odihnă de sabat dacă nu strângem mai mult decât avem nevoie. Când israeliții strângeau mana în ziua a șasea, li s-a spus să adune mai multă decât aveau nevoie pentru acea zi. Faptul că strângeau mai multă decât le era necesară în a șasea zi le asigura hrana trebuincioasă pentru ziua a șaptea, cea de odihnă. Isus îi învăța pe ucenicii Lui să privească dincolo de potolirea de moment a foamei și să vadă purtarea de grijă a Împărăției în ansamblul ei. Repet: nu puteți construi cu mentalitatea limitată la acoperirea foamei de azi, dar puteți clădi cu porția dublă. Cei care rămân la potolirea foamei mănâncă pâinea zilei de azi, însă cele doisprezece coșuri rămase oferă opțiuni pentru ziua de mâine.

Acesta este principiul cheie pe care aș vrea să îl vedeți.

Deși ucenicii nu au văzut hrana rămasă până când Isus le-a îndreptat privirea spre ea, Dumnezeu **le dăduse deja odihna de sabbat**, porția dublă, doar că ei nu o vedeau. Împărăția asigurase deja hrana, înmulțise pâinea și peștii, hrănise toți acei oameni, însă ea întotdeauna furnizează porția dublă. Dumnezeu nu oferă niciodată doar atât cât să ne potolim foamea; **El întotdeauna asigură mai mult decât suficient**. Problema este că s-ar putea ca voi să nu vedeți lucrul acesta!

*Dați și vi se va da; ba încă vi se va turna în sân o măsură bună, îndesată, clătinată, care se va vărsa pe deasupra. Căci cu ce măsură veți măsura, cu aceea vi se va măsura.*

— Luca 6:38

## Revoluția ta financiară: Puterea odihnei

Dați și vi se va da o măsură bună, îndesată și clătinată. Însă versetul nu se oprește aici. Măsura voastră îndesată și clătinată reprezintă resursele de care aveți nevoie pentru ziua în curs. Dar versetul continuă cu cuvintele: „care se va vărsa pe deasupra”! Ceea ce se revarsă peste margini este porția dublă. Dumnezeu asigură întotdeauna porția dublă, nu doar atât cât este suficient! Însă, dacă nu sunteți conștienți de faptul acesta și dacă grânele se revarsă pe deasupra, s-ar putea să le lăsați să se împrăștie pe pământ, fiindcă atenția voastră s-a îndreptat doar spre porția necesară pentru a vă sătura pe moment, astfel că nu ați fost pregătiți să strângeți surplusul. Făcând astfel, nu ajungeți să beneficiați și să vă bucurați de porția dublă. Însă, dacă ați înțeles cum operează Împărăția, dacă ați cunoscut și ați anticipat purtarea de grijă în toată plinătatea ei, sunteți pregătiți să acționați și să vă însușiți tot ceea ce vă oferă Dumnezeu.

Îngăduiți-mi să vă mai dau un exemplu.

*Drept răspuns, Simon I-a zis: „Învățătorule, toată noaptea ne-am trudit și n-am prins nimic, dar, la cuvântul Tău, voi arunca mrejele!” După ce le-au aruncat, au prins o așa de mare mulțime de pești că începeau să li se rupă mrejele. Au făcut semn tovarășilor lor, care erau în cealaltă corabie, să vină să le ajute. Aceia au venit și au umplut amândouă corăbiile, așa că au început să se afunde corăbiile. Când a văzut Simon Petru lucrul acesta, s-a aruncat la genunchii lui Isus și I-a zis: „Doamne, pleacă de la mine, căci sunt un om păcătos.” Fiindcă îl apucase spaima pe el și pe toți cei ce erau cu el din pricina pescuirii pe care o făcuseră.*

— Luca 5:5-9

Acesta este un fragment din relatarea pe care am citit-o mai devreme. Petru avea două bărci care aproape că se scufundaseră din pricina greutateii peștilor, în urma modului în care operaseră legile Împărăției. Ceea ce se petrecuse acolo contravenea înțelegerii pe care o avea Petru cu privire la pescuit și îi umpluse inima de uimire. Dar ce urma să

se întâmplă data următoare când Isus spunea: „Hei, Petru, mergi cu barca până la apele adânci și acolo vei prinde cât de mulți pești vrei”? Credeți că Petru ar fi luat două bărci? Mă îndoiesc. Ar fi strâns cât de multe bărci putea împrumuta de la prietenii lui. De ce? Fiindcă ar fi avut o așteptare diferită și acum ar fi știut cum opera Împărăția.

Ideea întregii discuții este de a mă asigura că înțelegeți faptul că, în momentul de față, nu vedeți toată purtarea de grijă de care Dumnezeu vrea să vă facă parte. Desigur, de cele mai multe ori, această purtare de grijă nu se va manifesta sub forma unui teanc de bancnote. Ea va îmbrăca forma ideilor, a unor întâlniri cu oamenii potriviți, stabilite de sus, și a îndrumării primite din partea Duhului Sfânt. Dacă nu suntem pregătiți, având înțelegerea adecvată privitoare la porția dublă, vom trece pe lângă ele, din pricina mentalității supraviețuirii pe care ne-am însușit-o în sistemul pământesc blestemat.

În povestea înmulțirii pâinii, Isus caută să îi învețe pe ucenicii Lui cum operează Împărăția, ce să aștepte și ce să anticipeze. Din cauza mentalității sclaviei pe care o aveau oamenii aceștia care nu au văzut potențialul bucaților de pâine rămase în jurul lor, a fost nevoie ca Isus să îi învețe cum să privească în jur: „Ce vedeți? Priviți! Voi nu vedeți tot ce a pregătit Dumnezeu pentru voi.”

Vreau să vă amintesc pentru câteva clipe de pasajul din Exodul 16, fiindcă doresc să mai subliniez un aspect.

*Astfel, în toate diminețile, fiecare strângea cât îi trebuia pentru hrană și, când venea căldura soarelui, se topea. În ziua a șasea, au strâns hrană îndoit, și anume doi omeri de fiecare. Toți fruntașii adunării au venit și au spus lui Moise lucrul acesta. Și Moise le-a zis: „Domnul a poruncit așa. Măine este ziua de odihnă, sabbatul închinat Domnului; coaceți ce aveți de copt, fierbeți ce aveți de fiert și păstrați până a doua zi dimineța tot ce va rămâne!”*

*Au lăsat-o până a doua zi dimineța, cum poruncise Moise, și nu s-a împuțit și n-a făcut viermi. Moise a zis: „Mâncați-o azi, căci este ziua sabbatului; azi nu veți găsi mană pe câmp. Veți strânge timp de șase zile, dar în ziua a*

## Revoluția ta financiară: Puterea odihnei

*șaptea, care este sabatul, nu va fi.”*

*În ziua a șaptea, unii din popor au ieșit să strângă mană, și n-au găsit. Atunci, Domnul a zis lui Moise: „Până când aveți de gând să nu păziți poruncile și legile Mele? Vedeți că Domnul v-a dat sabatul; de aceea vă dă în ziua a șasea hrană pentru două zile. Fiecare să rămână la locul lui și, în ziua a șaptea, nimeni să nu iasă din locul în care se găsește.” Și poporul s-a odihnit în ziua a șaptea.*

— Exodul 16:21-30

După cum spuneam, porția dublă a fost cea care a făcut posibilă odihna de sabat. Dar, în mod uimitor, deși Dumnezeu asigurase deja porția dublă în ziua a șasea, mulți dintre evrei au ieșit să caute hrană în ziua de sabat, însă nu au găsit niciun strop de mană. Aceasta nu însemna că Dumnezeu nu era credincios în a le asigura hrana necesară. Ei pur și simplu nu au văzut-o, pentru că nu aveau o înțelegere adecvată a porției duble care le fusese dată deja în ziua a șasea. Israelii au strâns doar cât aveau nevoie pentru o zi, ca de obicei. Acum, când li s-a făcut foame în șaptea zi, nu au găsit deloc hrană. Poate că, din perspectiva lor, Dumnezeu îi lăsase de izbeliște. Însă Domnul nu dăduse greș în vreun fel, ci ei nu erau conștienți de principiul porției duble. Dacă l-ar fi cunoscut, ar fi acționat diferit.

Cât de mulți oameni aleargă încoace și încolo, trudindu-se să găsească cele necesare, fără a-și da seama că Dumnezeu le-a trimis deja toate resursele de care au nevoie? În pasajul acesta, mi se pare foarte interesant faptul că Dumnezeu S-a supărat pe israeliți pentru că nu au strâns destul! Mă întreb cum ar suna în bisericile noastre un astfel de mesaj.

*Cel ce dă sămânță semănătorului și pâine pentru hrană vă va da și vă va înmulți și vouă sămânța de semănat și va face să crească roadele neprihănirii voastre. Veți fi îmbogățiți în toate privințele, ca să puteți fi generoși cu fiecare ocazie.*

— 2 Corinteni 9:10-11, NIV

Pavel explică destul de clar aici efectul pe care îl are Împărăția lui Dumnezeu în a îmbogăți în toate privințele, astfel încât să puteți fi generoși cu fiecare ocazie. Prieteni, pentru aceasta este necesară porția dublă. Nu puteți fi generoși cu fiecare ocazie dacă nu aveți mai mult decât suficient.

În unul dintre capitolele anterioare, v-am povestit cum afacerea mea s-a dezvoltat de la trei-patru milioane de dolari pe an în raporturile cu unul dintre furnizorii ei la peste unsprezece milioane cu același furnizor. Această expansiune a avut loc într-un singur an. V-am spus că lucrul acesta s-a petrecut după ce Dumnezeu mi-a dat într-o noapte un vis în care mi-a spus cum să procedez. Însă acum vă voi împărtăși și ce mi-a spus, fiindcă acum mesajul va avea logică. În visul acela, El mi-a spus doar două cuvinte. Așa este: două cuvinte. Aceste două cuvinte au schimbat venitul meu, făcându-l să crească cu sute de mii de dolari în anul acela, fără ca eu să investesc în reclamă mai mult decât făceam deja. Nu am schimbat nimic în modul de operare al firmei, ci doar în cel în care abordam eu lucrurile. Cele două cuvinte mi-au arătat cum să schimb felul în care eu făceam ceva, iar faptul acesta a făcut ca afacerea și venitul să devină de peste patru ori mai mari. „Care sunt cele două cuvinte?” veți întreba voi. Doar acestea: „Folosește momentul!”

Da, folosește momentul. „Asta e tot? Aceste două cuvinte au avut asemenea efect?” Da, au avut. Atunci când veți înțelege că Dumnezeu trimite ÎNTOTDEAUNA o porție dublă împreună cu purtarea Lui de grijă, veți pricepe ce mi-a spus mie.

Firma mea, ca toate cele care lucrează în domeniul vânzărilor, obține profit ajutându-i pe oameni. Cu cât o firmă reușește să îi ajute mai bine pe oameni, cu atât va câștiga mai mulți bani. Deși lucrul acesta este adevărat, la fel de adevărat este acela că multe firme nu reușesc să împlinească nevoile clienților, fie din cauza unui follow-up de slabă calitate sau a serviciilor deficitare oferite acestora, fie pentru că nu caută să găsească noi clienți sau să îi fidelizeze pe cei actuali.

În cazul nostru, eram extrem de ocupați, dar deși acesta nu era un lucru rău, uneori nu reușeam să răspundem clienților cât

## **Revoluția ta financiară: Puterea odihnei**

de repede mi-aș fi dorit. Personal, eu lucrez cu investitorii și îmi place mult ceea ce fac. Dar, din cauza programului meu, când un potențial client sună și îmi revine mie sarcina să îl contactez ulterior, uneori nu reușesc să o fac în următoarele douăzeci și patru de ore.

### **DOMNUL MI-A SPUS CĂ SURPLUSUL, ODIHNA DE SABAT, ERAU DEJA LA ÎNDEMÂNĂ ȘI CĂ EL MI-L ASIGURASE DEJA, DOAR CĂ EU NU ÎN VEDEAM!**

Intențiile mele sunt bune, dar nu le materializez întotdeauna.

După cum știți, când oamenii pun întrebări, firma care le oferă răspunsuri este cea cu care vor face afaceri. Uneori, dacă întârziati în a contacta un potențial client pentru a discuta despre nevoile lui personale privitoare la investiție, e posibil

să fie prea târziu. Se prea poate ca el să fi sunat pe altcineva care a fost gata să îi răspundă îndată la întrebări. Sunt multe lucruri care pot merge rău, dar soluția este să fiți pregătiți cu răspunsurile când oamenii au nevoie de ele.

De aceea, când Domnul mi-a spus cuvintele acelea, am știut la ce Se referea. Trebuia să privesc lucrurile din altă perspectivă dacă doream cu adevărat să urc pe acea scenă, alături de oamenii aflați în top 10, și să primesc bonusul de o sută de mii de dolari. Trebuia să folosesc momentul! Așa că mi-am schimbat abordarea. Am stabilit, ca regulă, că, dacă mă suna cineva pentru a-mi cere sfaturi cu privire la o investiție, voi contacta persoana respectivă în câteva minute, dacă era posibil, și o voi vizita imediat. Clienții mei sunt din toată țara și angajamentul acesta este unul greu de respectat. Însă mi l-am asumat, hotărât să îl duc la îndeplinire. L-am sunat pe managerul firmei mele și i-am spus ce mesaj promisem din partea lui Dumnezeu; i-am transmis să ceară tuturor reprezentanților noștri să aibă aceeași atitudine față de fiecare oportunitate care se ivea. La finalul anului, câștigaserăm cele unsprezece milioane necesare pentru a fi în top 10 în raporturile cu acel furnizor. În plus, dezvoltaserăm alte afaceri de milioane de dolari cu alți furnizori.



Iată marea revelație: nu am făcut nimic diferit, ci doar am reacționat rapid când am avut un client care dorea să stea de vorbă cu noi. Vedeți voi, Domnul îmi spunea că surplusul, odihna de sabat, era deja la îndemână și că El mi-l asigurase deja, doar că eu nu îl vedeam!

Așadar, nu există o lege a Împărăției privitoare la porția dublă și la modul în care puteți face ca ea să intre în vigoare. Porția dublă este deja prezentă. Dumnezeu ne asigură întotdeauna resursele necesare în porție dublă.

### **DUMNEZEU NU TRIMITE NICIODATĂ RESURSELE NECESARE DOAR PENTRU ASTĂZI. EL NE TRIMITE ÎNTOTDEAUNA PORȚIA DUBLĂ ÎMPREUNĂ CU ELE!**

Repet: problema noastră este aceea că nu vedem porția dublă.

### **Dar problema și mai mare este că nici nu am știut că ar trebui să o căutăm!**

Îmi plac cuvintele lui Isus care le-a spus ucenicilor să nu lase nimic să se irosească. Dumnezeu v-a trimis toate cele necesare și El vrea să le aveți. El S-a supărat văzând că oamenii au ieșit să caute mană în ziua a șaptea, când El le-o dăduse deja. Domnul i-a amintit lui Moise că El o trimisese în ziua a șasea, ca israeliții să o culegă și apoi să se bucure de odihna de sabat. În esență, El le spunea: „Sabatul nu este pentru Mine, ci pentru voi. De aceea v-am trimis o porție dublă.” Aproape că Îl putem auzi pe Isus spunând același lucru: „Băieți, strângeți toate bucățile de pâine și pește rămase. Dumnezeu vi le-a trimis să le culegeți, ca să vă bucurați de porția dublă și să aveți parte de odihnă.”

În relatarea despre hrănirea celor cinci mii de bărbați cu cinci pâini și doi pești, ucenicii nu au văzut bucățile rămase. Ei nici măcar

## **Revoluția ta financiară: Puterea odihnei**

nu s-au uitat după ele. Însă Isus le-a spus să le strângă, astfel ca recolta să nu se piardă. Astăzi avem nevoie ca Duhul Sfânt să ne ajute să vedem dincolo de ceea ce doar ne potolește foamea și să punem mâna pe porția dublă. Dacă Îl rugăm, El ne va îndrepta privirea spre lucruri pe care nu le vedem. Cheia pe care sper că ați înțeles-o deja este aceea că porția dublă vă este dată deja; trebuie doar să v-o însușiți.

Fiindcă porția dublă este SINGURA cale de scăpare din strânsoarea sistemului pământesc blestemat al trudei istovitoare și sudorii, Satana o urăște. El va încerca să îi convingă pe creștini că, dacă reușesc să își plătească facturile, să își ia câte două slujbe ca să facă față nevoilor, înseamnă că se descurcă bine. Dar un creștin care are bani pentru a susține Împărăția lui Dumnezeu și care trăiește liber de orice teamă și îngrijorare financiară este unul pe care cel rău vrea să îl oprească. Intenția Satanei este să vă țină faliți toate zilele vieții voastre și prinși în robia unui mod de viață neîndestulător, în care să vă mulțumiți cu supraviețuirea și în care să nu aveți nicio influență. Bani înseamnă influență! Fără doar și poate, celui rău i-ar plăcea să vă împiedice să vă bucurați de binecuvântarea lui Dumnezeu. De aceea este atât de important să înțelegeți ceea ce urmează să vă spun.

## **Porția dublă este ascunsă!**

Ok, e vremea să îi înțelegem pe ucenici. Există un motiv pentru care ei nu au văzut surplusul. Desigur, așa cum spuneam deja, ei nu l-au căutat, însă nu aceasta era singura explicație. În mod normal, noi nu strângem rămășițele. În mintea lor, bucățile de pâine și de pește din jur nu erau decât niște rămășițe.

De ce banul de care avea nevoie Petru pentru a plăti taxele era ascuns în gura unui pește? Cine s-ar fi gândit să îl caute acolo? Cui i-ar fi trecut prin minte că două bărci ale unor pescari de meserie, care pescuiseră toată noaptea fără să prindă nimic, aveau să fie umplute cu cea mai mare captură a vieții lor la cuvântul unui rabin? Cine s-ar fi gândit că femeia din 2 Împărați 4, care nu avea niciun ban și

căreia nu îi mai rămăsese în casă decât puțin untdelemn, va ajunge să aibă atât de mult încât să își plătească toate datoriile și să îi mai rămână și bani pentru a trăi fără grijă? Nimeni. Cine și-ar fi imaginat că Gary Keese, care a absolvit școala penultimul din clasa lui, va fi astăzi milionar și că va vorbi în fiecare zi în fața a mii de oameni din toată lumea? Nimeni! În toate aceste relatări, Dumnezeu a folosit soluții neașteptate pentru a răsturna situația.

Dacă surplusul, porția dublă ar fi fost ușor de zărit, stând în văzul tuturor, Satana l-ar fi observat și ar fi încercat să îl fure. De aceea Dumnezeu nu Își ține comorile în văzul tuturor. Ele sunt ascunse. Cel rău vă urăște fiindcă sunteți săturați în urma purtării divine de grijă, însă vă urăște și mai tare când pășiți spre surplusul pe care vi-l oferă Dumnezeu și vă bucurați de odihna de sabbat.

Dați-mi voie să vă arăt ceva ce trebuie să înțelegeți cu privire la modul în care lucrează Dumnezeu în sfera pământească.

*Noi propovăduim înțelepciunea lui Dumnezeu, cea tainică și ținută ascunsă, pe care o rânduișe Dumnezeu, spre slava noastră, mai înainte de veci, și pe care n-a cunoscut-o niciunul din fruntașii veacului acestuia; căci, dacă ar fi cunoscut-o, n-ar fi răstignit pe Domnul slavei.*

— 1 Corinteni 2:7-8

Pasajul acesta arată clar că, dacă Satana ar fi cunoscut planul lui Dumnezeu, ar fi schimbat tactica! De aceea Dumnezeu trebuie să lucreze sub acoperire. Cel rău ar reacționa la orice este vădit. Din același motiv, resursele oferite de Dumnezeu din abundență nu pot fi lăsate să fie evidente decât în momentul în care vi le veți însuși. Eu am o zicală pe care o folosesc de ani de zile: comorile lui Dumnezeu sunt ascunse nu de voi, ci pentru voi.

**Revoluția ta financiară: Puterea odihnei**

## **Ascunse nu *de* voi, ci *pentru* voi!**

Mulți oameni îmi spun că și-ar dori ca Dumnezeu să nu aștepte până în ultima clipă înainte să le dea un răspuns. Dar, prieteni, Dumnezeu nu este neliniștit. El știe când e scadentă factura și este în folosul vostru faptul că El nu intervine prea devreme, ca nu cumva Satana să fure binecuvântarea.

*Îți voi da visterii ascunse, bogății îngropate, ca să știi că Eu sunt Domnul, care te chem pe nume, Dumnezeul lui Israel.*

— Isaia 45:3

Bogății păstrate în locuri ascunse? Sună mai bine decât cel mai grozav scenariu de la Hollywood. Îngăduiți-mi să vă dau un exemplu al modului în care Dumnezeu m-a ajutat să îmi însușesc porția dublă în domeniul afacerilor. Cu ani în urmă, stăteam și analizam declarația de venituri și de pierderi din anul respectiv a firmei mele de servicii financiare. Deși eram mulțumit (scăpasem de datorii și aveam niște bani strânși în bancă), știam că Dumnezeu avea pregătit pentru mine mai mult. Văzusem atâtea proiecte în Împărăție pe care voiam să le susțin financiar, erau atâtea de făcut și toate costau bani.

În timp ce m-am rugat în privința aceasta, Domnul a început să îmi vorbească despre noțiunea de *rămășițe*. La început, nu am înțeles la ce Se referea, dar cu cât m-am rugat și am ascultat mai mult, am priceput. Rămășițele ca acelea din povestea pe care am citit-o erau trecute cu vederea. Sunt considerate ca fiind lipsite de valoare, fie pentru că energia necesară strângerii lor le face să fie percepute astfel, fie pentru că valoarea lor este privită prin prisma unui sistem învechit de evaluare. Este posibil și să existe o percepție defectuoasă sau limitată cu privire la întrebuintărea lor potențială.

Sunt sigur că i-ați auzit adesea pe oameni spunând: „Așa am făcut noi dintotdeauna.” Ei bine, vă pot spune că e improbabil ca porția dublă să vină în felul acesta.

În timp ce priveam datele, Dumnezeu mi-a deschis ochii să văd multe „rămășițe” pe care le lăsam pe masă și pe care ar fi trebuit să le strâng. Una dintre prioritățile pe care le avem în raport cu fiecare client este de a realiza un profil cu datele lui complete, pentru a vedea ce active și ce datorii are. Apoi facem o analiză în cadrul căreia căutăm orice venit pe care îl poate întrebuința altfel, în vederea eliminării datoriilor. Desigur, notăm pe fișă situația ratei ipotecare pe care o are și nivelul dobânzii, inclusiv termenii împrumutului bancar contractat. În perioada aceea, îi sfătuiserăm pe clienții noștri și să facă un credit cu care să achite datoriile acumulate în urma sumelor retrase de pe cardurile de credit, care aveau dobânzi mari, pentru a scădea astfel nivelul dobânzii de la procentul obișnuit de douăzeci și unu la sută la cel de șase la sută. Economiiile făcute de o familie în urma acestei manevre se ridicau la cinci-șase sute de dolari pe lună. În aceste situații, îi trimiteam pe clienții noștri la băncile lor, pentru a contracta un singur împrumut care să acopere datoriile acumulate din mai multe părți.

În timp ce studiam datele pe care le aveam în față, Duhul Sfânt mi-a îndreptat privirea spre problema ipotecii. „De ce nu vă ocupați voi de ipotecă?” M-am gândit puțin și mi-am dat seama că ideea avea logică. Noi ne bucuram deja de încrederea clienților, aveam toate informațiile despre situația lor financiară și tot noi le sugeram o refinanțare pentru a-și acoperi datoriile.

Pentru a mă ocupa de această latură a afacerii, trebuia să învăț cum funcționa un palier cu totul nou pentru mine, să obțin o autorizație de funcționare în sfera aceasta, să merg la cursuri de pregătire și nu doar atât. Pur și simplu nu aveam timp pentru toate acestea. Dar, în timp ce am continuat să mă rog, Domnul m-a îmboldit să angajez pe altcineva care să înființeze și să conducă firma care urma să se ocupe de creditele ipotecare, ceea ce am și făcut. Acel prim an în care am preluat domeniul ipotecilor ne-a adus un profit net suplimentar de o sută șaiszeci de mii de dolari. Nu aș fi avut niciodată banii aceștia dacă nu aș fi îngăduit Duhului Sfânt să îmi arate niște „rămășițe” la care mă uitam, dar pe care nu le vedeam.

## Revoluția ta financiară: Puterea odihnei

Am continuat strângând multe alte „rămășițe” pe care mi le-a arătat Duhul Sfânt. Una dintre ele, pe care o treceam cu vederea din pricina ideilor mele preconceptionale sau a faptului că îi auzisem pe alții spunând că nu se merita să lucrez în domeniul acela, ne-a adus un succes uriaș. Când am stat să analizez lucrurile, mi-am dat seama că toate informațiile pe care le auzisem despre acest domeniu erau greșite și că, de fapt, el se potrivea de minune firmei noastre. Acest domeniu a generat mai mult profit decât afacerea de bază, aducând milioane de dolari. S-a dovedit a fi o „rămășiță” care a valorat multe milioane.

Dați-mi voie să clarific lucrurile. Porția dublă este strânsă în urma revelației. Revelația este ceva ce Duhul Sfânt vă arată, ceva ce nu ați fi putut vedea singuri. Așadar, Duhul Domnului vă descoperă sau vă deschide ochii să observați ceva ce nu știați înainte. Aceasta este cunoașterea obținută prin revelație.

## Revelația este cheia porției duble!

Oamenii mă întrebă: „Cum aud glasul Duhului Sfânt? Cum disting felul în care pot beneficia de pe urma acestor idei și oportunități ascunse?” Bune întrebări. Nu am timp în cartea aceasta să vorbesc în detaliu despre auzirea vocii lui Dumnezeu. De aceea, vă îndrum spre altă carte pe care am scris-o și care se intitulează *The Baptism of the Holy Spirit*. O puteți cumpăra de pe Amazon sau de pe site-ul nostru. În cartea aceasta, veți găsi mai multe informații despre modul în care Duhul Sfânt lucrează pentru a ne descoperi planurile ascunse ale lui Dumnezeu, ca să putem prospera aici, în sfera pământească, chiar sub nasul celui rău și fără ca el să poată face ceva în privința aceasta. Dar, ca să vă îndrept în direcția cea bună, haideți să aruncăm o privire la pasajul din 1 Corinteni 14:2:

*În adevăr, cine vorbește în altă limbă nu vorbește oamenilor, ci lui Dumnezeu, căci nimeni nu-l înțelege și, cu duhul, el spune taine.*

Versetul 4 spune:

*Cine vorbește în altă limbă se zidește pe sine însuși.*

Cuvântul *a zidi* înseamnă a aduce instrucțiuni sau înțelegere. Eu am nevoie de aceste elemente și voi la fel. În ce privește vorbirea în limbi pe care o menționează aici Biblia (sau rugăciunea în Duhul, cum o numește Pavel), eu vreau să vă încurajez, indiferent ce ați auzit despre această funcție a Duhului Sfânt sau dacă v-a spus cineva că această vorbire a încetat odată cu epoca apostolilor ori că ea vine de la cel rău, să citiți singuri de spune Scriptura! Când vă rugați în Duhul, Duhul Sfânt se roagă prin voi în lumea fizică, pentru a aduce la îndeplinire voia Lui, fără ca Diavolul să știe ce se petrece. Rugăciunea în Duhul este o cheie majoră pentru a primi revelația din cer și vă încurajez să studiați afirmația aceasta. Iar dacă aveți întrebări, luați cartea mea și știu că vă va ajuta să înțelegeți mai bine această funcție uimitoare pe care o are Duhul Sfânt în viața noastră.

Aș vrea să închei cartea aceasta cu două versete din Scriptură care rezumă acest ultim capitol.

*Iar a Celui ce, prin puterea care lucrează în noi, poate să facă nespus mai mult decât cerem sau gândim noi, a Lui să fie slava în Biserică și în Cristos Isus, din neam în neam, în vecii vecilor! Amin.*

— Efeseni 3:20-21

Voi nu puteți cere niciodată un lucru la care nu v-ați gândit. În prezent, eu am două avioane: unul mai mic, cu care zbor de plăcere, și altul cu care mă deplasez oriunde în țară, în interes de afaceri. Când m-am gândit să îl cumpăr pe cel de serviciu, am fost șocat văzând cât costa. Avioanele nu sunt ieftine! „Mă descurc și fără avion, mi-am zis. La urma urmei, costă o mulțime de bani.” Dar aveam de mers cu avioanele de pasageri în fiecare săptămână și, într-o lună, am zburat de douăzeci și trei de ori. Era epuizant. Într-adevăr, nevoia aceasta era acoperită, fiindcă biletele îmi erau plătite. Problema nu consta în

## **Revoluția ta financiară: Puterea odihnei**

costul lor. Însă călătoriile cu avioanele deveniseră orice altceva, dar nu odihnitoare. Zborurile erau anulate sau aveau întârzieri, ceea ce dădea totul peste cap. Aceasta nu era odihna de sabat de care aveam nevoie.

În cele din urmă, am recunoscut că Îl limitam pe Dumnezeu la capitoul acesta. El este Dumnezeul porției duble. Îmi pare rău să spun, dar eu și Drenda am tot șovăit un an de zile cu privire la cumpărarea aceluia avion. În cele din urmă, Dumnezeu ne-a îndreptat atenția spre un aparat de zbor anume și ne-a spus că încerca să ni-l dea de doi ani de zile! Ne-am pocăit și am luat decizia de a-l achiziționa. Am semănat sămânța pentru acel tip de aeronavă pe care o doream și de care aveam nevoie. După ce am făcut pasul acela, au mai trecut doar două luni până când am avut avionul. În perioada aceea, Dumnezeu mi-a deschis ochii și mi-a dat favoare cu privire la niște oportunități de afaceri, astfel că am dispus de banii necesari atunci când am avut nevoie de ei.

Da, Dumnezeu este Dumnezeul porției duble. S-au schimbat cu ceva lucrurile? Ei bine, diferența dintre zborul cu avionul meu și deplasările cu aeronavele de pasageri seamănă cu cea dintre parcurgerea cu bicicleta a unei distanțe de șaptezeci de kilometri, pentru a ajunge la o întâlnire pe care o aveți planificată, și deplasarea cu mașina până la locul cu pricina. Dumnezeu încerca de doi ani de zile să îmi ofere oportunitatea aceasta, în timp ce eu nu vedeam decât potolirea foamei și nu zăream porția dublă pe care El mi-o pusese deja la dispoziție. Nu trebuia decât să o văd.

Poate conduceți o mașină care are nevoie disperată de reparații, încât dimineața vă rugați să pornească. Încetați să vă mai uitați la contul gol din bancă și să luați decizii care urmăresc doar supraviețuirea. Lăsați-L în schimb pe Dumnezeul porției duble să vă arate „rămășițele”, lucrurile ascunse de care aveți nevoie pentru a deveni liberi, a avea pace și a vă bucura de odihna de sabat. El vă va da un plan și vă va arăta cum să îl puneți în aplicare, dacă Îi cereți lucrul acesta. După cum spunea Isus, nu lăsați să se irosească nimic! Porția dublă v-a fost pusă deja la dispoziție!



## MISTERUL PORȚIEI DUBLE

*Rămâne dar o odihnă ca cea de Sabat pentru poporul lui Dumnezeu. Fiindcă cine intră în odihna Lui se odihnește și el de lucrările lui, cum S-a odihnit Dumnezeu de lucrările Sale.*

— Evrei 4:9-10



Cred că această carte a fost o binecuvântare pentru voi și pentru umblarea voastră cu Domnul Isus Cristos. După cum am spus deja, acesta este al doilea material din seria „Revoluția ta financiară”. Numărul lor total va fi de cinci, așa că urmăriți pe site-ul nostru apariția celui următor. De asemenea, luați în calcul ideea de a deveni membri ai programului nostru mentorare intitulat *Team Revolution*. Puteți găsi mai multe informații privitoare la el și pe site-ul nostru.

Gary și Drenda Keesee conduc firma Forward Financial Group din New Albany, Ohio, 1-(800)-815-0818.

Gary și Drenda Keesee păstoresc biserica Faith Life din New Albany, Ohio.

Pentru mai multe resurse oferite de Gary și Drenda Keesee, vizitați site-urile FaithLifeNow.com, GaryKeesee.com sau Drenda.com.



Intră pe **FLNFree.com**  
pentru a descărca materiale  
gratuite în limba ta.



Vrei mai multe resurse gratuite în limba ta?  
Intră pe **FLNFree.com**

# REVOLUȚIA TA FINANCIARĂ

## Puterea odihnei

**Ai obosit?**

**Te-ai săturat să tot alergi?**

**Te-ai săturat să fii blocat?**

**Te-ai săturat să te îngrijorezi?**

**Te-ai săturat să fii nefericit?**

**Nu mai trebuie să trăiești așa.**

Alături de Gary Keesee vei porni într-o călătorie în care veți descoperi și învăța un nou sistem care vă va revoluționa viața, așa cum s-a întâmplat și cu el după ce a trăit nouă ani chinuitori la capătul puterilor în toate domeniile vieții: financiar, fizic și emoțional.

Află cum:

1. Întreaga viață a lui Gary s-a schimbat – a trecut de la disperare la a fi în stare să plătească pentru mașini cu bani gheață, să își cumpere casa fără datorii, să înceapă câteva companii și să învețe sute și mii de oameni despre trăirea în Împărăție, trăirea unei *vieți de odihnă*.
2. Totul se poate schimba și pentru tine – și tu poți trăi o viață de odihnă.

Chiar dacă toți din jurul tău se agită și se luptă pentru supraviețuire, tu nu trebuie să trăiești astfel.

Înțelegând principiile cheie ale odihnei de sabbat, vei vedea rezultate în viața ta. Vei ajunge la un punct în care nevoile tale sunt împlinite, eliberat de cursa pentru supraviețuire, liber să îți găsești și să propășești în scopul și pasiunea ta, să dovedești rezultate diferite de ce e obișnuită lumea să vadă.

Nu rămâne blocat.

Nu continua să trăiești obosit.



Gary Keesee este un autor, vorbitor, antreprenor, expert financiar și pastor cu o pasiune pentru a ajuta oamenii să reușească în viață, în special în domeniile credinței, familiei și finanțelor. Gary și soția sa, Drenda, au dezvoltat mai multe afaceri de succes și sunt fondatorii organizației *Faith Life Now*, care produce două emisiuni de televiziune (*Fixing the Money Problem* și *Drenda*), conferințe de talie mondială și resurse practice. Gary Keesee este pastorul bisericii Faith Life, din apropiere de Columbus, Ohio.

